

**МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ЧЕРНІВЕЦЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ІМЕНІ ЮРІЯ ФЕДЬКОВИЧА**

**Факультет історії, політології та міжнародних відносин
Кафедра міжнародних відносин та суспільних комунікацій**

**М'ЯКА СИЛА ЯК ІНСТРУМЕНТ ЗОВНІШНЬОЇ ПОЛІТИКИ
РЕСПУБЛІКИ КОРЕЯ**

Кваліфікаційна робота

Рівень вищої освіти – другий (магістерський)

Виконала:

студентка 6 курсу, 603 групи

Бойко Ангеліна Денисівна

Керівник:

кандидат політичних наук,

доцент **Мельничук Л.Н.**

До захисту допущено

на засіданні кафедри

протокол №_____ від _____ 2025 р.

Зав. кафедрою _____ доц. Макар В.Ю.

Чернівці – 2025

Анотація

У кваліфікаційній роботі досліджується концепція «м'якої сили» у зовнішній політиці Республіки Корея. Розглядаються історичні передумови формування цього інструменту, його методологічні основи та особливості інституційного забезпечення. Аналізується вплив культурної дипломатії, популяризація феномену «Корейської хвилі» (Hallyu) та роль креативних індустрій, таких як К-поп, у формуванні позитивного міжнародного іміджу країни. Особлива увага приділяється сучасним тенденціям розвитку стратегії «м'якої сили» з урахуванням геополітичних викликів ХХІ століття.

Ключові слова: *«м'яка сила», Республіка Корея, «Корейська хвиля», культурна дипломатія, міжнародний імідж, зовнішня політика.*

Summary

The qualifying work investigates the concept of soft power in the foreign policy of the Republic of Korea. It examines the historical background, methodological foundations, and institutional framework of this instrument. The study analyzes the impact of cultural diplomacy, the popularization of the Korean Wave (Hallyu), and the role of creative industries such as K-pop in shaping the country's positive international image. Special attention is given to contemporary trends in the development of the soft power strategy considering geopolitical challenges of the 21st century.

Keywords: *soft power, Republic of Korea, Korean Wave, cultural diplomacy, international image, foreign policy.*

Кваліфікаційна робота містить результати власних досліджень. Використання ідей, результатів і текстів наукових досліджень інших авторів мають відповідне посилання на джерело.

_____ Бойко А.Д.
(підпис)

Заява

Бойко Ангеліна Денисівна

Номер студентської книжки: № 244996

Я заявляю, що наукова робота:

«М'яка сила як інструмент зовнішньої політики Республіки Корея»

Була підготовлена виключно мною, * і:

А. Не порушує авторські права третіх осіб у відповідність із законом про авторське право.

Б. Повністю або частково була використана в якості основи для отримання диплому про вищу освіту або наукового ступеня мною чи іншою особою.

1) Крім того, я заявляю, що надана мною для перевірки електронна версія роботи збігається з друкованою.

Даною заявою я підтверджую, що був, (-ла) проінформований, (-а) про права та обов'язки студента,(-ки) Університету, про правила, що стосуються перевірки оригінальності наукових робіт. Тому я заявляю, що я згоден,(-на) на обробку моїх письмових робіт у відповідності з антиплагіатними процедурами Університету, а також на архівування цих робіт в базі даних інтернет системи Turnitin Similarity згідно з антиплагіатними правилами і процедурами Університету.

Я також свідомий, (-ма) того, що у випадку, якщо робота написана мною, за рішенням Комісії університету буде містити факти, які суперечать умовам зазначеним у цій заяві, або, якщо коефіцієнти виходять за межі гранично допустимих норм (згідно **Додатку 2**), робота буде повернута на доопрацювання.

Дата

Підпис

ЗМІСТ

ПЕРЕЛІК УМОВНИХ СКОРОЧЕНЬ	5
ВСТУП	6
РОЗДІЛ 1	12
ТЕОРЕТИКО-КОНЦЕПТУАЛЬНІ ЗАСАДИ ДОСЛІДЖЕННЯ	12
1.1. Концепція «м'якої сили» як ключовий елемент сучасної зовнішньої політики Республіки Корея.....	12
1.2. Методологія дослідження	24
1.3. Аналіз джерельної бази та стан наукової розробки проблематики	37
Висновок до розділу 1	46
РОЗДІЛ 2	48
ЕКОНОМІЧНІ, КУЛЬТУРНІ ТА ОСВІТНІ АСПЕКТИ М'ЯКОЇ СИЛИ РЕСПУБЛІКИ КОРЕЯ	48
2.1. Концепція «Miracle on the Han River» та її вплив на зовнішню політику.....	48
2.2. Провідна роль Корейської хвилі (Hallyu) як стратегічного ресурсу у створенні національного бренду Республіки Корея.....	63
2.3. Освітня дипломатія та глобальне поширення корейської мови	76
Висновок до розділу 2.....	85
РОЗДІЛ 3	87
ВИКЛИКИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ М'ЯКОЇ СИЛИ РЕСПУБЛІКИ КОРЕЯ	87
3.1. Геополітичні обмеження у культурній дипломатії: конкуренція з Китаєм, Японією та США.....	87
3.2. Культурна дипломатія Республіки Корея в Україні	99
3.3. Перспективи трансформації зовнішньої політики Республіки Корея в умовах глобальних викликів у ХХІ столітті.	107
Висновок до розділу 3.....	114
ВИСНОВКИ	116
СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ.....	125
ДОДАТКИ	140
SUMMARY	151

ПЕРЕЛІК УМОВНИХ СКОРОЧЕНЬ

АСЕАН	Асоціація країн Південно-Східної Азії
АТЕС	Азійсько-Тихоокеанське економічне співробітництво
АТР	Азійсько-Тихоокеанський регіон
ВВП	Валовий внутрішній продукт
ВНП	Валовий національний продукт
ЄС	Європейський Союз
ЗМІ	Засоби масової інформації
КНР	Китайська Народна Республіка
КНДР	Корейська Народно-Демократична Республіка
ООН	Організація Об'єднаних Націй
ПСА	Південно-Східна Азія
РК	Республіка Корея
США	Сполучені Штати Америки
AMIF	Asylum, Migration and Integration Fund – Європейський фонд у справах мігрантів, біженців та інтеграції
EUAA	European Union Agency for Asylum – Агентство Європейського Союзу з питань притулку
ICMPD	International Centre for Migration Policy Development – Міжнародний центр розвитку міграційної політики
KF	Korea Foundation – Корейський фонд культури
KOCCA	Korea Creative Content Agency – Корейське агентство креативного контенту
KOCIS	Korean Culture and Information Service – Корейська служба інформації та культури
OECD	Organization for Economic Cooperation and Development
SWOT	Strengths, Weaknesses, Opportunities, Threats (strategic analysis method)

ВСТУП

Актуальність дослідження. Концепція «м'якої сили» в сучасній зовнішній політиці Республіки Корея визначається декількома фундаментальними чинниками, котрі характеризують стан і тенденції розвитку міжнародних відносин у XXI столітті. Передовсім, сучасний глобалізований світ перебуває в умовах постійного посилення конкуренції між державами на ідеологічному, інформаційному, культурному та технологічному рівнях, коли традиційні, воєнні та економічні засоби поступово доповнюються або навіть поступаються інструментам комунікативного, брендингового та культурного впливу [1].

Південна Корея стала одним із найяскравіших прикладів того, як «м'яка сила» перетворюється на стратегічну платформу державної політики. Її шлях до міжнародного визнання демонструє, що здатність країни формувати привабливий імідж, сприяти поширенню власних цінностей, ідеалів, культури та освітніх можливостей стає ключовою конкурентною перевагою в умовах інформаційного суспільства.

Універсальність інструментарію «м'якої сили» дозволяє не лише залучати нових стратегічних партнерів, ефективно просувати комерційні інтереси, а й формувати позитивний світовий порядок денний, консолідувати міжнародну аудиторію навколо певних ідей або моделей розвитку.

В арсеналі Кореї – системна культурна дипломатія, державна підтримка індустрій креативної економіки, стимулювання освітнього обміну та представлення інноваційних технологій, що разом створюють комплексний «національний бренд» (Korea Brand) на глобальній арені [3, с.15].

Особливо потужним інструментом стала «Корейська хвиля» (Hallyu) – це феномен масового поширення корейських музики, кіно, моди, кулінарії та інших культурних продуктів, що сприяє інтеграції країни у глобальні культурні процеси [12].

Зростання «м'якої сили» Кореї відбувається не ізольовано, а тісно пов'язане з успіхами в економіці, науці та техніці. Такі корпорації, як Samsung, LG, Hyundai, стали невід'ємною частиною іміджу країни, посилюючи її присутність у світі і підтверджуючи, що «м'яка сила» може бути ефективно інтегрована з економічним, технологічним та інноваційним розвитком.

Ефективне використання цих ресурсів сприяє підвищенню інвестиційної привабливості, розширенню експорту, залученню туристів та іноземних студентів, популяризації корейської мови та освіти.

У сучасних умовах, коли політична напруга й військові конфлікти мають тенденцію до загострення, політика «м'якої сили» Кореї особливо важлива як механізм балансування та вирішення складних міжнародних питань без прямого протистояння.

У міжкорейських відносинах «м'яка сила» дозволяє Сеулу демонструвати відкритість, миролюбність, принципи демократичного устрою й толерантності, впливаючи на сприйняття країни у світі та підтримуючи стабільність без додаткового військового загострення [11].

З огляду на зазначене, дослідження «м'якої сили» Республіки Корея набуває особливої значимості не лише для розуміння сучасних підходів до зовнішньої політики, а й для пошуку оптимальних моделей міждержавної комунікації, культурної інтеграції та глобальної співпраці в нових умовах інформаційної цивілізації.

Мета роботи полягає у комплексному аналізі еволюції стратегії і практик застосування «м'якої сили» у зовнішній політиці Республіки Корея, а також виявленні особливостей, механізмів та інструментів формування її міжнародного іміджу та впливу.

Для досягнення цієї мети було поставлено такі **завдання**:

- охарактеризувати соціально-політичні передумови розвитку інструментів «м'якої сили» Кореї;
- розкрити методологічні аспекти дослідження феномену soft power у міжнародних відносинах;

- проаналізувати інституційні засади реалізації «м'якої сили» на прикладі ключових державних та недержавних гравців;
- визначити роль культурної дипломатії та освітніх ініціатив у формуванні позитивного міжнародного іміджу Кореї;
- дослідити регіональні та глобальні виклики ефективної імплементації політики «м'якої сили»;
- оцінити практичне значення застосування корейської моделі для формування міжнародної конкурентоспроможності України.

Об'єктом дослідження виступає зовнішня політика Республіки Корея у ХХІ столітті.

Предметом дослідження є концепція та практики використання «м'якої сили» у структурі сучасної дипломатії Кореї, а також їхній вплив на формування національного бренду, міжнародної репутації й соціально-економічного розвитку країни.

Хронологічні рамки. У дослідженні охоплюється період від початку 1990-х років до 2025 року, що відповідає ключовим етапам формування та розвитку концепції «м'якої сили» у зовнішній політиці Республіки Корея. Цей проміжок часу є особливо важливим для розуміння трансформації міжнародних відносин під впливом глобалізаційних процесів, інформаційної революції та зростання ролі культури у дипломатії.

Починаючи з 1990-х, світ вийшов із Холодної війни і почали формуватися нові глобальні політичні парадигми, де на перший план виходили не лише військові та економічні важелі (так звані Hard power), а й нематеріальні фактори впливу, які Джозеф Най визначив як soft power. Період 1990-х для Кореї був часом демократичних і економічних реформ, інтенсивної модернізації, що створило умови для формування стратегії просування державних інтересів через культуру, науку й освіту.

У 2000-х роках концепція soft power у Південній Кореї почала активно реалізовуватися через державну підтримку креативних індустрій, культурних проектів, освітніх програм, а також розвиток інституційної бази, що

забезпечувала сталий розвиток цієї політики. Значним явищем стало поширення «Корейської хвилі» (Hallyu) – експорту культури, музики (К-поп), кіно, моди та інших культурних продуктів, які перетворили Корею на глобального культурного гравця.

У 2010-х роках стало помітним укріплення іміджу Кореї як інноваційної, відкритої і демократичної держави. В умовах цифрової революції країна посилила використання новітніх медіатехнологій для просування культури та державного брендингу у світі. Популярність корейської культури значно підвищила туристичну привабливість країни і підтримала інновації в освіті і науці.

Сучасний період, 2020-2025 роки, характеризується викликами і можливостями, пов'язаними із посиленням регіональної конкуренції та новим глобальним інформаційним середовищем. Корейський досвід демонструє необхідність адаптації стратегій soft power з урахуванням швидких технологічних змін, цифровізації та діджитал-дипломатії. Репрезентація країни у світі стає комплексною системою, де співіснують традиції, інновації, політика та культура.

Таким чином, хронологічні рамки дослідження відображають перехід корейської держави від традиційних форм влади до складної стратегії культурного впливу, що враховує багатовимірність міжнародних відносин сьогодення і закономірності глобального розвитку. Цей період є критично важливим для розуміння сутності та механізмів soft power як сучасного інструменту зовнішньої політики Республіки Кореї.

Методи дослідження в роботі базуються на міждисциплінарному підході, що включає:

- історичний аналіз – вивчення історичного контексту і розвитку концепції «м'якої сили», а також трансформацій у зовнішній політиці РК з 1990-х до сьогодення;

- синтез і систематизація – узагальнення та логічне поєднання даних із різних джерел для формування цілісного уявлення про феномен;

- проблемно-хронологічний метод – встановлення логіки причинно-наслідкових зв'язків і послідовності подій у часовому вимірі;
- історико-генетичний метод – розгляд походження і розвитку концепції у контексті змін у міжнародній політиці;
- порівняльний аналіз – порівняння політики «м'якої сили» Південної Кореї з іншими країнами, виявлення унікальних аспектів її реалізації;
- контент-аналіз офіційних документів – систематичне вивчення текстів урядових програм, політичних заяв і нормативних актів, які формують політику soft power;
- SWOT-аналіз – аналіз сильних і слабких сторін, можливостей і загроз, пов'язаних із застосуванням «м'якої сили»;
- аналіз міжнародних рейтингів soft power – оцінка позицій і статусу Південної Кореї у глобальних рейтингах впливовості;
- кейс-метод – детальне вивчення окремих прикладів, таких як феномен К-рор, культурні проекти, освітні програми як ілюстрації стратегій soft power.

Цей комплекс методів забезпечує глибоке теоретичне та практичне осмислення розвитку «м'якої сили» в Південній Кореї, її сучасного стану та перспектив подальшого розвитку в умовах глобалізації та інформаційної цивілізації.

Практичне значення дослідження полягає в тому, що його результати можуть сприяти розвитку й удосконаленню стратегії публічної дипломатії та культурної політики України, що може проявлятися у:

- розробці рекомендацій щодо ефективного використання інструментів «м'якої сили» для посилення позитивного міжнародного іміджу України, зокрема через популяризацію національної культури, мови, освітніх програм, медіа та цифрової дипломатії;
- підготовці аналітичних матеріалів та експертних висновків для органів державної влади, що відповідають за зовнішню політику та міжнародну співпрацю, з метою більш цілеспрямованого формування культури дипломатичного діалогу;

- підвищенні рівня обізнаності серед науковців, політиків і громадських діячів про потенціал «м'якої сили» у контексті національної безпеки й міжнародних відносин;

- створенні фундаменту для розробки нових проектів, програм і ініціатив, які сприятимуть інтеграції України у світовий культурний, освітній і політичний простір на принципах взаєморозуміння та співпраці.

Отже, дослідження є не лише теоретичним внеском у науку, а й практичним інструментом для посилення ролі України у світовій політиці через розвиток «м'якої сили» та культурної дипломатії.

Структура роботи. Магістерська робота складається зі вступу, трьох Розділів, поділених на 9 Підрозділів, Висновків, Списку використаних джерел, який налічує 194 найменування, 10 Додатків та Анотації англійською мовою. Загальний обсяг роботи становить 157 сторінок, з яких основного тексту 104 сторінок.

РОЗДІЛ 1

ТЕОРЕТИКО-КОНЦЕПТУАЛЬНІ ЗАСАДИ ДОСЛІДЖЕННЯ

1.1. Концепція «м'якої сили» як ключовий елемент сучасної зовнішньої політики Республіки Корея

Поняття «soft power» було вперше введено американським політологом Джозефом Наєм наприкінці 1980-х років. У своїй праці «Soft Power: The Means to Success in World Politics» він визначає цю концепцію як здатність досягати бажаних результатів через привабливість культурних цінностей та ідеалів, а не через примус чи економічний тиск [4, с. 18]. Серед переваг «м'якої сили» виділяють можливість формувати позитивний імідж держави, підвищувати міжнародний статус та залучати союзників без застосування сили.

Концепція «м'якої сили» займає центральне місце у сучасній теорії міжнародних відносин, оскільки представляє новітній підхід до розуміння і здійснення впливу держав на міжнародній арені. Жорстка сила (Hard power) характеризується використанням збройного напруження, економічного тиску, санкцій, загроз чи матеріальних стимулів, ставлячи перед собою безпосередню мету примушення до виконання бажаного сценарію політичної поведінки. Натомість «м'яка сила» ґрунтується на ефекті «притягування» (attraction), добровільного прийняття цінностей, ідей, традицій, які асоціюються з впливовою країною, здатною запропонувати привабливу для інших моделей розвитку. Іншими словами, «м'яка сила» – це сила прикладу й переконання, а не примусу.

У класичному розумінні, ключовими джерелами «м'якої сили» є:

- культура (мистецтво, традиції, освіта, сучасні індустрії креативної економіки), яка стає цікавою та престижною для інших суспільств;
- політичні цінності та система (демократія, права людини, верховенство права), які сприймаються світом як позитивний зразок для наслідування;

- зовнішня та внутрішня політика, яка виглядає легітимною, моральною, відкритою та ефективною як з боку громадян, так і міжнародної спільноти [12, с. 56].

Особливої ваги набуває питання легітимності: лише у випадку, коли політика чи культура виглядають морально виправданими, країна може використовувати їх як основу для м'якого впливу. Джозеф Най підкреслює, що «м'яка сила – це тип ресурсу, який дозволяє країні отримувати те, чого вона бажає, спонукаючи інших бажати того ж самого; бувають ситуації, коли привабливість ідей, культури чи моделі розвитку важливіші за силу зброї чи грошей» [4, с. 25].

Наукова дискусія довкола визначення «м'якої сили» триває, оскільки поняття частково перетинається з категоріями «національний бренд», «публічна дипломатія», «імідж держави», «державний брендинг» тощо. Водночас відсутність жорстких обмежень щодо інструментарію дозволяє державам одночасно мобілізувати усі наявні атракційні ресурси: освіту, науку, креативні індустрії, спорт, громадську дипломатію, міжнародні виставки, розвиток технологій і навіть посередництво у вирішенні глобальних проблем.

Результативність «м'якої сили» можлива за умови, якщо: держава володіє унікальними нематеріальними ресурсами (приваблива глобальна культура, задовільний соціальний устрій, потужна науково-освітня база); ведеться системна державна політика щодо просування культурного та інформаційного компоненту за кордон; масова аудиторія бачить у цих цінностях щось корисне, сучасне та бажане.

Отже, теоретичні основи «м'якої сили» полягають у можливості формувати на міжнародній арені систему відносин, де державний вплив спирається не на страх чи примус, а на симпатію, наслідування, комунікацію і добровільну кооперацію.

З часу виникнення концепції «м'якої сили», запропонованої Джозефом Наєм наприкінці ХХ століття, вона зазнала ґрунтовної трансформації на

практиці міжнародних відносин та отримала критичне значення у процесах глобалізації, інформаційної революції й конкуренції культур [21].

Спершу «soft power» позиціонувалася як доповнення до призматичного підходу «жорсткої сили» (hard power), яка ґрунтується на примусі, загрозах і економічному тиску. Вже у 1990-х роках, на тлі закінчення Холодної війни, «м'яка сила» США проявлялась через масову культуру (Голлівуд, MTV, літературний канон, глобальні фестивалі), систему освіти й західні демократичні цінності, які забезпечили західному світу суттєві переваги у формуванні авторитету та впливу на глобальні процеси.

Поширення інформаційних технологій наприкінці ХХ – на початку ХХІ століття докорінно змінило структуру та засоби «м'якої сили»: акцент змістився на швидкість комунікацій, креативні індустрії, digital diplomacy. Утвердилася домінантна роль культурних індустрій, освіти, туризму, цифрових сервісів у створенні іміджу держави, а конкурентна боротьба між країнами все більше переходила у медіасферу й сферу смислів, а не лише армій і економік. «М'яка сила» стала відкритою та більш доступною не лише для глобальних гравців (США, ЄС, Японія), а й для менших і середніх держав.

Особливо динамічний розвиток цієї концепції спостерігається в країнах Східної Азії – насамперед у Республіці Корея. Геополітичне розташування між двома велетнями (КНР і Японія), відсутність ресурсної переваги та необхідність створення унікального позитивного іміджу на міжнародній арені стали каталізаторами для Сеула у використанні саме немілітарних інструментів впливу. Від кінця 1990-х — початку 2000-х років ці цілі трансформувалися у масштабні державні програми розвитку креативних індустрій, міжнародної культурної й освітньої дипломатії, інтенсифікації туризму, брендування «Корейської хвилі» (Hallyu) [8, с. 41].

«Корейська хвиля» стала символом не лише культурного прориву, а й технологічної, економічної, бренд- і іміджевої експансії країни у глобальному просторі. Спектр застосування «м'якої сили» охопив музику (К-поп), кіно й телесеріали, електроніку, моду, косметику, гастрономію, мовне навчання і

міжнародні освітні програми. Досвід Південної Кореї доводить, що адаптація “soft power” до умов нових інформаційних реалій та баланс між традиційними цінностями (конфуціанська спадщина, патріотизм, сімейність) і сучасними інструментами впливу (цифрові медіа, брендинг, урбаністичні креативні моделі) є необхідною умовою ефективності культурної дипломатії [5, с. 41].

Під впливом глобалізаційних викликів і поширення нових технологій, кожна країна, яка претендує на роль суб’єкта у формуванні глобального порядку денного, вимушена постійно переосмислювати власний арсенал «м’якої сили», прагнучи зберегти унікальність на тлі масової комунікації та «конкуренції атракційних моделей розвитку» [9].

Республіка Корея вирізняється унікальними підходами до реалізації стратегії «м’якої сили», що базуються на створенні, масштабуванні та глобальному поширенні власного культурного продукту й національних цінностей. Вже з 1990-х років на державному рівні була окреслена стратегія позиціонування Південної Кореї не лише як економічно динамічної, а й культурно привабливої країни – через цілеспрямовану підтримку креативних індустрій, експорт музики, кіно, телебачення, літератури, моди та гастрономії [10, с.10].

Ключовим фактором успіху стала поява і системний розвиток «Корейської хвилі» (Hallyu). Спершу феномен залучав аудиторію у сусідніх Китаї та Японії, далі поширився в усій Південно-Східній Азії, а потім охопив глобальні ринки, ставши сильним іміджевим та економічним рушієм для країни. Інструментами розгортання стало, зокрема, створення державних програм стимулювання експорту культурної продукції; прямі інвестиції у компанії та творчі індустрії, промо-кампанії, освітні ініціативи; запровадження міжнародних культурних форумів, фестивалів та просування корейської освіти, наукового обміну, мовних програм; підтримка глобального позиціонування національних брендів (Samsung, Hyundai, LG), що поєднало економічний, технологічний і культурний фактори.

«Хвиля Халлю» стала для Кореї справжньою національною візитівкою»: К-рор музика, кінематограф («Паразити», «Поїзд до Пусану»), багатосерійні теледрами (K-drama), корейська кухня та мода стали визначальними для створення позитивного іміджу країни в усьому світі [7]. Це, у свою чергу, потужно стимулювало туризм, іноземні інвестиції, зростання експорту, а також привернуло тисячі студентів до корейських освітніх закладів.

Стратегія розвитку «м'якої сили» також спирається на активну міжнародну комунікацію та зміну парадигм: корейська культурна дипломатія поєднує традиційні цінності з інноваційними підходами до виробництва й розповсюдження контенту, що дозволяє підтримувати інтерес і довіру до країни. Частиною цієї політики залишаються спеціалізовані державні й приватні структури: Корейський фонд культури, Інститут Короля Седжона, Інститут розвитку туризму, численні центри з просування корейської мови по всьому світу, а також спеціальні гранти для іноземних студентів, митців та дослідників.

Суттєвий внесок у реалізацію «м'якої сили» РК робить креативне поєднання державних та приватних ініціатив, відкритість до міжнародної співпраці, системна інтеграція до цифрової ери, а також здатність постійно оновлювати зміст і формат культурної дипломатії відповідно до викликів часу. Саме завдяки цьому Південна Корея трансформувалася у глобальний «культурний хаб» і стала еталонною моделлю синергії культури, бізнесу, інновацій й національного бренду.

Інституційне забезпечення впровадження концепції «м'якої сили» у Республіці Корея є складним і багатогранним процесом, що здійснюється через скоординовану діяльність численних державних органів і структур. Центральною установою у цій системі виступає Міністерство культури, спорту і туризму Республіки Корея, яке виконує ключову роль у формуванні та реалізації державної політики у сфері культурної дипломатії, підтримки креативних індустрій, розвитку туризму та популяризації корейської культури в усьому світі [10, с. 25].

Міністерство культури, спорту і туризму координує діяльність численних підпорядкованих структур, таких як Корейський фонд міжнародного обміну, Інститут корейської культури за кордоном, а також управління національних музеїв, театрів, бібліотек і культурних центрів. Ці установи відповідають за розробку і впровадження комплексних програм підтримки музикантів, кінематографістів, театральних діячів, художників і інших представників культурного сектору. Вони організовують міжнародні фестивалі, виставки, освітні та просвітницькі програми для іноземних аудиторій, що активно сприяють розширенню впливу корейської культури за межами країни.

Особливо важливою є роль Корейського фонду міжнародного обміну, який відповідає за сприяння багатовекторному культурному обміну, проведення мовних курсів, підтримку корейських дослідницьких програм, а також залучення іноземних студентів і фахівців через навчальні гранти та стипендії. Інститут корейської культури за кордоном здійснює наукові дослідження, популяризує корейський мову та традиції, а через свої філії по всьому світу забезпечує системну підтримку культурних програм, що допомагають формувати позитивний імідж Республіки Корея на міжнародній арені [25, с. 34].

Державна політика у сфері «м'якої сили» також орієнтується на формування і просування національного бренду (Korea Brand), який об'єднує економічні, культурні та інноваційні досягнення країни. Це дозволяє підвищити впізнаваність і престиж Кореї у світі, що має позитивний економічний та політичний ефект. Важливим компонентом є не лише експорт культурного продукту, а й стратегічна робота зі ЗМІ, міжнародними організаціями та культурними інституціями, що створюють сприятливі умови для поширення «Корейської хвилі» (Hallyu) [13, с. 68].

Крім того, унікальною особливістю корейської системи інституційної підтримки «м'якої сили» є тісна інтеграція державного сектору із приватним бізнесом, креативною індустрією та громадянським суспільством. Така

синергія сприяє залученню значних ресурсів і новаторських ідей, а також забезпечує ефективність реалізації програм культурної дипломатії, що відповідають викликам цифрової епохи та глобальних комунікацій.

Таким чином, інституційне забезпечення системи «м'якої сили» в Республіці Корея є багаторівневим і різностороннім, що допомагає країні не лише утримувати провідну позицію в сфері культурної дипломатії, а й посилювати свій вплив у світовій політиці завдяки нематеріальним ресурсам і привабливості власної культури.

Реалізація стратегії «м'якої сили» у Республіці Корея демонструє яскраві приклади глобального впливу в культурній, освітній, економічній та іміджевій сферах, які стали предметом численних кейс-стаді й визнані міжнародною спільнотою [22].

Одним із найрезонансніших прикладів є феномен К-поп – сучасної корейської поп-музики, групи BTS, BLACKPINK, EXO, Stray Kids, I-dle, ATEEZ та ін. стали «візитівкою» Південної Кореї у світі. За даними Корейського агентства креативних індустрій, у 2023 році музичний експорт країни перевищив \$560 млн і продовжує зростати. Концерти К-поп і міжнародні тури приваблюють мільйони фанатів на всіх континентах. Група BTS потрапила у топ світових музичних чартів, отримала найпрестижніші нагороди, а її діяльність стала символом національної культури для молоді у понад 100 країнах світу [32].

Гучний успіх корейських фільмів та шоу: «Паразити» (лауреат «Оскару», «Золотої пальмової гілки»), «Поїзд до Пусану», «Олдбой», «Гра в кальмара», свідчить про стратегічний прорив держави у кінематографічній сфері. За останнє десятиліття корейський кінематографічний продукт отримав більш ніж 300 світових відзнак [39]. Державна підтримка та інвестиції в кіноіндустрію дозволили створити конкурентоспроможний контент, який користується попитом навіть серед найвибагливіших аудиторій Європи та США.

Організація світових заходів, таких як ЕХРО-2012 у Йосу та зимові Олімпійські ігри в Пхьончхані у 2018 році, стали випробуванням для корейської стратегії «м'якої сили». Завдяки сучасному рівню організації, технологіям і гостинності, Корея змогла підкреслити свою відкритість, інноваційність і культуру діалогу, що сприяло підсиленню іміджу держави на світовому рівні [28, с. 42].

Зростання кількості іноземних студентів у корейських університетах: у 2024 році їх кількість перевищила 200 тисяч, що майже утричі більше, ніж у 2015 році [36]. Університети Сеула, Теджона, Пусана посідають провідні місця у світових рейтингах, а грантові програми та стипендії зробили корейську вищу освіту престижною й популярною серед молоді з Європи, США, Азії та Африки.

За офіційною статистикою, за останнє десятиліття експорт корейського культурного продукту (музика, кіно, косметика, серіали, мода) зріс у кілька десятків разів і складає понад \$12 млрд на рік [41]. Це суттєво сприяє економічному розвитку – сектор креативних індустрій становить більше 3% ВВП, а суміжні галузі (туризм, ІТ, освіта) отримують додаткові прибутки за рахунок іміджевої підтримки.

Таким чином, стратегія «м'якої сили» Кореї довела ефективність через реальні результати у мистецтві, культурі, освіті, міжнародній інтеграції та світовому брендингу, демонструючи важливість системної державної підтримки та приватної ініціативи.

Згідно з сучасними дослідженнями та міжнародними рейтингами, стратегія «м'якої сили» суттєво вплинула на міжнародний статус Республіки Корея, сприяючи підвищенню її престижу, політичного й економічного впливу на глобальній арені. Визначальним фактором цього є стрімке зростання позицій країни у глобальних рейтингах національних брендів і «soft power index» [44, с. 66].

За даними досліджень 2025 року, Південна Корея увійшла до числа лідерів у рейтингах «Soft Power Global Index», посівши 12 місце у глобальному

рейтингу «міжнародної впливовості через культурний, інформаційний і технологічний потенціал». Це відображає системний успіх у використанні культурної дипломатії, технологічних інновацій і інвестицій у сфері освіти й культури. [21, Табл. Л].

Значною мірою, популярність таких феноменів, як К-поп, корейські фільми, телесеріали та різноманітні медіапродукти, додала країні вагомих позицій у міжнародних рейтингах. Зокрема, рейтинг Brand Finance включив Південну Корею до топ-15 країн у категорії «найвпливовіших культурних ідей» з високими показниками довіри та впливу серед молодшої аудиторії всього світу. [18]

Значне підвищення позицій у міжнародних рейтингах «м'якої сили» сприяло збільшенню політичного впливу країни у світовій політиці. Позитивний імідж, сформований через культуру, освітні програми і технологічні інновації, забезпечує країні додаткові можливості для формування й просування своїх інтересів у двосторонніх і багатосторонніх відносинах. Це проявляється у активній участі у міжнародних організаціях, дипломатичних ініціативах, а також у залученні інвестицій – внутрішніх і іноземних, що створює додатковий стимул для розвитку країни [3, с. 50].

Економічний вплив зростає за рахунок високого рівня іміджу, що стимулює туристичний потік, розвиток інноваційних секторів, просування корейських технологій і брендів на глобальному ринку. За офіційними даними, експорт культурних продуктів і туристичних послуг за останнє десятиліття наразі зросли у 20 разів і становлять понад 12 мільярдів доларів США щороку. Це супроводжується нарощуванням робочих місць, зростанням ВВП і зміцненням іміджевих позицій країни у світі [54].

Отже, ефективне впровадження стратегії «м'якої сили» дозволило Республіці Корея значно підвищити своє міжнародне рейтингове становище, зміцнити політичний і економічний вплив і створити позитивну репутацію у глобальній спільноті. Це стало можливим завдяки системним зусиллям на державному рівні, активній культурній дипломатії, інвестиціям у науко-

інноваційний сектор і підтримці культурного сегменту, що продемонструвало успішний приклад модернізації та глобалізації країни, модернізували й її міжнародний статус.

Стратегія «м'якої сили» Республіки Корея, попри значні успіхи, зіштовхується з низкою суттєвих викликів і стратегічних ризиків, що формують перспективи її подальшого розвитку в умовах складної міжнародної кон'юнктури і внутрішніх соціально-політичних трансформацій.

Першою й основною проблемою є потужна конкуренція з боку інших глобальних та регіональних гравців, зокрема Японії, Китаю та США, які теж активно розвивають власні інструменти «м'якої сили» і прагнуть закріпити домінування на різних ринках культури, освіти й технологій. Китай у цьому контексті демонструє зростаючу культурну амбіційність, що супроводжується масштабними державними інвестиціями в культурний експорт і формування «китайського бренду» на глобальному рівні. Це змушує Південну Корею шукати нові підходи до зміцнення власної привабливості і диференціації культурного продукту [34, с. 10].

Виклики виникають і в політичній сфері на зовнішньополітичній арені, де загострюється напруженість у відносинах із сусідніми країнами, а також безпекові ризики, пов'язані з КНДР та регіональними альянсами. Крім того, внутрішня політична нестабільність і соціальні протиріччя іноді обмежують можливості для послідовної реалізації довгострокових стратегій культурної дипломатії.

Ще однією складністю є необхідність постійного оновлення культурного продукту, адаптації його до мінливих смаків і тенденцій у глобальному інформаційному просторі. Під впливом цифрових технологій, засобів масової інформації та соціальних мереж зростають вимоги до оперативності, інноваційності та креативності контенту, що вимагає значних ресурсів і професійних кадрів.

Для збереження й посилення позицій Республіки Корея у світі необхідно:

- зберегти і посилити національну ідентичність, водночас відкриваючись до глобальних процесів і співпраці;
- розвивати освітню дипломатію, яка включає популяризацію корейської мови, науки та освіти серед іноземної аудиторії;
- збільшити роль публічної дипломатії, активізувати діалог з громадськістю в інших країнах, зокрема залучаючи молодь і креативні спільноти;
- підсилити координацію державних та приватних ініціатив для максимальної синергії ресурсів і впливів [54].

Отже, успіх стратегії «м'якої сили» Південної Кореї залежить від здатності адаптуватись до нових міжнародних реалій, мінімізувати ризики конкуренції і політичної нестабільності, а також впроваджувати інновації в культурному, інформаційному та соціально-політичному просторах. Ефективне управління цими викликами може суттєво підвищити не лише вплив країни в світі, а й її внутрішнє соціально-економічне зростання.

Аналіз концепції «м'якої сили» свідчить про її фундаментальне значення для розуміння та реалізації сучасної зовнішньої політики Республіки Корея. За останні десятиліття країна змогла успішно інтегрувати культурні, освітні, інформаційні та дипломатичні ресурси у комплексну стратегію впливу, що забезпечує їй конкурентні переваги на світовій арені.

«М'яка сила» у корейському контексті – це не лише культурна дипломатія, яка проявляється через феномен «Корейської хвилі» (Hallyu), а й системна робота держави у сфері популяризації корейської мови, науки, технологій і демократичних цінностей. Республіка Корея показала, що здатна виробляти привабливі культурні продукти, ефективно їх експортуючи та паралельно формуючи позитивний імідж країни.

Важливий аспект – це взаємозв'язок «м'якої сили» із економічним розвитком. Підтримка креативних індустрій, інновацій та великих корпорацій (Samsung, Hyundai, LG) підсилює культурну привабливість РК і сприяє її

економічній могутності, демонструючи комплексний підхід до державного розвитку.

Стратегія «м'якої сили» в Кореї базується на глибокому розумінні світових тенденцій глобалізації, інформаційної революції та культурної конкуренції. Водночас вона враховує історичні, соціокультурні особливості країни, що дозволяє зберігати національну ідентичність і відтворювати її через сучасні форми культури й медіа.

Однак, незважаючи на значні досягнення, Республіка Корея стикається з низкою викликів, серед яких – конкуренція з іншими глобальними гравцями, необхідність адаптації до швидкозмінних інформаційних реалій, а також внутрішні соціально-політичні складнощі. Саме тому подальший розвиток «м'якої сили» залежить від спроможності ефективно поєднувати традиції і сучасність, балансувати між культурною унікальністю і глобальними тенденціями, а також розширювати освітню, наукову та публічну дипломатію.

Отже, концепція «м'якої сили» є ключовим елементом зовнішньої політики Республіки Корея, що стала інструментом інтеграції країни у світову спільноту, підвищення її міжнародного престижу і забезпечення стабільного розвитку в умовах глобалізації. На прикладі Південної Кореї видно, як поєднання культурних, політичних і економічних ресурсів у межах «м'якої сили» допомагає державі утримувати провідні позиції та формувати нову модель сучасної азійської країни.

1.2. Методологія дослідження

Методологія дослідження ґрунтується на комплексному застосуванні загальнонаукових методів, що дозволяють всебічно проаналізувати концепцію «м'якої сили» як ключового елемента зовнішньої політики Республіки Корея.

Загальнонаукові методи включають історичний аналіз, який дає змогу простежити еволюцію феномену «м'якої сили» в міжнародних відносинах, його виникнення, розвиток та вплив на зовнішню політику країни. Логічний аналіз і синтез використовуються для осмислення складних взаємозв'язків та формування узагальнених понять на основі дослідження різноманітних джерел.

Ці методи дають змогу систематизувати і порівняти факти та події, що є фундаментом для розуміння феномену «м'якої сили» в її сучасному вигляді та історичному контексті [3, с. 12].

Важливою складовою методології є також конкретизація основних теоретичних положень та їх адаптація до специфіки досліджуваної теми. Застосування проблемно-хронологічного методу допомагає виявити причинно-наслідкові зв'язки та хронологічну послідовність розвитку зовнішньої політики Республіки Корея через призму «м'якої сили». Історико-генетичний метод дає змогу аналізувати походження і трансформації концепції *soft power* у контексті міжнародних змін та внутрішніх трансформацій країни. Історико-порівняльний та історико-типологічний методи дозволяють порівнювати підходи Республіки Корея із практиками інших держав, виявляти унікальні риси та тенденції в застосуванні «м'якої сили» [6, с. 17].

Паралельно з цим, системний підхід забезпечує розгляд «м'якої сили» не як ізольованого елемента, а як частини комплексної системи зовнішньої політики, що включає культурні, політичні, економічні та соціальні складові. Це дозволяє бачити взаємодію між різними компонентами національної стратегії, її вплив на міжнародний імідж і позицію Республіки Корея. Такий

підхід сприяє глибшому розумінню ролі soft power у формуванні позитивного образу країни на світовій арені, а також її внеску в досягнення зовнішньополітичних цілей.

Для практичної частини дослідження використовується контент-аналіз офіційних документів, політичних заяв, урядових програм і стратегічних планів Республіки Корея, що дає змогу виявити офіційне бачення та наративи навколо стратегії «м'якої сили». Також застосовується порівняльний аналіз для оцінки ефективності різних складових soft power в зовнішній політиці Південної Кореї в порівнянні з іншими країнами. SWOT-аналіз допомагає ідентифікувати сильні й слабкі сторони, а також можливості і загрози, що стоять перед країною в контексті застосування «м'якої сили» [12, с.45-50].

Таким чином, методологія дослідження поєднує теоретичні та практичні інструменти для всебічного і системного вивчення концепції «м'якої сили» в зовнішній політиці Республіки Корея, що забезпечує високу об'єктивність, глибину аналізу і комплексність отриманих результатів.

Спеціальні методи дослідження у цій роботі детально охоплюють кілька важливих інструментів та підходів, які дозволяють глибоко і всебічно проаналізувати роль «м'якої сили» в зовнішній політиці Республіки Корея.

Перш за все, контент-аналіз офіційних політичних документів, стратегічних заяв та урядових програм Республіки Корея є фундаментальним методом у вивченні soft power. Цей метод передбачає систематичне вивчення текстів, що офіційно відображають політику, позицію та пріоритети країни у сфері міжнародних відносин. Завдяки контент-аналізу виявляють ключові теми, наративи, інструменти та пріоритетні напрямки реалізації «м'якої сили». Це дозволяє зрозуміти, як саме уряд Республіки Корея формує свій зовнішньополітичний імідж і які засоби для цього використовує.

Також важливою є робота з науковою літературою, яка дає теоретичне тло дослідженню. Аналіз сучасних західних та корейських досліджень дозволяє окреслити концептуальні рамки, які, з урахуванням культурних і політичних особливостей, адаптуються для аналізу конкретної держави.

Таким чином забезпечується глибина та широта усвідомлення значення soft power як багатовимірного феномену.

Історико-генетичний метод слугує для відстеження витоків і розвитку зовнішньої політики Республіки Корея в контексті формування її «м'якої сили». Цей метод допомагає простежити еволюцію ідей, стратегій та політичних кроків у часі, що зумовило появу сучасної політики soft power, враховуючи внутрішні суспільні трансформації та міжнародну кон'юнктуру [5, с. 15].

Історико-порівняльний метод дозволяє розглянути зовнішню політику Південної Кореї у порівнянні з іншими країнами, зокрема сусідніми акторами. Це не лише висвітлює унікальні риси південнокорейської стратегії soft power, а й допомагає виявити загальні тенденції та відмінності в механізмах реалізації м'якої сили в регіоні, що є важливим для комплексу оцінювання результативності та адаптації політики [137].

Ключовим інструментом є системний підхід, який розглядає «м'яку силу» не ізольовано, а в контексті взаємодії різних чинників зовнішньої політики, культури, економіки та міжнародних відносин. Це дозволяє уявити soft power як інтегровану частину комплексної системи зовнішньополітичних інструментів, де кожен елемент впливає на формування іміджу країни та її позиції на світовій арені. Такий підхід допомагає визначити, як культурні експорти (наприклад, корейська хвиля – Халлю), дипломатичні ініціативи, освітні програми і міжнародне співробітництво формують позитивний образ Республіки Корея і одночасно підтримують її геополітичні інтереси.

Отже, застосування спеціальних методів, таких як контент-аналіз, історико-генетичний і історико-порівняльний аналізи, а також системний підхід, формує міцну методологічну базу для глибокого, об'єктивного та комплексного дослідження політики «м'якої сили» у зовнішній політиці Республіки Корея. Вони дозволяють розкрити як теоретичні засади, так і практичні аспекти функціонування і розвитку цього важливого інструменту сучасної зовнішньої політики країни.

Порівняльний аналіз і SWOT-аналіз є важливими спеціальними методами у дослідженні зовнішньої політики Республіки Корея з акцентом на застосування концепції «м'якої сили». Ці методи сприяють об'єктивному, системному і всебічному аналізу зовнішньополітичної діяльності країни.

Порівняльний аналіз передбачає зіставлення зовнішньої політики Республіки Корея з політиками інших держав, особливо у взаємодії в Азійському регіоні. Цей метод дозволяє виявити спільні тенденції та унікальні особливості південнокорейської стратегії soft power. Зіставлення подібних явищ дає змогу визначити патерни, які відображаються «по-новому» в контексті конкретної держави, аналізувати ефективність використання «м'якої сили» у досягненні зовнішньополітичних цілей, а також зрозуміти механізми реалізації стратегій. Порівняльний підхід включає етапи збору і опису фактів, виявлення спільних рис і відмінностей, формування гіпотез та їх перевірку, що підвищує наукову обґрунтованість висновків дослідження.

SWOT-аналіз у цьому контексті використовується для систематизації та оцінки сильних і слабких сторін зовнішньої політики Республіки Корея стосовно «м'якої сили», а також визначення можливостей і загроз у міжнародному середовищі. Такий аналіз допомагає розкласти політичні, культурні, економічні чинники на складові, що сприяють або заважають успішному впровадженню soft power. Визначення можливостей дозволяє сформулювати рекомендації для посилення ефективності політики, а виявлення загроз дає змогу розробити механізми мінімізації ризиків у взаємодії з іншими міжнародними акторами [1, с. 23].

Загалом, методологія дослідження поєднує різні підходи і методи, які забезпечують об'єктивність, комплексність і системність аналізу. Це необхідно для глибинного розуміння ролі «м'якої сили» у зовнішній політиці Республіки Корея. Застосування такого методологічного підходу сприяє всебічній оцінці потенціалу soft power, розкриттю його впливу на формування міжнародного іміджу країни, а також дає змогу практично використовувати

отримані результати для подальшого вдосконалення зовнішньополітичних стратегій.

Міждисциплінарний підхід у дослідженні концепції «м'якої сили» у зовнішній політиці Республіки Корея є неминучим і надзвичайно важливим, оскільки «м'яка сила» є багатогранним явищем, що охоплює різні сфери людської діяльності і взаємодії між державами. Він інтегрує знання і методи з кількох ключових наукових галузей:

1. Політологія забезпечує фундаментальні теоретичні основи для розуміння природи влади і впливу у міжнародних відносинах. Поняття «м'якої сили» вперше введене у політичному дискурсі Джозефом Наєм і розглядається як альтернатива традиційній «жорсткій» силі (військовій та економічній) у формуванні зовнішньополітичних стратегій. Аналіз політичних інституцій, дипломатії, міжнародних альянсів та стратегій є ключовим у вивченні soft power.

2. Культурологія досліджує культурні ресурси, які країна використовує для зміцнення свого впливу, зокрема культурні продукти (музика, кіно, мода, традиції), що підвищують міжнародну привабливість. Прикладом є «Корейська хвиля» (Hallyu), яка сприяє позитивному сприйняттю Республіки Корея у світі. Таким чином, культурна дипломатія стає механізмом реалізації soft power через поширення корейської поп-культури, кінематографа, гастрономії та традицій.

3. Соціологія дає можливість аналізувати соціальні процеси і настрої як всередині країни, так і за її межами, зокрема питання формування суспільної думки, ідентичності, громадської підтримки політичних ініціатив і міжнародної репутації. Важливими є дослідження сприйняття іноземними аудиторіями іміджу Республіки Корея та впливу різних форм soft power на культурні взаємодії.

4. Економіка включає дослідження ролі економічних факторів у зміцненні «м'якої сили», наприклад, через міжнародний експорт товарів, технологій, брендів (Samsung, Hyundai, LG), які є також частиною культурного

іміджу та символів розвитку і сучасності країни. Економічні успіхи підтримують авторитет держави і створюють потужний ресурс для впливу без використання примусу [9, с. 12-14].

Комунікації – це спеціальна галузь, що вивчає інформаційні потоки, роль медіа, реклами, публічної дипломатії, а також сучасних цифрових технологій, соціальних мереж, які сприяють швидкому і глобальному поширенню позитивних образів про країну. Південна Корея активно використовує ці інструменти для залучення уваги міжнародної спільноти та формування позитивного іміджу.

Об'єднання цих дисциплін у міждисциплінарному підході дає змогу всебічно оцінити і з'ясувати механізми формування та реалізації «м'якої сили» в сучасному світі. Такий підхід дозволяє уникнути одномірного погляду і розглянути soft power як інтегровану, багатовимірну систему, що охоплює культурні, політичні, економічні та інформаційні аспекти. Це особливо важливо для Республіки Корея, яка активно розвиває всі ці напрямки для зміцнення свого міжнародного впливу і іміджу у XXI столітті.

Таким чином, міждисциплінарність забезпечує наукову повноту, унікальність інтерпретації і практичну цінність результатів дослідження, що робить його більш об'єктивним, глибинним і сучасним.

Кейс-метод – це аналіз окремих реальних ситуацій, подій чи проєктів, які ілюструють застосування «м'якої сили» на практиці. Він дає змогу перейти від теоретичних узагальнень до глибокого розгляду конкретних механізмів, інструментів і результатів політики Кореї, що дозволяє зрозуміти складність та багатогранність soft power. Кейси стають емпіричною базою для визначення ефективності та актуальності зовнішньополітичних стратегій у сучасному світі.

Застосування кейс-методу дозволяє: виявляти ефективні стратегії та чинники успіху soft power; аналізувати причини і наслідки просування позитивного іміджу країни; оцінювати переваги і ризики практичних

зовнішньополітичних проєктів; формувати рекомендації щодо удосконалення та оптимізації майбутніх дій у сфері м'якої сили.

Завдяки цьому дослідження стає багатогранним, емпірично обґрунтованим і адаптується до реальних викликів сучасної міжнародної політики.

Методи кількісного аналізу у дослідженні політики «м'якої сили» Республіки Корея відіграють ключову роль у формалізації оцінок, підвищенні наукової вагомості роботи та об'єктивності отриманих висновків.

Одним із головних кількісних методів є соціологічні опитування, що дозволяють оцінити сприйняття Південної Кореї різними аудиторіями у світі. За допомогою анкетування, інтерв'ю та онлайн-опитувань дослідники вивчають ступінь популярності корейської культури, довіру до державних інститутів, позитивне сприйняття політики країни, а також ефективність культурних і дипломатичних ініціатив. Наприклад, опитування щодо впливу К-поп демонструють, наскільки сильно це явище впливає на формування позитивного іміджу країни в окремих регіонах чи країнах. Подібні соціологічні дані допомагають кількісно виміряти «м'яку силу» як індикатор міжнародної привабливості.

Існують міжнародні рейтинги та індекси, які кількісно оцінюють soft power різних держав (наприклад, індекс від Brand Finance чи власні аналітичні звіти експертних центрів). Республіка Корея регулярно входить у верхні частини таких рейтингів завдяки своїй культурній дипломатії, інноваційній економіці та активній зовнішній політиці. Аналіз динаміки цих індексів надає змогу відслідковувати прогрес або виклики в реалізації soft power, порівнювати зі світовими лідерами, виявляти фактори росту чи спаду впливу.

Включення рейтингових оцінок, які досліджують успіхи країни в культурі (експорт аудіовізуальних продуктів, популярність художніх проєктів), політиці (ефективність дипломатичних ініціатив, участь у міжнародних організаціях) і економіці (експорт технологій, інвестиції, брендинг) допомагає створити комплексну кількісну картину soft power. Ці

рейтинги складаються на основі статистичних даних, експертних оцінок і публікацій, що робить їх вагомим джерелом інформації для науковців.

Використання статистичних методів дозволяє обробити великі масиви даних, виявити закономірності, тенденції та кореляції між різними аспектами «м'якої сили». Наприклад, аналіз зростання експорту культурної продукції корелює з позитивними змінами у сприйнятті країни іноземними громадянами. Регресійний аналіз, факторний аналіз і інші статистичні інструменти допомагають встановити причинно-наслідкові зв'язки та точніше моделювати ефективність *soft power*.

Перевагами кількісних методів є: забезпечення об'єктивності та відтворюваності результатів; здійснення порівняльного аналізу у часовому зрізі та між країнами; підсилення якісних висновків та теоретичних моделей; формування політичних рекомендацій на основі фактичних даних.

Таким чином, комплексне використання кількісних методів у поєднанні з якісними забезпечує глибоке, емпірично підкріплене і науково обґрунтоване дослідження феномену «м'якої сили» Республіки Корея, що відповідає сучасним стандартам міжнародних досліджень у галузі політики та культурної дипломатії.

Геополітичний контекст, у якому реалізується концепція «м'якої сили» РК, є надзвичайно складним та багатошаровим, адже країна перебуває на перетині ключових геополітичних центрів впливу в Північно-Східній Азії. Півострів оточують такі потужні держави, як Китай, Японія, Росія, а на сході має потужного стратегічного союзника в особі США. Ці чинники визначають як виклики, так і можливості для просування зовнішньополітичних пріоритетів через «м'яку силу».

По-перше, Корея дотримується тонкої політики балансування між великими силами – США, Китаєм і Японією. США виступають основним військовим союзником і гарантом безпеки, зокрема в контексті загрози з боку Північної Кореї, для якої нині характерний зростаючий військовий потенціал та відмова від мирних переговорів. Саме через китайсько-російську підтримку

Північна Корея посилила свої позиції, що збільшує напругу в регіоні. У відповідь Південна Корея модернізує оборонний потенціал і активно веде дипломатію, покладаючись на «м'яку силу» для зміцнення свого міжнародного іміджу та пошуку союзників.

По-друге, країна прагне диверсифікувати свої зовнішньоекономічні та дипломатичні контакти, підтримуючи тісні економічні відносини з Китаєм, але водночас зберігаючи міцний безпековий альянс із США. Це створює своєрідний «геополітичний трикутник», у якому корейська «м'яка сила» стає інструментом пом'якшення напруги, поширення культурних цінностей і зміцнення економічних зв'язків, що є альтернативою жорстким військовим і геополітичним стратегіям.

По-третє, у відносинах із Японією, незважаючи на історичні суперечності, існують спроби співпраці у культурній, економічній та політичній сферах, що посилює регіональний вплив Південної Кореї через спільні культурні і стратегічні ініціативи. Зокрема, експорт культури, спільна участь у міжнародних проєктах і дипломатичні контакти створюють додаткові можливості для просування soft power.

По-четверте, стрімкий розвиток цифрових технологій і глобалізація створюють для РК нові можливості у формуванні позитивного іміджу. Соціальні мережі, цифрові платформи, культурні продукти поширюються ширше і швидше, ніж будь-коли, що дозволяє посилити вплив soft power на глобальному рівні, переборюючи класичні межі державних кордонів.

Таким чином, геополітичний контекст диктує потребу у дуже виваженій і гнучкій політиці, в якій «м'яка сила» є одним із ключових інструментів. Південна Корея балансує між великими світовими гравцями, інтегрує культурні, економічні та дипломатичні можливості у свою зовнішню політику для зміцнення міжнародного статусу і стримування загроз. Водночас відсутність чітких рішень щодо Північної Кореї та зміни міжнародної кон'юнктури поставили Республіку Корея перед викликами, які вимагають

політичної гнучкості, стратегічної довгострокової візії і посиленої дипломатичної активності.

Цей регіональний і глобальний геополітичний аналіз дозволяє всебічно зрозуміти, як Республіка Корея формує, трансформує та реалізує стратегії «м'якої сили» в умовах сучасної міжнародної конкуренції.

Оцінка впливу цифрових технологій на реалізацію політики «м'якої сили» Республіки Корея є ключовою компонентою сучасної методології дослідження, адже саме цифровізація дозволила країні масштабно і швидко поширити свої культурні та політичні меседжі на глобальному рівні.

Південна Корея однією з перших у світі почала використовувати соціальні мережі (YouTube, Twitter, Instagram, TikTok) як інструмент глобальної комунікації. Завдяки цьому контент корейської поп-культури, музики (К-поп), кіно, моди та гастрономії отримав безпрецедентний доступ до мільйонів користувачів різних країн. Зірки К-поп спілкуються з фанатами через стріми, ведуть інтерактивні сторінки, створюють вірусний контент, що формує емоційну прив'язаність і лояльність до Кореї серед молоді у всьому світі.

YouTube, V Live, Netflix стали стратегічними інструментами просування корейського відеоконтенту: серіалів, шоу, реаліті та фільмів. Ці платформи відкрили доступ до корейських продуктів навіть у регіонах, де раніше Корея не мала культурної присутності. Масове поширення відео, що отримують мільйони переглядів, спричинило появу глобального феномену Hallyu – Корейської хвилі, яка суттєво змінила культурний ландшафт світу та зміцнила позитивний імідж Кореї як джерела інновацій, трендів та сучасності.

Офіційні державні органи (міністерства, посольства, культурні центри) ведуть активну цифрову дипломатію через власні акаунти у соцмережах, сайти, мобільні додатки. Вони регулярно публікують матеріали про корейську культуру, політику, технології, досягнення у спорті, освіті. Таким чином цифрова дипломатія стала каналом прямої комунікації з іноземною аудиторією, дозволяючи реагувати на глобальні виклики та формувати

позитивний образ країни, обходячи традиційні «фільтри» інформаційних агентств.

Південна Корея активно реалізує міжнародні онлайн-проекти: онлайн-освіта, вебінари, конференції, дистанційні культурні заходи, які під час пандемії стали ще більш затребуваними. Це надало країні додаткові переваги у формуванні своєї soft power, бо дозволило вийти на нові ринки і аудиторії, не витрачаючи ресурсів на фізичну присутність.

Завдяки цифровим інструментам у Кореї з'явилися нові можливості для аналітики: збір статистики про сприйняття контенту, географію аудиторії, ефективність меседжів. Це дозволяє швидко коригувати стратегії, запускати таргетовані кампанії, тестувати нові підходи у просуванні національних інтересів та цінностей.

У методології дослідження soft power обов'язково враховується вплив цифрових технологій не лише як додаткового інструменту, а як центрального елементу сучасної міжнародної комунікації. Формалізація цифрових процесів, їх емпірична оцінка та аналіз є новим стандартом для об'єктивного та комплексного аналізу ефективності soft power будь-якої країни, насамперед Південної Кореї.

Таким чином, цифрові технології трансформували не тільки способи передачі інформації, але і саму структуру міжнародної конкуренції, забезпечивши «м'якій силі» Кореї глобальний розголос, актуальність та швидкість реагування на нові виклики епохи.

Отже, комплексна методологія дослідження концепції «м'якої сили» у зовнішній політиці Республіки Корея базується на поєднанні загальнонаукових та спеціальних методів, що забезпечує глибоку, системну та об'єктивну оцінку цього феномену. Загальнонаукові методи, такі як історичний, логічний аналіз, синтез і систематизація, дозволяють простежити еволюцію soft power як ключового інструменту впливу в міжнародних відносинах.

Спеціальні методи, включно з контент-аналізом офіційних документів, історико-генетичним та історико-порівняльним аналізом, розкривають специфіку використання «м'якої сили» саме в контексті зовнішньої політики Кореї, а також допомагають ідентифікувати її особливості в регіональному та глобальному аспектах. Системний підхід у методології забезпечує цілісне бачення soft power як взаємопов'язаного комплексу культурних, політичних, економічних та інформаційних чинників, що формують позитивний імідж країни.

Застосування порівняльного та SWOT-аналізів дозволяє оцінити внутрішні ресурси і потенціал країни, виявити сильні та слабкі сторони зовнішньої політики у сфері soft power, а також ідентифікувати можливості та загрози з боку глобального і регіонального середовища. Цей підхід підвищує практичну значущість дослідження та його максимально реальну відповідність міжнародним викликам.

Великою перевагою дослідження є використання емпіричних кейс-методів, що дають змогу проілюструвати успішні приклади культурної дипломатії, освітніх програм, технологічного експорту та участі РК у міжнародних організаціях. Водночас, впровадження кількісних методів (соціологічних опитувань, аналізу рейтингів і статистичної аналітики) – підсилює наукову обґрунтованість, дозволяє виміряти ефективність soft power і забезпечує відтворюваність отриманих результатів.

Не менш важливим є врахування геополітичного контексту, у якому Південна Корея реалізує свої зовнішньополітичні стратегії. Взаємодія з такими акторами, як США, Китай та Японія формує як виклики, так і можливості для розвитку «м'якої сили», що підкреслює необхідність гнучкої та багатовекторної політики. Оцінка впливу цифрових технологій і медіа як нового інструменту soft power також є ключовою складовою методології, що відображає сучасні тренди в міжнародній комунікації.

Таким чином, комплексна методологічна база, що включає міждисциплінарність, якісні та кількісні методи, кейс-аналіз, а також широкий

геополітичний і технологічний контексти, забезпечує глибоке, об'єктивне і всебічне дослідження ролі та потенціалу «м'якої сили» у зовнішній політиці Республіки Корея. Це дозволяє не лише оцінити вже досягнуті успіхи, а й сформулювати рекомендації для подальшого розвитку цієї важливої складової міжнародного впливу країни.

1.3. Аналіз джерельної бази та стан наукової розробки проблематики

Джерельна база дослідження питання «м'якої сили» у зовнішній політиці Республіки Корея складається з кількох важливих рівнів, кожен з яких відіграє особливу роль у комплексному науковому аналізі.

Перший рівень охоплює академічну літературу, присвячену теорії soft power. Насамперед варто виділити фундаментальні концептуальні праці Джозефа Ная, який вперше запропонував термін та заклав ідеологічну основу розуміння «м'якої сили» як альтернативи жорсткому впливу у міжнародних відносинах [45]. Дослідження багатьох сучасних західних і корейських науковців (наприклад, J. Lee, S. Kim, A. Matosian) деталізують канали дії, механізми, особливості прояву та сучасні тренди soft power у глобалізованому світі [62].

Другий рівень складають аналітичні матеріали, серед яких важливе місце посідають міжнародні індекси (Brand Finance Soft Power Index, моніторинг Korea Foundation, дані UNESCO), що дозволяють кількісно оцінити позиції Південної Кореї у світових рейтингах «м'якої сили», динаміку популярності культурного, освітнього, технологічного й політичного впливу країни [61]. Такі документи містять багато емпіричних даних, які використовуються для побудови об'єктивної картини сучасного стану soft power Кореї у світі.

Третій рівень – це офіційні документи Республіки Корея: урядові стратегії розвитку культури, програми підтримки корейської мови та освіти закордоном, доповіді Міністерства закордонних справ, національні плани з цифрової дипломатії. Завдяки контент-аналізу цих документів можна простежити зміну державних пріоритетів, оцінити ефективність реалізованих програм і зрозуміти прямі наміри офіційного Сеулу щодо транснаціонального просування культурних і ціннісних наративів [56].

Четвертий рівень формують результати тематичних соціологічних опитувань (наприклад, Pew Research Center [34], World Value Survey [36]), які

відображають міжнародне сприйняття Південної Кореї, лояльність аудиторії до корейських продуктів і програм, а також динаміку зміни іміджу країни серед різних суспільних груп [65].

Окрему категорію джерел становлять публікації у світових і корейських медіа. Аналітичні статті, публіцистика, експертні колонки висвітлюють реакцію на культурні явища (К-поп, кіно, мода), описують дискусії навколо ролі Корейської хвилі та оцінюють вплив soft power Кореї у різних регіонах світу.

До структурованої джерельної бази також входять дослідницькі проекти, дипломні, магістерські та кандидатські роботи, присвячені окремим аспектам корейської soft power: публічна дипломатія, ефективність електронних медіа, просування національного бренду, аналіз міжнародної співпраці у сфері науки та культури.

Такий комплексний масив джерел забезпечує не лише багатовимірний аналіз політики «м'якої сили» Республіки Корея, а й дозволяє об'єктивно оцінювати тенденції, ефективність окремих стратегій і головні виклики, з якими стикається держава у глобальному середовищі.

Перший блок джерел складається з фундаментальних теоретичних праць, які визначили основи концепції «м'якої сили» у сучасній політичній науці. Центральною фігурою є Джозеф Най, що у своїх класичних роботах («Soft Power: The Means to Success in World Politics», «Bound to Lead: The Changing Nature of American Power», «South Korea's Growing Soft Power») не лише вперше науково описав термін soft power, але й ґрунтовно пояснив його значення для невоєнної, неконфліктної конкуренції держав на глобальній арені. У його підході soft power розглядається як здатність держави досягати бажаних результатів через привабливість своєї культури, політичних цінностей та зовнішньої політики, а не через примус або матеріальні вигоди.

Подальший науковий розвиток теорії soft power спостерігається у роботах Дж. Со, О. Вувінга, Дж. Лі, І. Фана, С. Кіма. Ці автори деталізували підходи до аналізу каналів і механізмів впливу «м'якої сили» в умовах

сучасних геополітичних реалій. Зокрема, вони розробили концепції структурної й «розумної сили» (smart power), підкресливши роль культурних, інформаційних, технологічних та інституційних засобів. Частина дослідників акцентувала зрушення від класичних до конструктивістських і неокласичних парадигм, наголошуючи на гнучкості, динамізмі й соціально-психологічних аспектах впливу soft power [56].

Таким чином, цей блок джерел не лише формує теоретичний хребет для подальших міждисциплінарних і прикладних досліджень soft power, а й залишається основою для аналізу, порівнянь і критики політики «м'якої сили» у світі та, зокрема, в зовнішній політиці Республіки Корея.

Другий блок джерел охоплює матеріали, присвячені конкретній специфіці реалізації «м'якої сили» саме в азійському та корейському контексті. Цей напрям у науковій літературі набув особливої популярності з моменту міжнародного прориву так званої «Корейської хвилі» (Hallyu), що позначає стрімке поширення корейської популярної культури, музики (К-поп), серіалів (К-dramas), кіно, моди та гастрономії далеко за межі Корейського півострова. Найбільш впливові аналітичні й академічні роботи цієї тематики розглядають не лише культурну дипломатію як наскрізний канал подачі позитивного іміджу країни, а й системний вплив популярної культури на зовнішньополітичні успіхи країни.

Варто виділити дослідження, які детально аналізують міжнародний прорив К-поп (гурти BTS, BLACKPINK, EXO), вплив корейських кінофільмів (як, наприклад, «Паразити») та поширення серіалів на світових стримінгових платформах. Ці публікації розкривають, як масова культура змінює уявлення про Корею, формує новий позитивний імідж країни та, найголовніше, впливає на суспільну думку в різних країнах світу [62,63].

Значна частина джерел у цьому блоці присвячена аналізу публічної дипломатії, культурних програм посольств, діяльності Корейського фонду сприяння міжнародній співпраці, інтеграції культурних продуктів у програми популяризації мови та освіти. Дослідники не лише окреслюють переваги, а й

критично аналізують виклики: надмірна комерціалізація, загрози втрати автентичності, цифрові ризики та проблеми сприйняття в окремих регіонах.

Актуальною є увага до взаємозв'язку «м'якої сили» з економічними досягненнями країни. Аналітики, зокрема А. Матойсан, К. Вокер, а також автори магістерських і дипломних робіт з провідних університетів Кореї та Європи, виділяють поняття національного бренду й розглядають ролі інновацій, технологій, креативних продуктів (Samsung, Hyundai, кейс K-beauty) у формуванні унікального привабливого образу країни.

До цього блоку належать і публікації, що розглядають використання інформаційних кампаній, цифрових платформ, міжнародних фестивалів, брендової продукції як інструментів зміцнення репутації Південної Кореї, підвищення довіри до її політичних та економічних ініціатив і залучення іноземних партнерів.

Загалом, другий блок джерел відзначається широкою емпіричною базою, яка дозволяє аналізувати та прогнозувати ефективність soft power у практичній площині – від оцінки популярності та економічної вигідності культурного експорту до вивчення факторів міжнародної привабливості Кореї й побудови її позитивного образу в світі.

До ключових емпіричних джерел у дослідженні soft power Республіки Корея належать сучасні аналітичні звіти, рейтинги й індекси, які дозволяють об'єктивно й кількісно оцінити ефективність та міжнародний вплив культурної, освітньої й інформаційної політики країни.

Серед найбільш авторитетних є Brand Finance Global Soft Power Index – глобальний щорічний рейтинг, що вимірює індекси «м'якої сили» провідних країн світу за різними напрямками: культура й спадщина, міжнародні відносини, дизайн, освіта, цифрові технології, ділова привабливість, баланс репутації. Звіти Brand Finance містять деталізований аналіз ролі Кореї у створенні власного національного бренду, оцінюють результати культурної дипломатії, міжнародного маркетингу, ефективність інвестицій в іміджеві

проекти. Звіт щорічно доповнюється порівняльними міжнародними статистиками, експертними інтерв'ю та тенденціями регіонального впливу.

Важливим емпіричним джерелом є аналітичні огляди та статистика Korea Foundation – ключової урядової структури, яка координує просування soft power за кордоном: розробку освітніх програм, фінансування лекторів корейської мови, підтримку культурних та наукових центрів у десятках країн. Звіти Korea Foundation містять дані про динаміку розвитку партнерських мереж, реальні показники зростання інтересу до корейської культури, аналіз цільових аудиторій, інформацію про успішність просвітницьких кампаній у сфері публічної дипломатії [3, с. 41].

Окремий пласт емпіричних джерел – регулярні соціологічні дослідження масового сприйняття Кореї, її культури й цінностей за кордоном. Вісім циклів опитувань World Value Survey дозволяють прослідкувати зміну впливу soft power у ретроспективі кількох десятиліть, вивчити рівень довіри й прихильності до корейських продуктів, політики, освіти. Дані Pew Research Center акцентують увагу на оцінках молодіжних аудиторій світу, порівнюють сприйняття Кореї з іншими європейськими й азійськими країнами, дають змогу виявити фактори прихильності чи критики.

Дуже важливим компонентом є дані міжнародних організацій (UNESCO, ЮНЕСКО, ООН, ЄС та ін.), які відслідковують динаміку впровадження міжкультурних обмінів, підтримки мовних програм, функціонування корейських культурних центрів. У частині культурної дипломатії аналітичні звіти UNESCO відображають факти участі корейських художників, вчених, викладачів у десятках світових заходів, а також аналізують успішність просування національних цінностей через тисячі грантів, конференцій, тренінгів.

Вагомий напрям емпіричної бази складають офіційні документи Республіки Корея: закони про просування національної культури, урядові програми поширення корейської мови, довгострокові стратегічні плани цифрової дипломатії. Контент-аналіз таких матеріалів дозволяє простежити

зміну державних пріоритетів у сфері soft power, формулювання нових об'єктів і цілей міжнародної співпраці, появу інноваційних механізмів просування через цифрові та освітні платформи. Аналіз офіційних документів допомагає виміряти, наскільки практична політика відповідає теоретичним концепціям і чи є координація дій із сучасними викликами міжнародної конкуренції.

Завдяки такій структурі емпіричної бази дослідження отримують високий рівень наукової репрезентативності, а висновки ґрунтуються на перевірених, актуальних і багатовимірних даних, що відповідає сучасним вимогам академічних та аналітичних досліджень soft power Південної Кореї.

Стан наукової розробки проблематики «м'якої сили» у зовнішній політиці Республіки Корея свідчить про значне зростання інтересу як міжнародної, так і української наукової спільноти щодо ролі Південної Кореї як регіонального та глобального лідера у сфері soft power. Сучасні дослідження переходять від загальних концептуальних дискусій до більш глибокого вивчення конкретних кейсів, новітніх цифрових інструментів та кількісного вимірювання впливу «м'якої сили» в різних галузях: культури, технологій, освіти й міжнародної співпраці.

Проблематика soft power переважно висвітлюється у контексті популяризації корейської культури, зокрема феномену «Корейської хвилі» (Hallyu), яка включає K-поп, кінематограф, моду і корейську косметику. Вчені відзначають, що ці культурні явища стали одним з головних чинників формування позитивного іміджу країни на світовій арені і забезпечили значний фінансовий ресурс для країни, сприяючи мультиплікації культурного капіталу у різних напрямках (музика, телебачення, кіно, мода) [68, 71].

Академічна новизна сучасних робіт полягає у розробці методів оцінки ефективності soft power через аналіз цифрових технологій, нових медіа, соціальних мереж та інструментів публічної дипломатії. Значну увагу приділяють вивченню взаємодії монтажу «жорсткої» та «м'якої» сил, оскільки сучасна зовнішня політика Кореї часто базується на комплексних стратегіях, що гармонізують військові, економічні та культурні елементи її впливу. Це

дозволяє формувати більш гнучкі і ефективні механізми реагування на виклики та викорінення загроз у міжнародній сфері.

Окремо варто відзначити динаміку розвитку тематичних досліджень у рамках української наукової спільноти, де аналіз феномену корейської «м'якої сили» стає важливою платформою для порівняльних досліджень і адаптації елементів корейської стратегії вітчизняній культурній дипломатії. Українські науковці вивчають потенціал Хвилі халлю та його вплив на суспільні і культурні трансформації, орієнтуючись на сучасні цифрові технології і соціальні тренди.

Загалом, сучасний науковий дискурс вирізняється широким міждисциплінарним підходом, широкий спектр тематичних кейсів, аналізом ролі цифрових комунікацій і акцентом на практичну прикладну значущість досліджень. Завдяки цьому наукова база відкриває великі перспективи для подальших поглиблених досліджень та практичних рекомендацій щодо ефективного використання *soft power* у зовнішній політиці Південної Кореї, що відповідає сучасним викликам та вимогам міжнародних відносин.

Розкриття значення перерахованих пунктів розділу «Аналіз джерельної бази та стан наукової розробки проблематики» у деталях виглядає так:

1. Порівняння корейського та світового контексту.

Порівняльне дослідження *soft power* Південної Кореї із іншими провідними країнами світу, такими як США, Японія та Китай, дозволяє виявити унікальні риси й особливості корейської моделі. Наприклад, Корея відзначається високим поєднанням культурної привабливості (Корейська хвиля) із технологічним і економічним проривом, що відрізняє її від більш традиційних західних моделей *soft power*. Такий аналіз допомагає оцінити, які елементи успішної зовнішньої політики Кореї можуть служити прикладом, а які – потребують адаптації чи вдосконалення [11].

2. Огляд сучасних дискусій і наукових тенденцій.

Сучасна наукова література концентрується на викликах, що постали перед *soft power* у цифрову епоху: загострення інформаційної конкуренції,

конфлікти навколо культурної ідентичності, а також особливості цифрової дипломатії. Саме ці тенденції стимулюють розробку нових методів аналізу, що враховують вплив соцмереж, алгоритмів поширення інформації, а також загальні наслідки глобалізації для національних стратегій м'якої сили [23].

3. Опис джерел за типами та мовами.

Аналіз джерельної бази за типологією джерел (академічні статті, офіційні документи, аналітичні звіти, соціологічні дослідження) та за мовами публікацій важливий для забезпечення повноти й різнобічності дослідження. Наприклад, доступ до корейських джерел дозволяє краще зрозуміти офіційну позицію країни, у той час як англомовні роботи доступні ширшій міжнародній аудиторії, що збагачує методологічну базу.

4. Оцінка якості та актуальності джерел.

Необхідно оцінити рівень надійності та сучасності використаних джерел, визначити, які з них мають найбільший авторитет у науковому світі, а де є можливі прогалини чи суперечності. Така оцінка допомагає уникнути упередженості, а також виявляє потребу у додаткових дослідженнях і уточненнях.

5. Власна оцінка потенціалу джерельної бази.

Важливо зробити власний аналіз того, які аспекти soft power Кореї потребують подальшого вивчення, а які досліджені достатньо. Наприклад, можуть бути встановлені теми, що недостатньо висвітлені, як-от цілісна оцінка цифрових технологій у soft power. Власна оцінка допомагає спрямувати майбутні дослідницькі зусилля і уточнити методологічні підходи.

Отже, аналіз джерельної бази та сучасного стану наукової розробки проблематики «м'якої сили» у зовнішній політиці Республіки Корея свідчить про вагомий науковий інтерес і поступове поглиблення знань у цій сфері. У міжнародній науковій спільноті Південна Корея розглядається як унікальний приклад успішної реалізації soft power, що поєднує культурну дипломатію, технологічні інновації, економічний розвиток і ефективну публічну дипломатію.

Сучасна наукова дискусія позбавляється простих узагальнень і акцентує увагу на конкретних прикладах, таких як феномен Корейської хвилі (Hallyu), роль цифрових технологій і соціальних мереж, а також розвиток нових методів оцінки впливу soft power на міжнародний імідж країни. З'являються робочі гіпотези про взаємодію «м'якої» та «жорсткої» сил в комплексах зовнішньополітичних стратегій, що відповідає вимогам сучасних геополітичних трансформацій.

Особливо важливо, що українська наукова спільнота долучається до дослідження цього феномену, адаптуючи корейський досвід до власних реалій і розширюючи міждисциплінарний теоретичний і практичний дискурс. Зростає кількість тематичних робіт, які глибоко аналізують аспекти корейської soft power у контексті глобальних і регіональних викликів.

Отже, джерельна база і сучасне наукове осмислення дозволяють не лише глибоко розкрити сутність і механізми дії soft power Кореї, а й формують міцну платформу для подальших досліджень і практичних рекомендацій, що можуть бути використані у зовнішній політиці України та інших держав, зацікавлених у розвитку культурної дипломатії та стратегічного впливу на світовій арені.

Це забезпечує високу наукову цінність дослідження, сприяє розумінню динаміки глобальних змін і дає змогу запропонувати ефективні інструменти для реалізації «м'якої сили» в сучасних умовах міжнародних відносин.

Таким чином, комплексний підхід і багаторівнева методологія, розглянуті у розділі, є ключем до успішного освоєння тематики soft power у надскладних умовах світової політики XXI століття, а також слугують надійною основою для подальшого наукового проникнення у феномен, який дедалі більше визначає міжнародні відносини сьогодення та майбутнього.

Висновок до розділу 1

В розділі 1 проведено детальний аналіз теоретико-концептуальних основ дослідження концепції «м'якої сили» у зовнішній політиці Республіки Корея. У ході опрацювання теоретичного матеріалу було встановлено, що ідея soft power стала однією з найбільш інноваційних і ефективних концепцій сучасної міжнародної політики, що значною мірою трансформує підходи до ведення зовнішньої дипломатії.

Перш за все, було розглянуто історичний розвиток і логічний зв'язок формування концепції з глобальними змінами у системі міжнародних відносин, зокрема з процесами глобалізації, інформаційною революцією і розширенням міжкультурної конкуренції. Показано, що концепція soft power, запропонована Джозефом Наєм у 1990-х роках, стала відповіддю на виклики переходу від традиційних методів зовнішньої політики до нових форм впливу, базованих на привабливості, культурній інтеграції і нематеріальних ресурсах.

Детальний аналіз теоретичних шкіл (західних та вітчизняних) і підходів дозволив сформулювати комплексне розуміння сутності soft power, її складових та механізмів реалізації. Важливо, що концепція розглядається як інтегративна, що поєднує культурні, політичні та інформаційні чинники впливу, а не як ізольований феномен. У рамках розділу було також проаналізовано сучасні тенденції та виклики, які модифікують традиційні уявлення про силу і вплив у міжнародній політиці.

На прикладі Республіки Корея було показано, що успішна реалізація soft power базується на системній державній підтримці культурної дипломатії, креативних індустрій, освітніх програм та використанні сучасних медіа. Особливий акцент зроблено на феномені «Корейської хвилі» (Hallyu), який став ключовим елементом формування позитивного іміджу країни та важливим інструментом зовнішньополітичного впливу.

Методологічний підхід, закладений у розділі, включає історико-порівняльний аналіз, контент-аналіз та SWOT-аналіз, що забезпечує

комплексний науковий огляд проблеми. Ці методи дозволили ідентифікувати як сильні сторони, так і потенційні ризики у реалізації концепції soft power, а також виробити практичні рекомендації.

Отже, теоретико-концептуальний розділ не лише обґрунтовує актуальність і наукову новизну обраної теми, а й створює фундамент для подальших розділів, де досліджуються практичні аспекти і конкретні кейси застосування soft power у зовнішній політиці Південної Кореї. Вивчення глибинних механізмів культурної дипломатії, а також викликів і перспектив розвитку даної стратегії має велике значення не лише для розуміння сучасних міжнародних процесів, але й для формування ефективних політичних рішень у країнах, які прагнуть посилити свій вплив у глобальному середовищі.

Подальші розділи роботи ґрунтуються на змісті цього розділу, розкриваючи особливості інституційного забезпечення, методик реалізації і конкретних результатів впливу soft power, що взаємодоповнюють і розкривають повну картину сучасної політики культурного впливу Республіки Корея. Це створює цілісну наукову базу для комплексного розуміння феномену і визначення перспектив його використання у світовій політиці.

Таким чином, розділ 1 є ключовим теоретичним фундаментом магістерської роботи, що визначає логіку дослідження, обґрунтовує вибір методів і напрямів аналізу, а також формує синтезуюче уявлення про роль і значення soft power у сучасній дипломатії, особливо на прикладі Республіки Корея.

РОЗДІЛ 2

ЕКОНОМІЧНІ, КУЛЬТУРНІ ТА ОСВІТНІ АСПЕКТИ М'ЯКОЇ СИЛИ РЕСПУБЛІКИ КОРЕЯ

2.1. Концепція «Miracle on the Han River» та її вплив на зовнішню політику.

«Miracle on the Han River» (з англ. Диво на річці Хан) – це широко відомий термін, що характеризує феноменальне економічне зростання та модернізацію Південної Кореї в період з 1960-х до кінця 1990-х років. За цей час країна, яка після Корейської війни була зруйнованою, з аграрною економікою і надзвичайно низьким рівнем життя, зробила стрімкий ривок у бік індустріалізації, технологічного розвитку та підвищення добробуту населення. Вже у 1999 році Південна Корея була прийнята до Організації економічного співробітництва і розвитку (ОЕСР), офіційно визнаючи її як високо розвинену економіку [63].

Економічне диво базувалося на декількох ключових елементах. По-перше, це систематичний урядовий контроль і планування, яке почалося з перших п'ятирічних планів розвитку після приходу до влади Пак Чон Хі, який ініціював політику широкої індустріалізації та експортно-орієнтованої стратегії зростання. Його адміністрація також активно залучала іноземний капітал і технології через спільні підприємства, яка послужила стимулом для активного розвитку промислових секторів [7, с. 14-16].

По-друге, значну роль відіграло піднесення освіти та науки, які забезпечили країні кваліфіковані кадри і можливість впроваджувати інновації у виробництво, посилюючи конкурентоспроможність на зовнішніх ринках. Реформи торкнулися також сільського господарства, що дозволило піднімати продуктивність навіть у традиційних секторах економіки.

По-третє, соціальна мобільність, конфуціанські цінності праці, дисципліни і колективізму стали фундаментом для злагодженої праці мас і

високої продуктивності. Формування сильного національного менталітету підтримувало ініціативи розвитку і просував позитивний імідж національної сили, як всередині країни, так і за її межами.

В результаті цих факторів Південна Корея трансформувалась з країни з ВВП на душу населення менше 100 доларів у 1950-х роках, в одну із найбільш розвинених економік світу з ВВП понад 35 000 доларів у 2025 році. Цей період відомий як «економічне диво», що породило міжнародно відомі корпорації Samsung, LG, Hyundai та інші гіганти, що нині є не лише економічними лідерами, а й інструментом soft power та символом модернізації країни.

Особливістю «дива на річці Хан» є також те, що економічне зростання супроводжувалось швидкою урбанізацією, розвитком інфраструктури і модернізацією соціальних інститутів. Хоча економічні реформи іноді супроводжувалися авторитарними методами управління, їх успішність заклала основу для подальшої демократизації і розбудови активної зовнішньої політики, базованої на цінностях розвитку, інновацій і міждержавного партнерства.

Таким чином, «Miracle on the Han River» – це не лише історія економічного піднесення, а й потужний ідеологічний та стратегічний ресурс для зовнішньої політики Республіки Корея, який заклав фундамент для формування її «м'якої сили» у світі. Економічна модель стала важливою частиною національного бренду, що активно використовується у культурній, освітній та технологічній дипломатії країни.

Економічне диво Південної Кореї сприяло фундаментальній трансформації зовнішньої політики країни, формуючи її як модель успішного розвитку для інших держав. Починаючи з 1960-х років, Південна Корея активно позиціонувала себе як приклад інноваційного, орієнтованого на якість і технології зростання, яке можна адаптувати під національні особливості інших країн. Такий підхід ґрунтувався не лише на імпорті іноземних технологій і відновленні інфраструктури після Корейської війни, але й на створенні ефективних державних інституцій, потужного промислового

комплексу, мережі корпорацій (конгломератів), які стали світовими лідерами в своїх сферах [32].

Значну роль у формуванні сучасної зовнішньої політики зіграла довгострокова орієнтація на експортно-інноваційний розвиток, що стало основою економічного піднесення. Урядові п'ятирічні плани розвитку від самого початку включали стратегії інтеграції у світову економіку, розширення торгівлі та використання привабливості на пострадянському, азіатському та західному ринках. Завдяки цьому РК добилося трансформації у країну з високим ВВП на душу населення, постійним економічним зростанням та підвищеним рівнем життя.

Економічний успіх суттєво підвищив міжнародний авторитет Південної Кореї, що стало джерелом її «м'якої сили». Країна перетворилася на модель, яку наслідують країни, що розвиваються, зокрема країни Азії, Африки та Латинської Америки. Поява потужних національних брендів, таких як Samsung, Hyundai і LG та ін., не лише принесла економічну вигоду, а й стала частиною культури і національного іміджу, зміцнила довіру та інтерес іноземних партнерів. Цей успіх країни широко висвітлюється у світових медіа, серед лідерів думок і експертів, які визнають корейський досвід одним із провідних кейсів трансформації XX століття [26].

Вплив «економічного дива» відчувається і в культурній та освітній дипломатії, де Південна Корея використовує свої досягнення для просування культурних цінностей, технічної освіти і наукового співробітництва, що посилює її «м'яку силу». Ініціативи зі створення навчальних програм, популяризації корейської мови та культури, підтримка міжнародних науково-технічних проєктів сприяють поширенню позитивного іміджу країни та укріпленню міжнародних зв'язків.

Водночас, економічне зростання супроводжувалося складними соціально-політичними процесами, зокрема авторитарним керівництвом третього президента Пак Чон Хі, що жорстко впроваджувало реформи, контролювало бюрократію і стимулювало економіку до змагання на світовій

арені. Поступова демократизація країни доповнила цей комплекс, створивши стабільний фундамент для подальшого сталого розвитку і гнучкої дипломатії.

Таким чином, «економічне диво» на річці Хан стало каталізатором докорінних змін у зовнішній політиці Південної Кореї, трансформуючи її з країни-реципієнта допомоги на потужного гравця, який пропонує успішну модель розвитку, інновації і культурний вплив. Цей досвід виступає не тільки як джерело національної гордості, а й як стратегічний ресурс *soft power*, що використовується для побудови партнерських відносин, підвищення глобального впливу та формування позитивного образу країни у світі.

Значна частина сучасної зовнішньої політики Південної Кореї базується на активному експорті власної успішної моделі розвитку, що стала основою її економічного дива та потужного міжнародного впливу. Країна цілеспрямовано просуває навчальні програми й гранти для іноземних студентів, створює умови для технічного співробітництва та укладає спільні науково-дослідні проєкти з країнами Азії, Африки, Латинської Америки. Ці ініціативи є інструментами не лише економічного партнерства, а й «м'якої сили», бо сприяють формуванню позитивного сприйняття корейської моделі розвитку у світі та залученню нових партнерів [66].

Урядова стратегія передбачає інвестиції у «зелені» технології, штучний інтелект, біотехнології та цифрову економіку, що підсилює технологічну конкурентоспроможність і викликає інтерес міжнародної спільноти. У 2020-х роках Південна Корея докладає значних зусиль, щоб стати одним зі світових лідерів у цих галузях, веде інтенсивну співпрацю з провідними країнами світу та транслює свій досвід як майданчик для інноваційних наукових розробок.

Також країна розвиває сильний освітній бренд, залучаючи іноземних студентів через стипендії, обмінні програми, підвищуючи рівень корейських університетів і наукових центрів. Освіта відіграє ключову роль у формуванні майбутніх лідерів, які знайомляться з корейськими цінностями та моделями розвитку, будуючи довгострокові культурні й стратегічні зв'язки.

У комплексі ці заходи є не лише економічними інструментами, а й ключовими складовими soft power країни, які допомагають Південній Кореї активно формувати свій образ на світовій арені, будувати партнерства та впливати на міжнародні процеси через привабливість своїх технологій, культури та освітніх можливостей. Цей стратегічний підхід робить Південну Корею важливим гравцем у глобальній політиці та економіці, який використовує інновації і людський капітал для посилення свого міжнародного статусу і впливу.

Вплив «Miracle on the Han River» на культурну та освітню дипломатію Південної Кореї проявляється у багатовимірній та стратегічно спланованій системі міжнародних програм, заходів і ініціатив, які сприяють формуванню та поширенню позитивного іміджу країни у світі. Одним із ключових елементів такої стратегії є фінансування та підтримка численних закордонних культурних центрів, зокрема Кореїських культурних центрів, які поширюють корейську мову, традиції, мистецтво і культуру, забезпечують платформу для міжкультурного діалогу і залучення іноземних громадян до пізнання Кореї.

Освітні програми – це один із стратегічних напрямків, яким користується Південна Корея для поширення власної культурної ідентичності та підтримки soft power. Країна активно реалізує стипендіальні програми, гранти для іноземних студентів, які охоплюють навчання корейської мови, залучення до STEM-освіти, а також проведення міжнародних стажувань, що дає змогу формувати мережу лояльних до Кореї фахівців і лідерів думок у різних країнах.

Велика увага приділяється організації масштабних культурних фестивалів, самітів (наприклад, Korea Youth Summit 2025), виставок та освітніх форумів, які слугують майданчиками для презентації корейської сучасної культури і спадщини, розвитку партнерських зв'язків та обміну досвідом між державами та їх громадянами. Ці заходи сприяють посиленню культурної стійкості, просуванню толерантності і взаєморозуміння на глобальному рівні.

Держава системно використовує цифрові інструменти в культурній дипломатії, адаптуючи традиційні форми до сучасних технічних можливостей: онлайн-курси, відеоматеріали, соціальні мережі, що дозволяє долати географічні і мовні бар'єри та посилювати охоплення цільових аудиторій.

Культурна та освітня дипломатія Південної Кореї, сформована під впливом «економічного дива», забезпечує країні не лише економічне зростання, а й суттєвий дипломатичний вплив через формування позитивного культурного бренду, залучення іноземних партнерів і популяризацію власних цінностей. Цей комплексний підхід відкриває нові горизонти для реалізації *soft power*, що стає рушієм зовнішньополітичної стратегії та міжнародної співпраці країни.

У підсумку, концепція “*Miracle on the Han River*” стала потужним джерелом «м'якої сили», що визначає сучасну зовнішню політику Кореї. Економічний успіх не лише змінив статус Південної Кореї у світі, а й сформував нові стратегічні засади для просування її національних інтересів через привабливість, партнерство, доступ до інновацій та освіти, культурне співробітництво й брендування [12, с. 20–23].

«*Miracle on the Han River*» – це феномен стрімкого економічного зростання Південної Кореї у період з 1960-х до 1990-х років, який трансформував країну зі зруйнованої війною аграрної держави з ВВП на душу населення всього близько \$87 у 1962 році у високорозвинуту індустріальну економіку з динамічним експортним сектором.

Цей успіх став наслідком запровадження президентом Пак Чон Хі стратегії державного індустріального розвитку із фокусом на експортно-орієнтований промисловий прорив. Ключову роль відіграли системні п'ятирічні плани, розширення інфраструктури, створення вільних економічних зон з податковими пільгами, стимулювання іноземних інвестицій. Виробництво текстилю, сталі, хімічної продукції розвивалось найбільш інтенсивно, заклавши фундамент для майбутнього зростання

автомобільної та електронної індустрій. Ці заходи дали поштовх для формування глобальних конгломератів – Samsung, Hyundai, LG, які стали символами модерної корейської економіки. За рахунок пріоритету високих технологій і людського капіталу Південна Корея швидко вийшла на рівень світових лідерів сукупних виробничих і технологічних показників [29].

Економічне диво не обмежалося лише кількісним зростанням. Воно стало базисом для формування національного бренду країни – KOREA, що включає не лише промислову продукцію, але й культурний вплив, сучасні технології, освітні програми, гастрономію, туризм і креативні індустрії. Цей бренд використовується як інструмент «м'якої сили», що посилює привабливість держави для міжнародних партнерів, інвесторів і туристів, формує позитивний і сучасний образ Кореї у глобальній свідомості.

Водночас період «Miracle on the Han River» характеризувався складними соціально-політичними процесами, включаючи авторитарне управління, яке жорстко впроваджувало реформи, але саме це забезпечило стабільність і цілеспрямованість в досягненні стратегічних цілей. Поступова демократія, реалізована з часом, підтримала подальший розвиток і відкритість країни. Вкрай важливим була активна підтримка інвестування в освіту і науку, що дозволило формувати високо кваліфіковану робочу силу і зробило акцент на інноваціях як драйвері зростання.

Таким чином, «Miracle on the Han River» є унікальним прикладом комплексної економічної політики, на основі якої Південна Корея не лише відновилася після руйнівної війни, а й стала потужним світовим гравцем із високим рівнем життя, інноваційним потенціалом та ефективною системою soft power. Цей досвід слугує моделлю для багатьох країн, які прагнуть подібної трансформації, і залишається ключовим фактором формування сучасної зовнішньої політики Кореї.

Південна Корея займає провідну роль у діяльності глобальних організацій, активно просуваючи гуманітарні та інноваційні програми у світі. Вона не лише користується досягненнями міжнародної спільноти, але й сама

є донором знань, ресурсів і досвіду для країн Глобального Півдня, активно піднімаючи якість міжнародного співробітництва на вищий рівень.

Південна Корея стала повноправним членом ООН у 1991 році, а у 1996 – Організації економічного співробітництва та розвитку (ОЕСР). РК бере участь у організації ЮНЕСКО із 1950 року, відкривши власну Національну комісію у 1954 році. Серед ключових напрямків – просування цифрової освіти у Африці й інших регіонах, а також впровадження сучасних освітніх інформаційних технологій, фінансування проектів спільно з місцевими урядами та міжнародними партнерами [43].

Як член ОЕСР, Корея стала донором міжнародної допомоги та активно розвиває програми «зеленої» економіки, підтримує інфраструктурні, освітні, медичні, аграрні проекти для країн, що розвиваються. Вона займає лідерські позиції в напрямі стійкого розвитку, забезпечує експертизу й обмін досвідом із країнами Азії та світу.

Південна Корея є 14-м найбільшим донором офіційної допомоги у світі, за даними 2024 року, виділяючи понад 3.9 млрд доларів (бюджет-2025 – 6.5 трлн вон), що становить 0.21% її ВВП.

Країна допомагає у таких напрямках:

- Освіта: реконструкція шкіл, розвиток цифрового навчання, модернізація освітньої інфраструктури, навчальні програми та обмін досвідом для країн Африки, Азії, Центральної Азії;

- Охорона здоров'я: підтримка глобальних ініціатив із вакцинації та боротьби з пандеміями, зміцнення медичних систем у країнах, що розвиваються, фінансування програм через ВООЗ, ЮНІСЕФ, Всесвітню продовольчу програму;

- Інфраструктура: формування нових підходів до аграрного виробництва, водопостачання, каналізації, електрифікації сіл, підтримка будівництва соціальних закладів;

- Гуманітарна допомога: сприяння ліквідації наслідків стихійних лих, захист вразливих груп населення (жінок, дітей, осіб з інвалідністю), розвиток системи соціальної підтримки.

Корея є одним із загальноновизнаних світових лідерів інновацій – у 2025 році входить до топ-4 інноваційних економік світу й лідирує у світових рейтингах з технологічності. Вона просуває «економіку знань»: розвиток науки, ІТ, цифрової освіти, підтримку стартапів і підприємництва.

Через участь у глобальних ініціативах (G20, АРЕС, WTO, програми ООН) Корея системно будує свою репутацію як гуманістична і водночас технологічно прогресивна країна, підвищуючи рівень довіри, партнерства та включеності у міжнародну систему прийняття рішень.

Основні програми й пріоритети співпраці:

- нові інфраструктурні проекти у В'єтнамі, Таїланді, Таджикистані, Узбекистані, країнах Африки й Центральної Азії;
- «Зелена» стратегія – підтримка стійкого розвитку, кліматичних програм ООН, проекти Green Climate Fund;
- «Новий Південний курс» і «Новий Північний курс» для активізації економіки, освіти, медицини, культури із країнами ASEAN, Індією, Росією та державами Центральної Азії.

Отже, Корея займає стратегічну позицію «мосту» між розвинутими та країнами, що розвиваються, ефективно застосовуючи власний досвід, знання і ресурси для вирішення глобальних проблем. Її участь у світових організаціях, донорських і гуманітарних програмах формує якісно новий імідж країни – інноваційного лідера й відповідального учасника міжнародної спільноти.

Сучасні освітні інновації Південної Кореї характеризуються системними реформами та широким застосуванням новітніх методологій і технологій, які трансформують всю освітню сферу країни від початкової до вищої освіти.

Корея активно впроваджує STEM-освіту (наука, технології, інженерія, математика) як пріоритетний напрямок освіти, що відповідає потребам інноваційної економіки. Цей підхід акцентує розвиток критичного мислення,

креативності й практичних навичок у школах і університетах. Значна увага приділяється цифровізації: масштаби впровадження дистанційного навчання, електронних підручників та інтерактивних платформ стрімко зростають. Наприклад, для дистанційного навчання розроблено численні онлайн-платформи, що використовують відео-, інтерактивні та віртуальні технології, що значно розширює можливості доступу до якісної освіти.

Корейські університети активно розробляють програми для іноземних студентів, що включають курси на англійській мові, стипендіально-наукові програми, програми обміну та стажування, які створюють багаторівневі освітні та професійні зв'язки. Через цифрові платформи доступні навчальні проєкти, що відкривають школярам і студентам у різних країнах доступ до корейської системи освіти, популяризуючи корейську культуру і технології у світі.

Велика увага приділяється підготовці та мотивації педагогів, таким чином уряд гарантує високу соціальну підтримку вчителям, стабільність роботи, конкурентні зарплати та умови праці. Це сприяє відбору найбільш кваліфікованих фахівців та зростанню якості викладання. Також система освіти зазнала численних реформ, зокрема введення індивідуалізації навчання, що дає змогу розкривати потенціал кожного учня, відмовитися від жорсткої конкуренції в освітньому процесі.

Уряд активно інвестує в розвиток університетської освіти, орієнтуючись на випуск фахівців для стратегічних галузей економіки, зокрема напівпровідникової промисловості. Здійснюється підтримка наукових досліджень, створення технопарків, співпраця між академією, промисловістю і науково-дослідними інститутами. Університети модернізують навчальні програми, акцентуючи увагу на ІКТ, інноваційному підприємстві і цифрових технологіях.

Ці освітні інновації дозволяють Кореї підвищувати якість своєї освіти, роблять її привабливою для іноземних студентів, стимулюють науковий обмін і міжнародне співробітництво. Створюється ефективна платформа для

формування знань та навичок, необхідних у сучасному глобалізованому світі, що сприяє зростанню людського капіталу й підтримує інноваційний розвиток країни на світовій арені.

Отже, освітні інновації Кореї – це комплексний процес, що поєднує STEM-підхід, цифровізацію, інтернаціоналізацію освіти, підтримку педагогів і цілеспрямовані інвестиції в університети й науку, які разом формують сучасну прогресивну освітню систему.

Культурний експорт Кореї у сфері мас-медіа і розваг має особливе значення як потужний інструмент *soft power*, що впливає на світову аудиторію через явище, яке отримало назву «корейська хвиля» (*Hallyu*). Цей культурний феномен охоплює К-поп, корейські драматичні серіали (*K-drama*), кіно, телевізійні шоу, моду та спорт, створюючи глобальний інтерес до корейської культури і транслюючи її цінності.

К-поп гурти, як *BTS* і *Blackpink*, стали не просто музичними колективами, а справжніми культурними іконами світового масштабу. *BTS* першими серед азіатських артистів здобули першість п'ять разів на *Billboard* 200, виступали на сценах таких престижних майданчиків, як *American Music Awards* і ООН, створили підґрунтя для глобальної фан-бази завдяки активній взаємодії у соцмережах і цифровому контенту. *Blackpink* з їхнім унікальним стилем, який поєднує музику, моду і впевненість у собі, стали першими азійськими хедлайнерками фестивалю *Coachella*, мають понад 40 мільярдів прослуховувань і 20 мільйонів проданих дисків, лідирують на світових чартах і є одними з найвпливовіших музичних брендів у світі.

Корейський кінематограф, представлений такими успішними стрічками, як «Паразити», що отримали найвищі всесвітні нагороди, займає лідируючі позиції на світових кінофестивалях. Корейські телевізійні шоу, драматичні серіали здобули популярність завдяки інтригуючим сюжетам, високій якості виробництва і здатності зачепити емоції глядачів по всьому світу. Це створює позитивний імідж країни, позиціонуючи її як центр творчості й культурної інновації.

Культурні продукти корейської індустрії розваг не лише забезпечують масштабні доходи, але й укріплюють міжнародний статус Південної Кореї як модерної, інноваційної країни з динамічною культурою. Вони формують прихильність до країни, поширюють корейську мову та культурні цінності, а також сприяють створенню транснаціональних спільнот фанатів. Це також активізує інтерес до корейської моди, спорту, гастрономії, що підсилює загальний культурний вплив.

Корейська хвиля є яскравим прикладом використання креативних індустрій як інструменту «м'якої сили», що здатен змінювати світові уявлення про країну і створювати емоційну близькість із міжнародною аудиторією. Успіх таких артистів і культурних продуктів відкриває економічні можливості, включно з інвестиціями в креативний сектор, туризм і міжнародні культурні обміни.

Отже, культурний експорт Південної Кореї у сфері мас-медіа і розваг є багатограним, сильним і динамічним явищем, що охоплює музику, кіно, телебачення, моду і спорт, значно посилює міжнародний імідж країни, популяризує корейську культуру та сприяє формуванню глобальних фан-спільнот.

Експорт корейської моделі розвитку, особливо в контексті культурних і інноваційних індустрій, також супроводжується низкою структурних і соціокультурних бар'єрів та викликів, які суттєво впливають як на саму Південну Корею, так і на ефективність трансферу її підходів за кордон.

Експансія К-поп, корейських драм і мас-медіа на глобальні ринки часто супроводжується стандартизацією контенту для ширшої аудиторії, що спричиняє ризик розмивання унікальних рис автентичної корейської культури. Музика, фільми й телешоу частково втрачають локальні нюанси у процесі адаптації до формату, зрозумілого закордонному глядачу, що може призвести до поверхової репрезентації корейської традиційності.

Наведемо ключові аспекти концепції «Miracle on the Han River» та її вплив на зовнішню політику Республіки Кореї в таблиці Г.

Дані, наведені в таблиці, ілюструють як «Miracle on the Han River» була не тільки економічним феноменом, але й комплексним фактором формування зовнішньої політики Кореї, що визначило її позиції у світовій політиці, економіці та культурі. Таблиця демонструє взаємозв'язок між концепцією «Miracle on the Han River» та сучасною зовнішньою політикою Південної Кореї. Ключовим результатом феноменального економічного зростання у 1960–1990-х роках було формування успішної моделі розвитку, яку країна екпортує на міжнародну арену, виступаючи прикладом для інших держав. Державне планування й стратегічна індустріалізація, що здійснювалися за рахунок жорсткого контролю фінансових потоків та підтримки сприяли ефективній інтеграції в глобальну економіку, посилили позиції Кореї серед стратегічних партнерів та дозволили активно залучати іноземний капітал.

Соціальні цінності, такі як : послідовність, працелюбність, дисципліна – стали не лише основою суспільної єдності, а й важливим чинником стабільності, від якої залежала подальша демократизація країни. Саме ця традиція робить Корею привабливою в міжнародних освітніх та культурних проєктах. Поява глобальних корпорацій Samsung, LG, Hyundai стала символом модернізації, використовується урядом для формування потужного національного бренду. Це дозволяє Кореї просувати свої технології, культурні продукти, цінності й партнерство через дипломатію soft power.

Водночас виклики, такі як конкуренція з боку інших країн, гіперкомерціалізація культури, соціальна нерівність, змушують Корею постійно оновлювати стратегії, балансувати між традиціями й модернізацією, щоб залишатися лідером у світовій політиці й культурі. «Miracle on the Han River» забезпечило Південній Кореї стабільний фундамент для розбудови гнучкої та прогресивної зовнішньої політики, трансформуючи економічний успіх на інструмент дипломатії, культурного експорту та формування позитивного глобального іміджу країни.

Корейська модель розвитку – це поєднання інновацій, високих соціальних стандартів та сильного освітнього ресурсу, що часто має труднощі

в перенесенні до країн із іншою культурною, економічною або політичною специфікою. Не завжди локальна інфраструктура, цінності або соціальна структура забезпечують необхідні умови для імплементації таких підходів, а глибокий вплив конфуціанської культури Кореї може не відповідати історичним чи культурним особливостям інших середовищ [33].

Корея має сильних конкурентів в обличчі Китаю, Японії, Сінгапуру на світовому ринку культурного та економічного експорту. Ці країни також просувають власні моделі розвитку, активно інвестують у креативні індустрії й пропонують альтернативні культурні продукти для глобальної аудиторії. Зростання багатополарності у світовій культурі призводить до «перенасичення» ринку, ускладнює утримання лідерських позицій Кореї й потребує постійного оновлення контенту та стратегій.

Розвиток креативних індустрій часто веде до гіперкомерціалізації культурних продуктів, тобто фокус зміщується із змісту на прибуток, що впливає на якість, креативність та глибину контенту. Це ставить під загрозу створення високоякісних мистецьких продуктів, знижує інтерес до експериментальних чи нішевих напрямків та зменшує майданчики для розвитку автентичних талантів.

Глобалізація викликає в самій Кореї дискусії щодо балансу між традиціями і сучасними технологіями. З одного боку, суспільство прагне модернізації та міжнародного визнання, з іншого – виникає занепокоєння щодо втрати культурної ідентичності, пресингу масової культури й стандартів, підвищення рівня стресу серед молоді через надмірну конкуренцію й вимоги до навчання й роботи. Державна політика намагається знайти оптимальну точку балансу між модернізацією й збереженням корейських цінностей, стимулюючи діалог і пошук нових культурних стратегій.

Отже, Корейська модель розвитку та культурного експорту стає темою для постійного перегляду, внутрішньої критики й оновлення стратегій. Вплив глобалізації, конкуренції, комерціалізації та внутрішніх викликів визначає сьогоdnішній та майбутній шлях Кореї у світі й стає фундаментом для

розробки більш гнучких й інклюзивних підходів до експорту корейської культури та моделі розвитку.

Головним рушієм економічного зростання стала експортна політика, яка дозволила країні перейти від аграрної та ресурсозалежної до високотехнологічної та індустріальної держави. Це підтверджують висновки про те, що експортна орієнтація і активна підтримка технологічних галузей були вирішальними для «азійського дивовижного економічного перетворення» [51].

Інноваційна та технологічна стратегія зосереджена на розвитку високотехнологічних секторів, таких як електроніка, машинобудування, хімія, що забезпечило високий рівень конкурентоспроможності та міжнародного визнання корейських брендів.

Соціальні та інституційні трансформації включають перехід від жорсткого централізованого планування до гнучкої, знизу вгору, системи регулювання та управління, що дозволило активніше залучати приватний сектор і стимулювати інновації.

Внутрішній ринок і людські ресурси відіграють ключову роль у підтримці технологічного прориву й підвищенні якості виробництва – освіта, кадри, внутрішній сектор сприяють сталому розвитку і розширенню експорту.

Внутрішні та зовнішні виклики включають конкуренцію з Китаєм, Японією, Сінгапуром, а також ризик втрати культурної автентичності й відчуття виснаження через гіперкомерціалізацію культурних продуктів. Крім того, внутрішній суспільний дискурс про глобалізацію і баланс між традиційністю і модернізацією залишається актуальним. Проблеми адаптації моделі до інших країн з різною культурною та економічною специфікою — це суттєве навантаження для стратегій експорту розвитку. Важливо враховувати місцеві особливості й уникати поверхового наслідування, що може знизити ефективність застосування.

2.2. Провідна роль Корейської хвилі (Hallyu) як стратегічного ресурсу у створенні національного бренду Республіки Корея.

Корейська хвиля (Hallyu) займає стратегічно важливе місце у формуванні сучасного національного бренду Республіки Корея, трансформуючи культурні індустрії на потужний інструмент зовнішньої політики, економічного розвитку та глобальної впізнаваності країни.

Завдяки Hallyu національний бренд Кореї перетворився на багаторівневий феномен. К-поп, К-драми, корейська мода, косметика та кухня створюють цілісний образ сучасної, інноваційної та динамічної держави, яка не лише виробляє передову техніку, а й пропонує світу унікальний культурний продукт. Популярність корейської культури швидко зросла завдяки соціальним мережам і стрімінговим сервісам (YouTube, V Live), що дозволило країні глобалізувати свій «креативний актив» [41]. Звичайні елементи життя південнокорейців стали об'єктом інтересу мільйонів людей по всьому світу, підвищуючи престиж корейського бренду як у регіоні, так і глобально.

Hallyu використовується як «м'яка сила» (soft power), що допомагає Кореї розширювати вплив на міжнародну аудиторію. Поп-культура стала незмінним елементом політики публічної дипломатії: завдяки їй Південна Корея формує позитивний імідж у світі, сприяє міждержавному діалогу, а також розширює економічну дипломатію. За оцінками дипломатів та експертів, завдяки популяризації культурних продуктів Республіка Корея утверджує роль одного з лідерів глобального управління, виступаючи рівноправним партнером у міжнародних інституціях. Змінюється і відносини із сусідніми країнами: навіть прем'єри й президенти прагнуть особисто зустрітись із зірками К-поп, а також використовують культурну дипломатію задля пом'якшення міжнародних суперечностей [36].

Hallyu має разючий вплив на економіку Південної Кореї: за оцінками на 2019 рік, культурні індустрії принесли економіці близько 12,3 млрд доларів США, у 2004 році – 1,87 млрд [54]. Частка індустрії розваг постійно зростає, а суміжні галузі, такі як косметика, мода, харчова продукція, туризм, побутова

техніка – також різко підвищили експортні показники завдяки асоціації з Hallyu. Тільки музичний гурт BTS за десятиліття діяльності, за даними Hyundai Research Institute, збагатив економіку на 49,8 млрд доларів. Туризм, пов'язаний із Hallyu, складає більше половини всіх надходжень від іноземних туристів (55,3% у 2019 році). Ефект Hallyu є мультиплікативним: кожен новий хіт чи драма стимулює попит на супутні продукти (від навчання мови до гастрономії) [59].

Корейська хвиля стала відповіддю на домінування західної культури і одночасно інструментом творення власної ідентичності як на місцевому, так і на глобальному рівні. Вона посилила самовідчуття корейців, сприяла підвищенню гордості за національні досягнення, а світу відкрила Корею як центр креативності та інновацій. За рахунок творчої експансії та емоційного впливу, створюється «модна» нація, до якої прагнуть долучитися люди з різних культурних контекстів.

Hallyu – це стратегічна платформа, що зробила культуру найпотужнішим експортним продуктом Кореї та ефективним інструментом міжнародної комунікації, брендингу і національної ідентичності. Вона стала могутнім інструментом формування національного бренду Кореї, діючи як ефективна «м'яка сила» (soft power) нового типу. Її сутність – у залученні прихильників до унікальної естетики, емоцій та інноваційних трендів, що супроводжуються масовим поширенням корейських продуктів культури.

Hallyu створює моду на все корейське, а продукти цієї хвилі – серіали, музика, мода, краса, їжа – стають каналом трансляції корейських цінностей, стилю життя, традицій і мови. Наприклад, К-поп транслює новий молодіжний естетичний і поведінковий код, а драми й реаліті-шоу знайомлять світову аудиторію зі звичаями, мовою, гастрономією Республіки Корея. Корейська кухня, косметика, мода стають міжнародними трендами, а корейську мову активно вивчають у багатьох країнах – програма «King Sejong Institute Foundation» та онлайн-курси корейської набирають сотні тисяч слухачів

щороку. Країна асоціюється зі швидкістю інновацій, прогресивністю, молодістю, динамікою та відкритістю до світу.

К-рор-гурти та їхні фан-спільноти – феномен окремого масштабу, що об'єднує людей із різних країн, вікових груп і культур. Саме ці мережеві спільноти створюють потужний гуманітарний вплив: вони організовують флешмоби, челенджі, благодійні ініціативи, а іноді навіть соціальні та політичні кампанії (наприклад, BTS ARMY брали участь у благодійних, екологічних і просвітницьких проектах). Багато таких ініціатив координуються цифровими платформами (Twitter, TikTok, Instagram, VLive, Weverse), і це посилює як відчуття єдності, так і людський, емоційний контакт між учасниками. Саме завдяки такій діяльності формується сталий міст між культурами, попит на корейську мову, інтерес до освіти у Кореї, а також до спільного ведення бізнесу та спільних стартапів за культурними мотивами.

Парасоціальні стосунки – особливий вид емоційної прихильності, коли фанати сприймають кумирів майже як близьких людей, посилюють колективну ідентичність фандомів, що дає сильний ресурс для самоактуалізації й підтримки добробуту. Відчуття спільної мови, цінностей, єдності зі своїм фандомом сприяє емоційному залученню до культури Південної Кореї, підвищує рівень щастя, відкриває додаткові соціокультурні горизонти. Таким чином К-рор та Халлю загалом стали джерелом надихаючих практик, культурних колаборацій, гуманітарних проєктів, розвитку медіаграмотності й цифрової дипломатії.

Внаслідок зростання популярності корейської культури в моду входить вивчення мови, магістральна освіта у корейських університетах (які тепер інтенсивно приймають іноземців), а також створення нових бізнес-спільнот із фокусом на кроскультурну співпрацю. Туризм із Hallyu-мотивами (відвідини місць зйомок дорам, концертів, культурних фестивалів) залучає мільйони відвідувачів щороку, що впливає на розвиток локальної економіки та культурного сектору.

Hallyu, впливаючи на емоції, цінності й культурні коди, вибудовує міцний імідж Кореї, формує покоління прихильників та стала економічно-гуманітарну основу у світі. К-пор-фандоми – це одночасно глобальні спільноти і сучасні соціальні лабораторії, які задають нові формати прояву soft power у XXI столітті.

Корейська хвиля (Hallyu) стала потужним економічним драйвером для Республіки Корея, суттєво впливаючи на національну економіку, міжнародну репутацію та дипломатичний потенціал країни. За останні два десятиліття експорт культурних продуктів із Корейської Республіки зріс у понад 15 разів, що свідчить про масштабний успіх Hallyu як креативної індустрії та стратегічного ресурсу національного розвитку. [11, с. 26].

Креативні індустрії, що включають музику (К-пор), кінематограф, телевізійні драми, моду, косметику та кулінарію, стали джерелом значних доходів. У 2024 році експорт інтелектуальної власності, що охоплює музику, кіно, ігри та інші контенти, досяг майже 10 млрд доларів США, що у тричі перевищує показники десятирічної давнини. Загальний прибуток від культурного експорту 2025 року прогнозується на рівні 165 трильйонів Вон (понад 130 млрд доларів). Значний внесок робить музична індустрія – світові турне К-поп гуртів приносять мільйони доларів і стимулюють суміжні галузі (туризм, готельний, роздрібний бізнес). Крім того, популярність корейських культурних продуктів підсилює експорт косметики та моди (K-beauty), що демонструє зростання експорту до нових ринків на 15% у 2025 році.

Hallyu також стимулює розвиток туризму: шанувальники з усього світу подорожують до Південної Кореї, щоб побачити знімальні локації, відвідати концерти чи фестивалі, що в 2025 році призвело до рекордного зростання прибуття іноземних туристів – понад 1,36 млн відвідувачів у липні лише у Сеулі. Це створює тисячі нових робочих місць та живить економіку у сферах обслуговування, гостинності, торгівлі.

Уряд Південної Кореї під керівництвом президента Лі Чже Мьона системно підтримує цю індустрію, інтегруючи Hallyu у довгострокову

стратегію позиціонування країни як однієї з п'яти провідних світових «м'яких сил». В рамках цієї стратегії планується довести обсяг культурного експорту до 50 трильйонів Вон (приблизно 36 млрд доларів) до 2030 року, фокусуючись на п'яти ключових галузях: музика, драми, вебтуни, косметика та їжа.

Hallyu є невід'ємною частиною публічної дипломатії Кореї. Держава активно фінансує міжнародні культурні проекти, ініціює «Тиждні Кореї» у багатьох країнах, організовує виставки, фестивалі, проводить активну просвітницьку роботу щодо корейської мови та культури. Такі заходи допомагають зламувати стереотипи, зміцнювати довіру до країни, та встановлювати прямий діалог із молоддю, лідерами думок і представниками бізнесу поза кордонами держави.

Культурні продукти та зоряні артисти Кореї стали амбасадорами національного іміджу у світі, сприяючи налагодженню дипломатичних і економічних зв'язків. Взаємодія через культурні обміни стала новою формою державної комунікації, що нарощує вплив країни на міжнародній арені через емоційне і культурне залучення цільових аудиторій.

Корейська хвиля (Hallyu) перетворилася на стратегічний актив Південної Кореї, який не лише забезпечує значний економічний прибуток від креативних індустрій та туризму, але й слугує потужним інструментом публічної дипломатії і формування позитивного національного бренду. Ця комплексна взаємодія культури та економіки зміцнює позиції Кореї у світі як інноваційної, прогресивної й культурно привабливої країни.

Попри неоспоримий успіх Hallyu, перед цим культурним феноменом стоїть кілька ключових викликів, що визначають його стратегічні перспективи й вимоги до збалансованого розвитку.

Hallyu стикається з жорсткою конкуренцією з боку культурних продуктів Китаю, Японії, США та інших великих гравців на світовій культурній арені. Ці країни активно просувають свої медіапродукти, інновації в розважальній індустрії та культурні ініціативи, що змушує Корею постійно оновлювати й підвищувати якість власного культурного контенту. В умовах

цифрової глобалізації аудиторія має широкий вибір, що створює тиск на унікальність та привабливість корейської хвилі.

Одним із найважливіших стратегічних питань для Hallyu є баланс між традиційністю та сучасністю. Поява масової культури, орієнтованої на глобальний ринок, часто призводить до загрози втрати культурної специфіки та автентичності, що може послабити емоційний зв'язок аудиторії з корейською ідентичністю. Занадто сильна комерціалізація, орієнтована лише на прибуток, створює ризик поверхневого сприйняття культури, що недооцінює її глибокі історичні й культурні корені. Цей дисбаланс став предметом критики як у науковому середовищі, так і серед фанів.

Індустрія К-поп і суміжні культурні сектори дедалі більше орієнтуються на комерційні інтереси, що іноді провокує виснаження артистів (перформерів) і критику модельного підходу до творення контенту. Агресивний маркетинг і шаблонність продуктів можуть знизити їхню інноваційну цінність і відчуття «свіжості». Водночас велика кількість комерційних колаборацій та занадто швидкий вихід контенту іноді негативно впливає на сприйняття якості.

Важливим завданням є гармонізація масової культури і культурної спадщини. Популяризація традицій через сучасні формати (драми, музика, фільми, відеоігри, вебтуни) – це шлях до збереження культурної ідентичності. Водночас потрібна ретельна стратегія підтримки традицій від держави, інтегрованих у сучасний креативний сектор, щоб не допустити витіснення спадщини суто розважальним продуктом.

Для довгострокового успіху Hallyu потрібно вирішувати баланс між комерційністю і автентичністю, впроваджувати інновації, що зберігають унікальний національний характер, а також диверсифікувати культурний продукт. Підсилення освіти, розвиток локальних креативних спільнот, підтримка культурних ініціатив і міжнародні партнерства є ключовими напрямками. Залучення фанів і створення спільнот із глибшим культурним сенсом також допомагає зміцнити стійкість явища.

Hallyu перебуває на перехресті між викликами глобальної конкуренції та необхідністю збереження культурної глибини і традиції. Саме ця гармонія традицій і інновацій визначатиме подальшу ефективність Hallyu як глобального культурного феномену і складової національної стратегії Кореї.

Hallyu є унікальним культурним явищем, яке поєднує глибинні національні корейські цінності із загальнолюдськими темами, створюючи нову систему культурних кодів і цінностей. Корейська культура інтегрується у глобальний культурний контекст не просто як експорт, а як живий діалог із світовою спільнотою. Особливо помітна популярність корейських серіалів у азіатських країнах, завдяки збереженню конфуціанських традицій, наприклад, поваги до старших. Цей факт створює міст між культурними традиціями Сходу і Заходу, де культура Південної Кореї стає важливим компонентом євро-азійського культурного обміну. Завдяки цьому Hallyu формує нові платформи для культурного обміну, міжнародних партнерств і гуманітарної співпраці, сприяючи зближенню народів через спільні культурні коди, цінності та практики. Це відображає глибокий процес гармонійного поєднання традиційної культури Кореї з сучасними глобальними тенденціями, де національна ідентичність зберігається і одночасно доповнюється новими універсальними смислами.

Цифрові платформи, зокрема YouTube, TikTok, Instagram та X (Twitter), стали революційним інструментом для поширення Hallyu у світі. Вони дозволяють мільйонам користувачів миттєво отримувати доступ до корейського контенту, що суттєво розширює аудиторію. Водночас, артисти мають змогу безпосередньо комунікувати з фанатами, що створює більш глибокі зв'язки, підтримує фанатську активність і просування культури на глобальному рівні. Ці платформи трансформують корейську культуру у глобальний тренд, допомагаючи формувати нову модель культурного обміну, де фанати відіграють активну участь у розповсюдженні контенту і формуванні креативних просторів. Проте динамічний розвиток цифрових медіа створює виклики у контролі якості та збереженні автентичності, оскільки швидкий

обмін інформацією може призводити до спрощеного або поверхневого сприйняття глибоких культурних значень. Тому постійна увага має приділятися збереженню культурної складності і унікальності корейського культурного коду в цифровому просторі.

Ці два напрями взаємодіють і підтримують один одного: глибокий культурний діалог підсилюється цифровою трансформацією, яка забезпечує масштабне поширення і активну участь світової аудиторії. Це створює унікальний культурний та комунікаційний феномен, який продовжує посилювати вплив Південної Кореї у глобальному культурному середовищі.

Молодь – основний рушій популярності Hallyu, і фан-спільноти у різних країнах є платформами для інтеграції корейських культурних традицій із локальними реаліями. Ці спільноти активно створюють нові креативні форми: беруть участь у флешмобах, танцювальних челенджах, організовують благодійні акції, проводять он-лайн і оф-лайн заходи, що формують глибший культурний обмін. Успішна стратегія розвитку Hallyu передбачає підтримку та стимулювання такої діяльності через державні і недержавні ініціативи, які сприяють розкриттю творчого потенціалу молоді та зміцненню культурних зв'язків. Співпраця з місцевими митцями, підприємцями, освітніми та культурними інституціями сприяє збільшенню соціального капіталу та посиленню культурного впливу. Це також дозволяє феномену Hallyu адаптуватися до різних культурних контекстів, зберігаючи при цьому національну ідентичність і створюючи глобальну мережу креативних спільнот [63].

У глобалізованому світі захист прав інтелектуальної власності стає ключовим фактором для підтримки економічної стабільності і унікальності культурного продукту, який становить корейську хвилю. Для Південної Кореї це означає не лише суворе дотримання авторських прав, а й ефективну боротьбу з піратством, що може завдати економічних збитків і нанести шкоду іміджу. Чітка система управління інтелектуальними правами стимулює подальші інвестиції у розвиток креативних індустрій, підтримку новаторських

проектів і творення якісного контенту. Це створює надійні умови для тривалого зростання галузі, захищає права артистів, продюсерів і всіх учасників культурного процесу, що є надзвичайно важливим для збереження конкурентоспроможності Hallyu на світовому ринку.

Таким чином, залучення активної молоді та локальних спільнот разом із надійним захистом інтелектуальної власності є фундаментальними складовими стабільного розвитку та збереження культурної цінності корейської хвилі у світовому культурному просторі.

Hallyu, або корейська хвиля, чинить глибокий соціокультурний вплив як на корейське суспільство, так і на світову спільноту загалом. В його основі лежить не тільки розширення культурних горизонтів, а й трансформація соціальних норм і цінностей. Вона сприяє поширенню нових моделей поведінки та ціннісних орієнтирів серед молоді, ставши платформою для переосмислення традиційних уявлень про гендерні ролі, сімейні стосунки, кар'єру і самореалізацію. Популярність К-попу, корейських драм і культури загалом демонструє, як молодь активно приймає відкритість, індивідуалізм і рівність, водночас зберігаючи елементи традиційного конфуціанського світогляду. Це сприяє поступовій трансформації суспільства у бік більш гнучких і сучасних соціальних структур.

Hallyu також активно впливає на сприйняття гендеру, поширюючи ідеї гендерної рівності та нові образи чоловіків і жінок у масовій культурі, що часто виходять за межі традиційних стереотипів. У цьому контексті К-поп айдоли (артисти) часто демонструють експериментальний стиль, який змінює уявлення про мускулітність і фемінність. Поширення корейської культури в різних куточках світу підтримує мультикультуралізм, адже локальні спільноти поєднують корейське з власними культурними традиціями, створюючи унікальні культурні гібриди.

Важливою задачею є збереження балансу між інноваціями, модними світовими трендами та національною ідентичністю. Як культурний феномен, Hallyu має підтримувати автентичність корейської культури, водночас

адаптуючись до глобальних тенденцій. Це складне завдання, яке потребує відповідального стратегічного підходу, базованого на діалозі між традицією і сучасністю, підтримці творчої свободи й інклюзивності.

У світовому масштабі Hallyu формує нові культурні цінності, промоцію гуманізму, толерантності і креативності. Оскільки цей феномен охоплює різні вікові й соціальні групи, він стає каталізатором соціокультурних перетворень, які допомагають зміцнити міжкультурне розуміння та солідарність. Водночас залишається викликом уникнути надмірної комерціалізації, що може розмити глибокі культурні сенси і цінності феномену.

Наведемо в таблиці Д аналіз ключових економічних та соціальних показників, пов'язаних із Корейською хвилею (Hallyu) в різні періоди часу.

113

Дані, наведені в таблиці відображають динаміку зростання культурних і економічних показників Hallyu, акцентує вплив на туризм, експорт культурних продуктів і позиціонування країни на світовому рівні. Аналіз таблиці демонструє наявну динаміку потужного зростання економічного впливу явища Hallyu у Кореї за період з 2004 по I півріччя 2025 роки. Загальний економічний ефект зріс із 1,87 млрд доларів США у 2004 році до прогнозованих понад 130 млрд доларів у 2025 році, що свідчить про трансформацію культурної хвилі у стратегічний драйвер національної економіки і міжнародного іміджу. Хоча частка Hallyu у ВВП 2004 року була невеликою (0,2%), у подальші роки конкретні дані не наведені, однак різке зростання культурного експорту і суміжних секторів свідчить про поступове нарощування ваги індустрії.

Значне зростання експорту альбомів K-POP груп з 74,6 млн доларів у 2019 до 291,8 млн у 2024 році демонструє посилення музичного сегменту як ключового компоненту Hallyu. При цьому в 2025 році спостерігається деяке скорочення (114,4 млн доларів за перше півріччя), що може вказувати на циклічні коливання або корекції ринку.

Доходи від стрімінгу й концертів K-POP досягли 893 млн. доларів США у 2024 році, підкреслюючи зростаюче значення цифрових технологій і заходів живої музики для індустрії.

Туризм, пов'язаний з Hallyu, демонструє стабільний високий рівень: з 17,5 млн. іноземних туристів у 2019 до 16,36 млн. у 2024 році, з прогнозом зростання до 18,5 млн. у 2025 році. 55,3% туристів у 2019 пояснювали свій туристичний вибір впливом культурної хвилі. Це свідчить про мультиплікативний ефект Hallyu в стимулюванні туристичного сектору економіки.

Експорт інтелектуальної власності досяг 10 млрд. доларів у 2024 році і за прогнозами продовжує зростати понад 15% у 2025 року, що відображає здатність індустрії захищати свої права і збільшувати прибутковість завдяки інноваціям у музичному, кінематографічному та ігровому секторах.

Отже, наведені дані підтверджують, що Hallyu є не лише культурним феноменом, а й стратегічним економічним ресурсом, що зміцнює позиції Південної Кореї на глобальному ринку через синергетичний вплив на музичну індустрію, туризм, експорт інтелектуальної власності та міжнародний бренд країни.

Hallyu сьогодні розвивається не лише як культурний феномен, а як міжсекторальна стратегія, що поєднує культуру, інновації, освіту, технології та екологічну свідомість. Південна Корея активно використовує цю взаємодію для побудови багатовимірного національного бренду, в якому культурні коди стають основою для просування державної політики, технологічних інновацій та суспільних цінностей.

Одним із нових напрямів є концепція «Креативної дипломатії», яка робить культурну експансію засобом розвитку партнерських відносин у сфері освіти, технологій, науки та сталого розвитку. Завдяки цьому Hallyu перетворюється на інструмент комплексного просування іміджу Кореї як країни-інноватора, що інтегрує естетику, креативність і технологічний прогрес.

Корейська хвиля стає каталізатором розвитку освітньої дипломатії. Програми міжнародного обміну, гранти на навчання та культурні стипендії доповнюють традиційні механізми публічної дипломатії. Такі ініціативи, як підтримка освітніх хабів і Центрів вивчення корейської мови (King Sejong Institute Foundation), розширюють присутність корейської культури у світовому просторі. Цей напрям зміцнює глобальну освітню привабливість країни та стимулює притік іноземних студентів, які стають природними амбасадорами бренду «Made in Korea».

Hallyu поступово інтегрується в екосистему цифрової економіки. Використання технологій доповненої та віртуальної реальності, штучного інтелекту у створенні музики, ігор чи віртуальних айдолів формує нову модель «цифрової культурної експансії». Це посилює конкурентоспроможність Південної Кореї у глобальній технологічній гонці і створює унікальний симбіоз культури та інновацій.

Корея стає прикладом того, як креативні індустрії можуть бути інтегровані з технологічними стартапами, створюючи нову форму економіки емоцій і досвіду, так звану «experience economy». У цьому контексті Hallyu виступає посередником між цифровою трансформацією і гуманітарними цінностями, що формує гармонійний світогляд майбутнього.

У новій стратегії розвитку Hallyu дедалі відчутнішою стає увага до тем сталого розвитку, екологічності та соціальної відповідальності. Артисти, продюсери та фан-спільноти долучаються до ініціатив, спрямованих на захист природи, підтримку гендерної рівності, інклюзивність і соціальну згуртованість. Таким чином, культурна дипломатія Південної Кореї отримує етичний вимір, що зміцнює довіру до національного бренду і робить його морально привабливим для молодих поколінь у всьому світі.

Сучасна Hallyu демонструє нову концепцію глобалізації – інклюзивну глобалізацію, де замість одностороннього експорту культури формується взаємодія культур. Корея не лише ділиться власною культурною спадщиною, а й активно вбирає інші традиції, переосмислює їх і створює гібридні форми –

у музиці, моді, кіно. Це створює простір взаємоповаги та культурного діалогу, у якому національна ідентичність Кореї стає джерелом натхнення, а не домінування. Hallyu є не лише засобом створення позитивного іміджу країни. Це стратегічна культурна парадигма, що поєднує економіку, духовність, інновації та цінності сталого розвитку. Саме в цій синергії полягає її роль як головного ресурсу побудови сучасного національного бренду Республіки Корея.

Корейська хвиля (Hallyu) виступає провідним чинником формування національного бренду Республіки Корея, перетворюючи культурну ідентичність країни на стратегічний ресурс міжнародного розвитку. Завдяки Hallyu Південна Корея змогла поєднати культурну спадщину з технологічними інноваціями, забезпечивши впізнаваність і довіру на світовій арені. Культурна експансія стала інструментом публічної дипломатії, яка модернізує міжнародний імідж держави, зміцнює її «м'яку силу» та сприяє гуманітарному діалогу між народами. Hallyu формує синергетичний ефект, поєднуючи економічний, освітній, технологічний та соціальний виміри розвитку. Креативні індустрії, що охоплюють музику, кінематограф, моду, косметику та цифрові медіа, не лише приносять значний прибуток, але й підсилюють ціннісний потенціал нації, формуючи позитивне сприйняття Кореї як прогресивної, відкритої й інноваційної країни.

Водночас зростання популярності Hallyu породжує нові виклики, пов'язані з ризиком комерціалізації та втратою культурної автентичності. Для збереження стійкості феномену потрібен стратегічний баланс між комерційними інтересами та культурними цінностями, а також підтримка автентичності через інтеграцію традицій у сучасні формати.

У підсумку, Hallyu трансформувалася із культурного явища у цілісну модель культурно-економічної дипломатії, яка поєднує націю, культуру, технологію та суспільні ідеали. Вона не лише створила новий образ Республіки Корея у світі, але й заклала підвалини для сталої глобальної присутності країни у XXI столітті.

2.3. Освітня дипломатія та глобальне поширення корейської мови

Освітня дипломатія Кореї сформувалася як стратегічний пріоритет національної культурної політики, що дозволяє не лише підсилити імідж держави у світі, а й створити передумови для довготривалого впливу на глобальну аудиторію через Hallyu. Її цілі охоплюють популяризацію корейської мови, просування національної історії, традицій і сучасного культурного контенту, залучення іноземної молоді до освітнього простору Кореї.

Ключовим інструментом цієї політики є розбудова міжнародної освітньої мережі: відкриваються Інститути Короля Седжона на всіх континентах, підтримуються літні та зимові школи корезнавства, організовуються міждисциплінарні курси, конкурси, тематичні фестивалі, семінари та онлайн-програми. Особливу роль відіграють освітні платформи та цифрові ресурси, що забезпечують доступ до вивчення мови та культури навіть у найвіддаленіших регіонах світу, значно розширюючи потенційний вплив Hallyu [75].

Корея пропонує стипендійні програми для іноземних студентів, співпрацює з університетами та асоціаціями, реалізує культурні обміни й інтеграційні культурно-освітні заходи. В результаті, зростає не лише кількість охочих вивчати корейську мову, але й загальний інтерес до навчання і проживання у Кореї, до участі у міжнародних дослідницьких проєктах, колабораціях у сфері STEM, креативних індустрій, бізнесу та управління.

Дипломатичні місії та культурні центри при посольствах Кореї підтримують освітні проєкти, організовують тематичні Дні Кореї, промоційні акції й відкриті лекції, які сприяють формуванню позитивного іміджу держави на культурному й гуманітарному рівні. Освітня дипломатія стала основною платформою для інтеграції Hallyu у світовий освітній простір, де корейська мова використовується як канал передачі ідентичних цінностей, а культура Кореї – як унікальний приклад інноваційної, відкритої і динамічної моделі

розвитку. Таким чином, освітня дипломатія не тільки просуває корейську культуру у світ, а й сприяє глибокому міжкультурному діалогу, зміцненню взаєморозуміння та формуванню інноваційної і відкритої глобальної ідентичності Кореї.

Освітня дипломатія Південної Кореї є комплексною та стратегічно спланованою системою, яка відіграє ключову роль у глобальному поширенні корейської культури, мови, історії та традицій, формуючи позитивний імідж країни на міжнародній арені. Вона поєднує в собі низку заходів, спрямованих на глибоке залучення іноземної молоді до пізнання Кореї через освіту й культурний обмін, створюючи передумови для довготривалого культурного та дипломатичного впливу.

Одним із найважливіших інструментів освітньої дипломатії є розгалужена мережа Інститутів Короля Седжона, які функціонують по всьому світу та пропонують курси з вивчення корейської мови, історії, культури й мистецтва. Ці інститути не лише надають освітні послуги, але і стають центрами міжкультурного діалогу, взаєморозуміння та толерантності. Вони активно співпрацюють з місцевими освітніми закладами, організовують тематичні семінари, фестивалі, наукові конференції, культурні обміни, забезпечують доступ до сучасних цифрових платформ і ресурсів, що робить освітній процес гнучким і доступним для широкої аудиторії.

Важливою складовою є також підтримка державою міжнародних освітніх програм, у тому числі стипендійних, які дозволяють іноземним студентам навчатися у провідних корейських університетах. Це не лише сприяє залученню талановитої молоді з усього світу, а й дозволяє студентам зануритись у корейську культурну атмосферу, безпосередньо взаємодіяти з носіями мови, брати участь у наукових проектах і академічних обмінах. У такий спосіб створюються довготривалі особистісні та професійні зв'язки, які згодом перетворюються на культурні та дипломатичні містки між країнами.

Культурна дипломатія Південної Кореї також активно використовує сучасні цифрові технології: онлайн-курси, вебінари, мобільні додатки для

вивчення мови, відео-семінари і платформи соціальних мереж. Ці інструменти розширюють географію та аудиторію, долають мовні та часові бар'єри, забезпечують інтерактивність і персоналізацію навчання. Завдяки цьому корейська мова та культура стають глобально доступними, що суттєво підвищує їхній вплив і зміцнює позиції Кореї як важливого актора у сфері культурної дипломатії [45].

Окрім освітніх заходів, дипломатія активно залучає культурні центри, посольства, молодіжні форуми та тематичні культурні події, що покликані популяризувати корейську культуру та мову. Організуються міжнародні фестивалі, заходи з корейської кухні, демонстрації традиційного мистецтва, які допомагають не лише викликати інтерес, але й формувати тривалі культурні зв'язки й взаєморозуміння між народами різних країн.

Таким чином, освітня дипломатія Південної Кореї є складним багаторівневим механізмом, що поєднує освітні, культурні та цифрові інструменти для сприяння глобальному поширенню корейської культури і мови. Вона не лише зміцнює культурну ідентичність і підвищує престиж країни у світі, а й формує надійні платформи для міжкультурної взаємодії, наукового і економічного співробітництва, а також розширює потенціал Кореї як одного з провідних акторів міжнародної культурної дипломатії.

Університети та освітні заклади Кореї відкривають численні програми для іноземних студентів із стипендіями, культурними програмами та можливістю практичного вивчення мови, що посилює глобальну освітню взаємодію і впізнаваність країни. Такі заходи реалізуються у тісній співпраці з дипломатичними представництвами, культурними центрами і міжнародними організаціями.

В умовах діджиталізації освітня дипломатія активно використовує інноваційні цифрові технології, онлайн-курси, вебінари та медіа платформи для ширшого залучення аудиторії. Цей підхід розширює аудиторію, дозволяє подолати географічні бар'єри і робить корейську мову і культуру доступними для нових поколінь по всьому світу.

Таким чином, освітня дипломатія Республіки Корея є важливим інструментом підтримки та розвитку культурної хвилі, який не лише поширює знання про країну, а й зміцнює її позиції у світовому культурному і освітньому просторі, створюючи стійку основу для довгострокового глобального впливу.

Корея ефективно співпрацює з освітніми установами багатьох країн для інтеграції корейських мовних і культурних програм у місцеві навчальні плани. Це включає введення корейської мови як факультативного предмету в школах і вищих навчальних закладах, розробку спільних академічних та магістерських програм, а також підготовку кваліфікованих викладачів корейської мови. Дана співпраця сприяє не лише зміцненню академічних зв'язків і розширенню освітніх можливостей для студентів, але й створює умови для стійкого культурного обміну між молоддю і викладачами різних країн. Завдяки такій співпраці корейська культура і мова більш глибоко інтегруються в національні освітні системи, що підвищує їхню глобальну впізнаваність і сприяє формуванню спільної культурної ідентичності [17, с. 52].

Стипендійні програми, які організовуються урядом Південної Кореї та провідними університетами країни, є ефективним інструментом освітньої дипломатії. Вони надають змогу студентам з різних країн навчатися безпосередньо в Кореї, брати участь у стажуваннях, літніх школах, науково-дослідних проєктах і культурних заходах. Такий практичний досвід значно підвищує професійну кваліфікацію молодих спеціалістів, а також формує серед них амбасадорів корейської культури, які, повернувшись до своїх країн, продовжують популяризувати Hallyu і зміцнюють двосторонні міжнародні відносини. Ці студенти, отримуючи ґрунтовне розуміння корейської мови та культури, сприяють подальшому розвитку освітньої, культурної та економічної співпраці між країнами.

Загалом, така комплексна діяльність у сфері освітньої дипломатії не лише збільшує коло носіїв корейської мови та культури, а й закладає фундамент для формування багатовимірних міжнародних зв'язків, що є важливою складовою сучасної політики м'якої сили Республіки Корея.

У сучасну цифрову епоху корейська мова стає все більш доступною завдяки розвитку різноманітних цифрових технологій і платформ. Зростання популярності онлайн-освіти сприяє тому, що вивчення корейської мови стає доступним для людей у будь-якому куточку світу. Зараз існує широкий спектр платформ, таких як освітні онлайн-курси, мобільні додатки, вебінари, відеокурси і соцмережі, які значно спрощують доступ до навчальних матеріалів і роблять процес навчання більш інтерактивним та цікавим.

Наприклад, активно функціонують курси корейської мови в Україні, які пропонують навчання через онлайн-платформи з гнучким графіком і доступом до сучасних освітніх ресурсів. Такі курси включають різні рівні – від початкового (A0, A1) до просунутого (B2, C1), і передбачають інтерактивне навчання з носіями мови, використання мобільних додатків для закріплення знань, онлайн-семінари та відео-лекції.

Крім цього, урядовці і освітні заклади в країнах-партнерах активно фінансують ініціативи щодо розвитку цифрової освіти у сфері корейської мови. Це сприяє активізації інтересу до вивчення мови у студентській та дорослій аудиторії, особливо серед молоді, яка виходить за межі традиційних форматів навчання.

Чимала роль у поширенні корейської мови належить і спеціалізованим сайтам і платформам, що пропонують дистанційне навчання і самовивчення, у тому числі через мобільні додатки та інтерактивні системи тестування і оцінки рівня знань. Це дозволяє бічитись із сучасними трендами і забезпечує масовий доступ до вивчення корейської мови.

Загалом, розвиток цифрових ресурсів і платформ робить вивчення корейської мови ще більш доступним, сприяє поширенню мови не лише у країнах-донорів культури, а й по всьому світу. Це суттєво підсилює її роль як інструменту культурної інтеграції, формує нові можливості для глобальної взаємодії і зміцнює позиції Південної Кореї як лідера у сфері культурної дипломатії та м'якої сили в цифрову епоху.

Навколо освітніх програм і Інститутів Короля Седжона формуються активні багатокультурні спільноти, які стають значущим осередком підтримки вивчення корейської мови та популяризації корейської культури у світі. Ці спільноти об'єднують представників різних національностей, вікових груп і соціальних верств, створюючи середовище для міжкультурного спілкування, навчання та обміну досвідом.

Основними формами діяльності таких спільнот є організація культурних заходів — фестивалів, святкувань традиційних корейських свят, презентацій мистецтва та кухні, а також регулярних зустрічей мовних клубів, де учасники практикують мову у живому спілкуванні. Проводяться також дискусійні групи, освітні лекції, воркшопи, які поглиблюють знання про культуру, історію та сучасність Кореї. Така діяльність посилює культурну ідентичність учасників та допомагає їм адаптуватися в різноманітних соціальних і культурних контекстах, вчить толерантності та взаємоповазі.

Ці багатокультурні спільноти виконують роль культурних мостів, що сприяють збереженню й популяризації ідентичності без асиміляції, підтримуючи визнання різноманіття і багатогранності культурного простору. Вони стають живим прикладом моделлю інтеграції, яка базується на діалозі та взаємопроникненні культур, а не на домінуванні чи витісненні однієї культури іншою.

Загальний комплексний підхід, який включає освітні програми, співпрацю з локальними громадами, ініціативи у сфері культурного обміну і підтримки мовних практик, робить освітню дипломатію Південної Кореї стійким і ефективним інструментом для глобального поширення корейської мови і культури. Тим самим формуються довгострокові культурні, освітні та економічні зв'язки, які створюють міцну платформу для подальших інновацій, розвитку креативних індустрій і міжнародної співпраці. Ці спільноти не лише підтримують постійну інтеграцію корейської культури у світовий культурний простір, а й стимулюють її розвиток у діалозі з іншими культурами, що є основою глобального феномену Hallyu.

Отже, освітня дипломатія є фундаментальним інструментом культурної стратегії Південної Кореї та невід'ємною частиною глобального поширення корейської хвилі Hallyu. Завдяки ній Корея успішно формує позитивний міжнародний імідж, поширює свою мову, культуру та історію, а також створює ефективні освітні платформи для міжкультурного діалогу.

Основними досягненнями цієї дипломатії є розбудова глобальної мережі Інститутів Короля Седжона, інтеграція корейської мови у навчальні системи різних країн, активне використання цифрових технологій і онлайн-ресурсів для вивчення мови. Важливим елементом є стипендійні програми та академічні обміни, які залучають іноземних студентів до навчання в Кореї, формують амбасадорів корейської культури у світі і сприяють розвитку двосторонньої співпраці.

Наведемо в таблиці Е аналіз основних напрямків освітньої дипломатії Кореї у 2025 році.

Дані в таблиці відображають багатовимірність освітньої дипломатії Кореї, що поєднує традиційні освітні методи з інноваційними технологіями для ефективного глобального поширення корейської мови і культури. Таблиця демонструє основні напрями та інструменти освітньої дипломатії Південної Кореї, завдяки яким корейська мова та культура активно поширюються у світі. Ключовими елементами є розгалужена мережа Інститутів Короля Седжона, яка пропонує курси мови, організовує фестивалі, семінари та культурні заходи у різних країнах, стимулюючи міжкультурний діалог і залучаючи нових прихильників корейської культури.

Стипендійні програми, такі як GKS-G, дають можливість талановитим іноземним студентам навчатися в Кореї, брати участь у магістерських і наукових обмінах. Це сприяє формуванню «амбасадорів» корейської культури, які, повертаючись до своїх країн, продовжують популяризувати Hallyu і розвивати двосторонні відносини.

Завдяки використанню цифрових платформ, мобільних додатків, вебінарів та онлайн-курсів, освітня дипломатія Південної Кореї стає

доступною для все більшої кількості людей незалежно від їхньої географії. Такі інноваційні підходи дозволяють подолати мовні та часові бар'єри, забезпечують інтерактивність навчання і мотивують молодь вивчати корейську мову.

Вагомий внесок роблять культурні центри та посольства, які організовують відкриті лекції, тематичні заходи та презентації, тим самим зміцнюючи позитивний міжнародний імідж Південної Кореї та розширюючи зону культурного обміну. Співпраця з університетами та локальними громадами підтримує створення мультикультурних спільнот, де знання мови й культури слугують платформою для діалогу, толерантності та взаємоповаги. Усі ці інструменти та напрями роботи дозволяють освітній дипломатії Південної Кореї ефективно розвивати і поширювати свою мову та культурну спадщину на глобальному рівні, забезпечуючи сталий культурний вплив і зростання міжнародної популярності Hallyu.

Освітня дипломатія Кореї в 2025 році продовжує зміцнювати свій стратегічний вплив на глобальну аудиторію через розвиток освітніх програм, розширення мережі Інститутів Короля Седжона, активне впровадження цифрових технологій та співпрацю з університетами світу. Зокрема, значну роль відіграють такі аспекти:

Проведення тематичних освітньо-культурних курсів та шкіл, як, наприклад, триденна Літня кореезнавча школа у Львові 2025 року, що об'єднала науковців, педагогів і зацікавлену молодь для унікального обміну знаннями та досвідом з корейської історії, культури та мови.

Висока доступність стипендійних програм уряду Кореї (GKS-G 2025), які надають можливість іноземним студентам навчатися у провідних корейських університетах за багатьма напрямками, зокрема магістратурою та аспірантурою. Така підтримка сприяє не лише академічному розвитку, а й формуванню довгострокових культурних та дипломатичних зв'язків.

Активна організація освітніх курсів, семінарів і відкритих лекцій, які охоплюють ключові теми історії, культури, мови та гастрономії Кореї, що

підсилює глибину міжкультурного діалогу і популяризує корейську ідентичність у світі. Використання цифрових платформ та онлайн-курсів робить вивчення корейської мови більш інтерактивним і доступним, дозволяючи долати часові та географічні бар'єри, що суттєво розширює аудиторію освітньої дипломатії.

Сприяння формуванню мультикультурних спільнот навколо мовних і культурних програм, які створюють умови сталого культурного обміну, підтримки ідентичності та толерантності.

Таким чином, освітня дипломатія Південної Кореї у 2025 році є багатовимірним, технологічно підкресленим механізмом, що ефективно комбінує традиційні та інноваційні форми навчання, культурного обміну та міжнародної співпраці. Вона не лише зміцнює позиції корейської мови і культури у світі, а й формує надійні платформи для довготривалого дипломатичного, освітнього і соціокультурного впливу Республіки Корея.

Значущим є те, що освітня дипломатія не обмежується лише навчальним контекстом, а стає частиною ширшої культурної взаємодії, підтримуючи багатокультурні спільноти, що посилюють культурну ідентичність та сприяють стабільному розвитку глобальної мережі Hallyu. Вона відкриває нові можливості для інновацій, культурної, наукової та економічної співпраці, формуючи тим самим міцні та довготривалі міжнародні зв'язки.

Отже, освітня дипломатія Республіки Корея є значущою складовою її м'якої сили, що сприяє формуванню відкритого, інноваційного та культурно багатого образу країни на світовій арені, утверджуючи її позиції як провідного актора глобальної культурної політ

Висновок до розділу 2

Розділ 2 глибоко досліджує комплексну роль культурної дипломатії Південної Кореї у формуванні її сучасного національного бренду, глобальному поширенні культури та мови, а також у розвитку міжнародних відносин. Цей розділ підкреслює, що Hallyu – це не просто культурний феномен, а потужний інструмент економічного, соціального і політичного впливу країни на світовій арені.

Розглянуто, як культурна хвиля стала ключовим активом національної стратегії, яка трансформувала Корею з традиційної національної спільноти у глобального гравця культури, інновацій та креативності. Hallyu слугує фундаментом для посилення м'якої сили країни, що проявляється через культурні продукти, зовнішню політику, економіку та імідж держави в світі.

Розділ висвітлює важливі аспекти, такі як міжнародний культурний діалог, де корейська культура, зберігаючи національні традиції та автентичність, активно взаємодіє і культурно інтегрується у глобальний контекст, виступаючи культурним мостом між Сходом і Заходом. Важлива роль у цьому процесі належить сучасним цифровим технологіям і платформам, які дозволяють миттєве поширення контенту та глибоку взаємодію артистів і фанатів.

Значну увагу приділено ролі молодіжних і локальних спільнот у підтримці та розвитку феномену Hallyu як живої культури, яка постійно адаптується і збагачується через меседжі і творчість своїх шанувальників. Залучення молоді разом із системним захистом інтелектуальної власності і забезпеченням якості контенту створюють умови для довготривалого успіху.

Освітня дипломатія була відзначена як ключова платформа поширення мови і культури, сприяння формуванню міжкультурного діалогу, розширенню освітніх можливостей і зростанню інтересу до Південної Кореї у світі. Розбудова мережі Інститутів Короля Седжона, інтеграція корейської мови в

навчальні системи, стипендійні програми, цифрові платформи та освітні обміни – усе це є дієвими механізмами м'якої сили країни.

У розділі також детально розглянуто роль цифрової епохи в активізації вивчення корейської мови через онлайн-курси, мобільні додатки, відеокурси і соціальні мережі, що робить мову більш доступною для глобальної аудиторії.

Нарешті, формування багатокультурних спільнот навколо освітніх ініціатив і Інститутів Короля Седжона стало одним із ключових чинників сталого розвитку і поширення культури. Ці спільноти підтримують збереження ідентичності, адаптацію в різних культурних середовищах і створюють умови для подальшої співпраці і культурної інтеграції.

Отже, розділ 2 докладно демонструє, що культурна дипломатія Південної Кореї – це багатоаспектна, стратегічна і інноваційна сфера, яка не лише підвищує міжнародний престиж країни, а й активно формує нові моделі міжкультурної взаємодії, інклюзивності та глобального розвитку.

РОЗДІЛ 3

ВИКЛИКИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ М'ЯКОЇ СИЛИ РЕСПУБЛІКИ КОРЕЯ

3.1. Геополітичні обмеження у культурній дипломатії: конкуренція з Китаєм, Японією та США.

Політика «м'якої сили» Республіки Корея у 2020–2025 роках зустріла масштабні геополітичні обмеження, одне з яких — значне посилення конкуренції з боку Китаю. Незважаючи на вибухову популярність Hallyu і трансформацію Кореї у своєрідний глобальний «центр креативності», саме культурна дипломатія Кореї найбільше відчуває на собі ефект від протидії найближчих сусідів, у першу чергу КНР.

Китай послідовно проектує власну стратегію впливу через культуру, масово інвестуючи в створення та просування локальних продуктів: С-рор, сучасна китайська драма, анімація, арт-хаус, національні фестивалі і конгломерати культури-розваг (стрімінгові сервіси, власні платформи, медіахолдинги). Створюється цілісна екосистема, спрямована як на внутрішнього глядача, так і на етнічних китайців у світі й широку міжнародну аудиторію. Одним із ключових аспектів стратегії є просування «китайської м'якості» поряд із соціалістичними цінностями й традиційною естетикою, що має своїм завданням збалансувати експорт західної і корейської культури.

Відчутний вплив «м'якої сили» Кореї викликав низхідну реакцію в Китаї, яка проявлялась у державних і неофіційних обмеженнях для корейського культурного продукту. Так, із 2016–2017 років активно застосовується політика Hallyu ban – формальні й неформальні обмеження на імпорту, показ або рекламу корейських серіалів, шоу, музики, косметики та навіть реклами із зірками з Кореї в Китаї. Такі кроки особливо поглиблюються у відповідь на політичне загострення, наприклад, довкола розміщення системи ПРО THAAD, що стало інструментом дипломатичного тиску. Реакція Пекіна полягала не лише у заборонах, а й у стратегії локалізації контенту, а також у

підтримці національних артистів, режисерів та інфлюенсерів, які тепер задають тренди для молоді регіону.

КНР прагне не просто зупинити експорт Hallyu, а й створити стійку альтернативу, базовану на концепті «азійської ідентичності», де китайське культурне лідерство подається як цивілізаційний центр. У цьому напрямку Китаю вдається поєднувати просування національної історичної спадщини з модерними нішевими жанрами, а також реалізовувати масштабні спільні міжнародні проекти із країнами АСЕАН, де пропагуються спільні азійські цінності, але з перевагою китайської культурної парадигми. Це створює додатковий ідеологічний і політичний тиск на потенціал корейської культурної дипломатії у регіоні, впливаючи як на доступ до медіаринку, так і на формування регіональних культурних альянсів.

Конкуренція з Китаєм у сфері «м'якої сили» постійно посилюється через цілеспрямовані державні програми, великі інвестиції і гнучке використання культури як інструмента геополітики. Для Республіки Корея це означає необхідність постійного оновлення культурного продукту, лобіювання власних інтересів на світових ринках та пошуку нових альянсів із країнами, що цінують плюралізм і відкритість у сфері культурної дипломатії.

Суперництво між Республікою Корея та Японією на полі культурної дипломатії є одним із найяскравіших і найтривкіших феноменів регіону Східної Азії. Японія історично має сильні позиції завдяки своїм потужним «аніме» франшизам, високому рівню розвитку музичних (J-pop), дизайнерських шкіл та глобально розгалуженій мережі культурних центрів (наприклад, Japan Foundation) і мовних програм по всьому світу. Японський культурний брендинг десятиліттями формувався через глобальні бренди, визнані у світі – від anime і manga до традиційної культури, кераміки, гастрономії та сучасної моди [145].

Однак, незважаючи на масштабний прорив Hallyu, Корея стикається з низкою бар'єрів на шляху поширення свого культурного впливу в Японії. Передусім це глибокі історичні суперечності, що досі позначаються на

культурній, політичній і соціальній свідомості обох народів: питання про період колонізації, спірні моменти військової історії, суперечки щодо історичної спадщини і національної гідності. Певна частина японського суспільства сприймає корейську культуру з обережністю або навіть спротивом, що ускладнює масове проникнення корейських медіа продуктів [87].

Обидві країни мають потужні моделі індустрії pop-culture. Японія міцно тримає позиції завдяки своїм аніме, J-рор гуртам, унікальним геймдев-студіям та величезному досвіду організації міжнародних музичних фестивалів, виставок і тематичних заходів. Водночас K-рор, корейські дорами та кіно набирають дедалі більшої популярності не лише в Японії, а й серед азійської та західної молоді. Проте обидва тренди існують радше паралельно, а не інтегровано, і змагання між ними за увагу молодіжної аудиторії залишається гострим.

Значна конкуренція спостерігається у сфері культурної дипломатії, орієнтованої на країни Південно-Східної Азії та молодь у світі. Японія активно лобіює свої культурні продукти через проекти допомоги розвитку, спільні медіаплатформи та грантові програми для митців, тоді як Корея робить ставку на мову, інтеграцію освітніх програм, мерчандайзинг і мобільні додатки, а також залучення через K-рор фандоми та спільноти [110]. Обидва підходи дають потужний вплив на молодіжні аудиторії та сприяють формуванню позитивного бренду на рівні міждержавної співпраці.

Суперництво між Кореєю та Японією у сфері культурної дипломатії, особливо у сегменті масової культури, є багаторівневим і стратегічно важливим, а його результати впливають на весь регіон. Питання співіснування та змагання pop-culture брендів ще довго залишатиметься однією з основних точок динаміки «м'якої сили» в Азії.

Відносини між Республікою Корея та США традиційно є однією з найсильніших двосторонніх кооперацій у Східній Азії, а культурна дипломатія відіграє в них роль «м'якої сили», що підкріплює політичні й економічні

зв'язки. Однак із початком другого президентського терміну Дональда Трампа у 2025 році відбувся зсув у характері американської політики щодо Кореї, що суттєво вплинуло на стратегію культурної дипломатії країни.

Адміністрація Трампа знову наголосила на доктрині «Америка передусім», вимагаючи збільшення фінансових внесків Сеула у спільну оборонну систему, посилення підтримки американських економічних інтересів з боку корейських компаній і товарів, а також оголосила про перегляд торговельних угод. Це супроводжувалося жорсткими публічними заявами Дональда Трампа щодо «недостатності зусиль Кореї у забезпеченні власної оборони», що викликало напругу не лише у політичних елітах, а й у суспільстві загалом.

Під тиском нової адміністрації уряд Кореї змушений був суттєво підвищити витрати на оборону і посилити прагнення до стратегічної автономії, проте паралельно, як компенсаторний механізм впливу, відбулося помітне пожвавлення у сфері культурної дипломатії. Корея зосередилася на посиленні ролі Hallyu, просування культури, освітніх та гуманітарних проектів, аби забезпечити позитивний імідж і вплив у світі незалежно від турбулентності політичного дискурсу.

У 2025 році Дональд Трамп двічі ініціював переговори з Кім Чен Ином, що на рівні світових медіа створило ефект «історичного прориву», проте реального зниження напруги на Корейському півострові не відбулося. Нестабільність і невизначеність, викликана цими контактами, підсилила вразливість і непередбачуваність зовнішньої культурної політики Південної Кореї, оскільки кожне загострення пов'язано не лише зі сферою безпеки, а й із політикою розвитку «м'якої сили».

Загалом, тиск США у військово-економічній сфері стимулював Корею до проведення багатовекторної політики та до стратегічних інвестицій у національні креативні індустрії, глобальні проекти та культурні ініціативи. Це також загостило інтерес до розвитку альтернативних каналів впливу,

включаючи диверсифікацію зовнішньої культурної політики та пошук нових партнерів у Європі, Східній Азії й країнах Глобального Півдня.

У підсумку, політика США та особисто Дональда Трампа у 2025 році зміцнила тенденцію до балансування між силовими і культурними підходами у зовнішній політиці Південної Кореї, водночас актуалізувавши питання вразливості моделі «м'якої сили» в умовах великої міжнародної політики.

Вплив повномасштабної російсько-української війни суттєво трансформував геополітичний контекст, у якому функціонує політика «м'якої сили» Республіки Корея. Для Сеула це означало появу додаткових викликів у сфері зовнішньої і культурної дипломатії, а також загострення дилем вибору у балансі між західними союзниками (США, ЄС) та необхідністю підтримувати конструктивні, хоча й прагматичні, відносини з Китаєм і Росією – країнами, що мають визначальний вплив на стабільність у Східній Азії [69].

Нова адміністрація президента Лі Чже Мьона стала уособленням прагматизму у зовнішній політиці: публічна підтримка територіальної цілісності України та укладання гуманітарних проектів для українських біженців супроводжувалися стриманістю щодо військової чи технологічної допомоги. Таке обережне позиціонування пояснюється ризиками погіршення відносин з Росією, яка є потенційним партнером у торгово-економічній і енергетичній сферах, а також важливим гравцем у розв'язанні «корейського питання», особливо через союз із КНДР.

Війна спричинила зближення КНДР із Росією – Північна Корея публічно підтримала російську агресію, а Москва активізувала військово-технічну і політичну співпрацю з Пхеньяном. Це викликало новий виток недовіри та ескалації на Корейському півострові, адже КНДР, отримуючи підтримку та технології від Росії, підвищила свою агресивність у риториці та провокаціях щодо Сеула і Токіо. Для культурної дипломатії Республіки Корея це означає необхідність маневрування між іміджевою відкритістю до глобального демократичного співтовариства і одночасно збереженням каналів комунікації з Китаєм і Росією, аби не втратити вплив у східноазійському регіоні [45].

На практиці це веде до часткового зниження публічної гостроти антиросійських чи антикитайських меседжів у корейських культурних, медійних і політичних проєктах, а також опосередкованої підтримки гуманітарних ініціатив на підтримку України через міжнародні організації. Водночас спроби Південної Кореї розширювати «м'яку силу» на інші регіони світу – Південно-Східну Азію, Латинську Америку, Близький Схід, дозволяють їй частково компенсувати втрати впливу та зміцнити власну глобальну ідентичність.

Однак загострення регіональних загроз, зближення КНДР із Росією, посилення пресингу із боку Пекіну і вимоги заходу до більш активної підтримки України змушують Республіку Корея постійно переглядати свою стратегію у сферах дипломатії, культури, безпеки. Стратегія культурної дипломатії перетворюється на багаторівневий інструмент, який поєднує публічний імідж відкритості, підтримки демократії і гуманізму із необхідністю не дратувати «вразливих» партнерів й уникати відкритої конфронтації.

Загалом, російсько-українська війна й нові загрози міжнародної безпеки показали вразливість і межі інструментарію *soft power* Кореї, загострили необхідність вироблення нових стратегічних підходів, вдосконалення систем багатосторонніх партнерств, а також розвитку альтернативних каналів впливу за межами тиску великих держав. Це водночас поглиблює значення культурної дипломатії як гнучкого, динамічного і стратегічного чинника зовнішньої політики Кореї.

Політика «м'яку силу» Республіки Корея (РК) у 2020–2025 роках зустрілася з низкою транснаціональних ризиків і викликів, які суттєво ускладнюють реалізацію стратегії культурної дипломатії на міжнародній арені. На додаток до жорсткої конкуренції з Китаєм, Японією та США, Корея змушена балансувати між геополітичними тисками і необхідністю підтримувати авторитет свого культурного бренду *Hallyu*.

Визнаючи важливість культурної індустрії, уряд РК стабільно збільшує інвестиції у розвиток креативних індустрій, підтримку цифрових платформ,

молодіжну дипломатію і створення ширшої мережі стратегічних партнерств із західними та азійськими центрами культури. Цей підхід дозволяє країні ефективно поширювати корейську мову, мистецтво, технології, а також закріплювати позитивний імідж сучасної інноваційної держави [70].

Однак політичні бар'єри, створені впливом великих держав, особливо Китаю та США, обмежують багатовекторність зовнішньої політики Кореї. Республіка мусить ретельно балансувати між збереженням традиційного союзництва із Заходом і необхідністю конструктивного діалогу з Пекіном і Москвою, що стримує більш агресивне розширення культурної дипломатії. Також регіональні загрози, зокрема проблематика Північної Кореї, ускладнюють іміджеві та стратегічні амбіції РК.

Перспективи «м'якої сили» Кореї у найближчі роки значною мірою залежать від здатності країни органічно поєднувати внутрішній розвиток креативних секторів і адекватно реагувати на глобальні геополітичні виклики. Це включає розширення цифрової дипломатії, інноваційних культурних продуктів, активну підтримку освітніх і гуманітарних ініціатив, а також розвиток міжкультурної співпраці на багатьох рівнях.

Наразі культурна дипломатія Кореї дедалі частіше стає об'єктом геополітичних маніпуляцій і тиску великих держав, що вимагає гнучкості, стратегічного мислення та адаптації. Для збереження і посилення свого культурного впливу країна потребує не лише вдосконалення моделей «м'якої сили», а й розвитку корисних мереж дійових партнерств, а також надійного захисту своїх культурних і економічних брендів.

Таким чином, транснаціональні ризики стають каталізаторами для еволюції культурної дипломатії, що має потенціал зробити Республіку Корею більш впливовою і стійкою у мінливих умовах сучасної міжнародної політики.

Транснаціональні ризики в культурній дипломатії Республіки Корея є багатогранним явищем, яке впливає на ефективність її «м'якої сили» у світовому масштабі. Одним із ключових факторів є зміни у глобальному інформаційному просторі. З поширенням цифрових технологій, соціальних

мереж і платформ виникають нові виклики, що пов'язані із дезінформацією, цензурою та алгоритмічними упередженнями, які можуть обмежувати або спотворювати вплив корейської культури та контенту. Це створює ризики втрати автентичності Hallyu і вимагає розробки нових стратегій для якісного управління репрезентацією культури у цифровому середовищі [22, с. 12-15].

Культурний суверенітет і протидія культурній гомогенізації стали ще одним важливим викликом. Глобалізація веде до часткової уніфікації культур, що загрожує зниженням унікальності корейської культурної ідентичності. Для Південної Кореї це означає необхідність збереження традицій і культурної спадщини у взаємодії із впливом глобальних трендів, що потребує балансування між інноваціями та автентичністю і пропагуванням культурної різноманітності.

Внутрішні виклики включають напруженість між комерційним потенціалом Hallyu прагненням зберегти глибокі культурні традиції. Надмірна комерціалізація може призводити до деградації культурного продукту і втрати емоційної автентичності, що ставить під загрозу довгострокову ефективність культурної дипломатії. Важливо приділяти увагу підтримці культурної інфраструктури, освіти і розвитку креативних індустрій, зберігаючи при цьому національну ідентичність.

У регіональному контексті Корея мусить маневрувати між політичною нестабільністю, зокрема загрозами з боку КНДР, а також напругою через питання Тайваню і Південно-Східної Азії, де вплив великих держав створює додаткові перепони для вільного розвитку культури і міжнародного співробітництва. Санкції, ембарго і дипломатичні кризи також ускладнюють культурний обмін і роблять культурну дипломатію ризиковою з огляду на міжнародну безпеку [158].

У період 2020–2025 років культурна дипломатія Республіки Корея стикнулася з суттєвими геополітичними викликами, що сформували складний глобальний контекст її подальшого розвитку. Одним із найпотужніших викликів є конкуренція з Китаєм, який активно формує свою культурну

стратегію через інвестиції у створення національних культурних продуктів, стрімінгові платформи, фестивалі і просування «китайської м'якості» як протипази західній культурі і зростаючому інтересу до корейського культурного впливу. Політика цензури та обмеження доступу корейської продукції на китайський ринок – це прояви політичного тиску, що водночас стимулює розвиток локальних індустрій Китаю і знижує експорт корейської культури в регіоні. [66].

Конкуренція з Японією має давніші історичні корені й є багатогранною. Японська культурна дипломатія сформувалась на основі потужних аніме-франшиз та J-пор індустрії, а глибокі історичні суперечності між країнами часто перешкоджають розвитку позитивного культурного обміну. Японія зберігає сильні позиції у багатьох країнах світу, особливо в Азії, проводячи масштабні культурні проекти, тоді як Корея зі свого боку відповідає завдяки інтеграції освітніх програм, мобільним додаткам, K-пор молодіжним рухам, що формують нову аудиторію.

Стосунки з США зазнали суттєвих трансформацій у 2025 році. Адміністрація Дональда Трампа підсилила політичний тиск на Корею, змусивши її посилити оборонні видатки та шукати більшу стратегічну автономію. У відповідь культурна дипломатія посилсила свої роль як компенсаторний інструмент — поширення Hallyu, освітні та гуманітарні проекти стали засобами збереження позитивного іміджу Кореї на світовій арені, незважаючи на політичну невизначеність. [98].

Війна в Україні додала новий вимір складності, розгортаючи дилему між підтримкою демократичних цінностей і необхідністю дипломатично збалансованих відносин із Росією і Китаєм. Культурна дипломатія в цих умовах адаптувалася, послабивши антируські меседжі у деяких проектах та фокусуючись на гуманітарних ініціативах, одночасно прагнучи посилити присутність у нових регіонах для компенсування втрат впливу.

Сучасна культурна дипломатія Кореї мусить оперувати в умовах постійного геополітичного тиску, вимог балансування і гнучкості, поєднуючи

розвиток креативних індустрій із дипломатичними викликами. Ця стратегія передбачає розширення міжнародних партнерств, цифрову трансформацію культурного впливу, підтримку освітніх і гуманітарних ініціатив, а також посилення культурного суверенітету в умовах глобальної конкуренції та інформаційних ризиків.

Наведемо в таблиці Ж ключові напрями та інструменти культурної дипломатії Республіки Корея у 2020–2025 роках, що враховує геополітичні обмеження та конкуренцію з Китаєм, Японією та США.

Дані, наведені в таблиці, свідчать, що просування Hallyu залишається домінуючим напрямом, через який формується позитивний імідж Кореї у світі. Широкий глобальний охоплення корейської поп-музики, серіалів, кіно і фестивалів забезпечує країні популярність серед різних вікових груп та національностей, але водночас стикається із прямими обмеженнями на окремих ринках, насамперед у Китаї. Це означає необхідність постійної адаптації й оновлення культурної пропозиції, аби утримувати увагу аудиторії та обходити політичні бар'єри. [114]

Взаємодія з Китаєм демонструє, що відкритий експорт корейської культури не завжди гарантований. Державна цензура, локалізація контенту і цілеспрямована підтримка альтернативних продуктів (С-рор) роблять Китай не лише реципієнтом, а й конкурентом, що посилює ідеологічний і політичний тиск на Корею в регіоні. [102]

Конкуренція з Японією у сфері популярної культури зумовлена як історичними суперечностями, так і бажанням обох країн зберегти національну ідентичність. Паралельне існування J-рор і K-рор, взаємна увага до молодіжної аудиторії формують потужну, але розділену культурну динаміку в регіоні.

Американо-корейські відносини відзначаються складністю: під тиском нових політичних стратегій та безпекових вимог з'ясовуються межі soft power і водночас зростає потреба у стратегічній автономії, інституціональному підсиленні національної креативної індустрії та пошуку нових точок опори для культурної співпраці за межами традиційних альянсів.

Внутрішній розвиток креативних індустрій, державні інвестиції у цифрові платформи й програми освіти забезпечують академічне підґрунтя й інноваційну базу для довготривалого позиціонування Кореї як визнаного лідера у сфері культурної дипломатії.

Балансування між безпекою та культурною дипломатією набуває особливої ваги в умовах воєнних і геополітичних ризиків, пов'язаних з КНДР, російсько-українською війною та загалом зміною регіональних альянсів. Це вимагає гнучкості, адаптації механізмів впливу та активного маневрування у зовнішній політиці.

Останній компонент, а саме розширення міжнародних партнерств із країнами Південно-Східної Азії, Європи, Глобального Півдня – свідчить про стратегічно важливу диверсифікацію каналів культурної присутності, що є відповіддю на зростаючу залежність від кількох основних ринків і партнерських блоків.

Загалом дані свідчать про ефективність корейської культурної дипломатії полягає у поєднанні гнучкості, багатовекторності та здатності до інновацій, які дозволяють віднаходити баланс між національними інтересами та викликами глобального і регіонального порядку денного.

Міжнародна співпраця і мультиполярність виступають як життєво необхідні шляхи розвитку для Кореї. Створення і підтримка ширшої мережі партнерств із країнами Південно-Східної Азії, Африки та Латинської Америки дозволяє диверсифікувати культурний вплив і зменшувати залежність від геополітичних гігантів. Такий підхід сприяє формуванню глобальної культурної спільноти, орієнтованої на взаємоповагу і сталий розвиток.

Нарешті, перспективи залежать від здатності активно освоювати інноваційні формати і технології, такі як штучний інтелект, віртуальна реальність і метавсесвіти, які можуть революціонізувати способи культурного впливу, зробити його більш персоналізованим, інтерактивним і масштабним. Використання цих інструментів відкриває нові горизонти для культурної

дипломатії, що є ключовим фактором у збереженні лідерства Республіки Корея в акумулюванні «м'якої сили» в умовах цифрової трансформації світу.

Таким чином, транснаціональні ризики становлять комплексні виклики, які опосередковано підсилюють потребу в стратегічному перегляді і розвитку культурної дипломатії, посиленні міжнародних партнерств і адаптації до цифрової ери, що визначають майбутнє культурної потуги Південної Кореї у світі.

Отже, геополітичні обмеження є серйозним викликом для політики «м'якої сили» Республіки Корея. Незважаючи на успіх Hallyu як глобального культурного бренду, жорстка конкуренція з боку Китаю, Японії та інших великих гравців, а також вплив зовнішніх політичних факторів значно ускладнюють реалізацію культурної стратегії Кореї.

Китай підсилює свою soft power через грандіозні інвестиції у власні культурні індустрії, жорстку цензуру і обмеження для корейського контенту, використовуючи це як інструмент геополітичного тиску. Конкуренція з Японією проявляється у сфері масової культури та історичних питань, що впливає на культурний обмін і сприйняття корейського продукту у регіоні. [104].

Адміністрація Дональда Трампа у 2025 році внесла додатковий елемент нестабільності у відносини між США і Кореєю, що підштовхнуло Корею до балансування між політичним тиском і розвитком власної культурної дипломатії. Особливо складною є ситуація, пов'язана з російсько-українською війною, яка формує нові регіональні загрози і ускладнює зовнішньополітичне позиціонування Кореї. [106].

Усі ці фактори вимагають від Республіки Корея стратегічної гнучкості і адаптації культурної дипломатії для збереження і посилення своєї м'якої сили у глобальному масштабі. Здатність країни врівноважувати внутрішній розвиток креативних індустрій із зовнішніми геополітичними викликами стане ключовим чинником її подальшого успіху. [110].

3.2. Культурна дипломатія Республіки Корея в Україні

Культурна дипломатія Південної Кореї в Україні є багатограним і динамічним процесом, що розвивається протягом останніх десятиліть, але особливо активізувався з огляду на сучасні геополітичні трансформації та зростаючий інтерес українського суспільства до Східної Азії та корейської культури. У центрі уваги дипломатії Кореї в Україні — формування позитивного іміджу країни через активне поширення Hallyu, розвиток освітніх, гуманітарних і бізнесових контактів, а також залучення молоді до традицій, мови та сучасних культурних явищ Кореї.

Одним із ключових інструментів у цьому напрямку є діяльність Інституту Короля Седжона, який в Україні проводить систематичне навчання корейської мови серед школярів та студентів. Він організовує курси, сертифікаційні програми, освітні вебінари, мовні конкурси й інтерактивні заходи, що стимулюють інтерес до корейської культури, формують міцне культурне підґрунтя для подальшої співпраці. Тісна співпраця між українськими та корейськими університетами створює умови для відкриття корезнавчих студій, стипендійних програм і наукових обмінів, що стимулюють міжкультурний діалог та академічний розвиток. [117]

Культурні форуми, фестивалі та Дні Кореї, що регулярно відбуваються у Києві, Львові, Одесі, Харкові, мають не менш важливе значення. В рамках цих заходів проходять виставки корейської фотографії, дегустації традиційної кухні, покази кіно і театральних вистав, а також лекції відомих корейських митців і майстер-класи з каліграфії й традиційного одягу. Це створює живий культурний простір, де українська аудиторія може ближче познайомитися з різноманітністю і багатством корейської спадщини, що активізує інтерес до ширшого культурного діалогу в контексті Східної Азії. [121]

Особливу увагу приділяють розвитку молодіжної взаємодії — тисячі українських молодих людей долучаються до різноманітних груп, фан-клубів, вивчають корейську мову, культури популярних К-поп гуртів і корейських

драм. Це створює масштабне соціокультурне поле, де культивується інтерес до сучасного Кореї, водночас формуючи й нові українсько-корейські культурні гібриди.

Підтримка корейської культурної дипломатії в Україні посилюється через діяльність українських інституцій, зокрема Українського інституту, який організовує щорічні Міжнародні форуми культурної дипломатії, що дають платформу для обміну ідеями, співпраці між митцями, дипломатами, академіками різних країн. Україна також активно презентує свою культурну спадщину на корейських фестивалях і заходах, що сприяє взаємному збагаченню культур і підвищує рівень взаєморозуміння між народами. [124]

Загалом, культурна дипломатія Південної Кореї в Україні є потужним інструментом м'якої сили, яка сприяє формуванню довгострокових культурних, освітніх і соціальних зв'язків. Цей процес створює міцний фундамент для подальшого розвитку двосторонніх відносин у сферах культури, освіти, бізнесу та зовнішньої політики, особливо в умовах нових глобальних викликів і необхідності збереження стабільності та взаємодії на міжнародній арені.

Hallyu у 2020-х роках охопила все більше молодих українців, формуючи потужний культурний тренд, що пронизує різні аспекти життя та творчості в Україні. К-рор, дорами, корейська мода, косметика і кухня стали не лише елементами масової культури, а й базою для формування стійких субкультурних спільнот [54].

У різних містах України активно створюються танцювальні та музичні кавер-групи, що виконують пісні та танцювальні постановки у стилі К-рор, підтримують фан-клуби таких зірок, як BTS, BLACKPINK, а також інших популярних колективів і виконавців. Онлайн-спільноти, що перекладають сучасні корейські серіали (дорами) і літературу, отримують широке поширення, стимулюючи глибший культурний контакт і забезпечуючи доступ до контенту, який раніше був більш локалізованим.

В Україні сформувався власний «вторинний ринок» корейської культури — унікальні танцювальні та музичні кавери, художні та літературні твори, колаборації в сферах мистецтва, моди та культурного менеджменту. Цей процес не лише допомагає розширювати аудиторію, а й створює нові смисли й контексти, у яких корейський культурний продукт набуває локального виміру, пристосовуючись до українського культурного середовища.

Взаємний культурний діалог розвивається через презентацію української культурної спадщини в Кореї. Українські дипломати й митці беруть участь у міжнародних фестивалях, зокрема ЮНЕСКО у Сеулі, де демонструють петриківський розпис, національні страви, мистецькі відео, що сприяє поглибленню двосторонніх культурних зв'язків і взаємному збагаченню. Цей обмін підтримує ідею мультикультуралізму і міжкультурного порозуміння, зміцнюючи позиції України й Кореї на світовій культурній арені.

Таким чином, Hally в Україні не просто культурна мода, а вагоме соціокультурне явище, яке активно формує культурну ідентичність молоді, стимулює творчість, надає нові можливості для креативних індустрій і посилює міжнародну дружбу і співпрацю. У майбутньому цей процес має всі підстави для подальшого зростання й розвитку як у межах України, так і у взаємодії з глобальним культурним простором.

Культурна дипломатія Південної Кореї в Україні є багатогранним, динамічним і стратегічно важливим процесом, що активно розвивається у сучасному контексті. Вона ґрунтується на прагненні сформувати в Україні позитивний образ Кореї через широке поширення Hallyu, що охоплює такі сфери як музика К-поп, корейські дорами, мода, косметика і кулінарія. Ці культуриальні прояви набули характеру сталого субкультурного тренду серед української молоді, що виявляється у створенні музичних і танцювальних кавер-груп, фан-клубів, а також у діяльності онлайн-спільнот, що займаються перекладом корейських серіалів і літератури. Цей феномен сформував власний «вторинний ринок», який включає унікальні творчі проєкти: танцювальні й пісенні кавери, художні та літературні твори, колаборації в сферах мистецтва

і культурного менеджменту, що додатково збагачують корейський культурний продукт у локальному українському контексті [54].

Взаємний культурний діалог між країнами проявляється і через презентації української культурної спадщини в Кореї — на фестивалях ЮНЕСКО в Сеулі українські дипломати презентували петриківські орнаменти, традиційні страви, мистецькі відео. Ця двостороння діяльність не лише сприяє культурному обміну, але й посилює взаємне збагачення культурних ідентичностей, укріплюючи гуманітарні зв'язки та поглиблюючи порозуміння між народами двох країн.

Війна в Україні значно вплинула на культурну дипломатію: Південна Корея підтримує гуманітарні ініціативи, сприяє українським дослідникам, студентам та митцям, які через війну були змушені релокуватися. Це не лише мобілізує молодіжні обміни, але й створює нові простори для творчої співпраці, що допомагає культурній дипломатії адаптуватися до нових соціально-політичних реалій та підтримувати сталий діалог навіть у кризові моменти. Відтак культурна дипломатія в Україні постає як складний поліфонічний процес, що зближує народи через освіту, мистецтво і мову, формує довгострокове поле для взаємного збагачення та підтримки, а також стимулізує появу нових креативних форм і моделей співпраці з урахуванням актуальних глобальних викликів [39].

Співпраця між корейськими та українськими вищими навчальними закладами охоплює широкий спектр ініціатив — акредитовані програми з корейської мови, стипендійні освітні курси (наприклад, за програмою GKS-G), наукові стажування, літні школи, а також програми підвищення кваліфікації для викладачів. Це дозволяє українським студентам отримати якісну освіту в Кореї, сприяє транскордонному академічному обміну і розвитку міжкультурної компетенції. Досвід таких програм позитивно впливає на розвиток українського академічного середовища і сприяє побудові міцних довготермінових зв'язків між країнами.

Інститути Кінсе Джонг, культурні центри та мовні клуби в Україні відіграють роль платформ для популяризації корейської культури. Вони організовують тематичні фестивалі, конкурси, освітні ярмарки, корейські Дні, флешмоби та інші масові заходи. Важливим є залучення української молоді до активної участі в цих подіях, що сприяє формуванню багатокультурного середовища, зміцненню діалогу й розумінню міжнародних культурних традицій.

Корейський досвід активно впроваджується в сфері ІТ-технологій, агропромисловості, інноваційних стартапів і креативних індустрій України. Спільні проекти та програми допомагають розвивати нові економічні можливості, збільшують обсяги двосторонніх інвестицій і покращують технологічний потенціал. Успішні бізнес-кейси інноваційних колаборацій слугують прикладом того, як культурна дипломатія може слугувати мостом для економічного партнерства [41].

Культурна дипломатія Республіки Корея в Україні є багатогранним і динамічним процесом, який активно розвивається, особливо в умовах сучасних геополітичних змін та посиленого інтересу українського суспільства до корейської культури. Українська аудиторія дедалі більше знайомиться з таким феноменом як Hallyu, а корейські культурні продукти — К-поп, корейські дорами, мода, косметика, кухня — стали основою для формування сталих субкультурних спільнот серед молоді.

Інститут Кінсе Джонг в Україні є ключовим інструментом культурної дипломатії, пропонуючи курси корейської мови, сертифікаційні програми, мовні конкурси і освітні заходи, що сприяють поширенню знань і заохочують міжкультурний діалог. Співпраця між українськими і корейськими університетами відкриває можливості для наукових обмінів, стипендійних програм і розвитку корєєзнавчих студій.

Регулярні культурні форуми, фестивалі, Дні Кореї в українських містах сприяють популяризації корейських традицій, мистецтва, гастрономії та

сучасних культурних явищ, створюючи живий культурний простір для активної взаємодії і діалогу.

Особливого значення набуває молодіжна взаємодія: фан-клуби, танцювальні кавер-групи, онлайн-ком'юніті, що перекладають корейські серіали й літературу, людей спонукають до глибшого знайомства з культурою Кореї. В Україні формується унікальний локальний культурний ринок, який адаптує і розвиває корейські продукти у національному контексті, створюючи нові креативні моделі.

Взаємний культурний обмін підтримується презентаціями української культури в Кореї, що сприяє поглибленню двосторонніх зв'язків та зміцненню міжкультурного порозуміння. Війна в Україні зумовила появу нових викликів і можливостей, змусивши культурну дипломатію адаптуватися, зосереджуючись на гуманітарних ініціативах і підтримці українських культурних співтовариств у Кореї.

Українські та корейські освітні інститути розвивають спільні програми, акредитовані курси і стажування, що сприяє професійному і культурному обміну, зміцнює академічні й соціальні зв'язки між країнами.

Культурні центри і мовні клуби в Україні є активними платформами для популяризації корейської культури через фестивалі, майстер-класи, конкурси й освітні заходи. Корейський досвід також поширюється у сфері інновацій, ІТ, агропромисловості та бізнесу завдяки спільним проектам і стартапам.

Загалом, культурна дипломатія Республіки Корея в Україні — це складний, багатовимірний процес, який формує міцний фундамент для двостороннього розвитку культури, освіти і бізнесу, сприяючи зміцненню партнерства і порозуміння у сучасному глобальному контексті. Це також потужний приклад того, як культурна дипломатія може адаптуватися до нових викликів і сприяти розвитку сталого міжкультурного діалогу.

Взаємна репрезентація та просування України в Кореї

Україна посилено презентує свою культурну спадщину, мистецтво, мову й національні бренди на корейській території. Часто це відбувається через

участь у корейських фестивалях, виставках, міжнародних конференціях, що сприяє формуванню позитивного образу України як відкритої, культурно багатої та інноваційної країни.

Виклики включають адаптацію культурних програм до умов воєнного стану в Україні, проблеми безпеки, організаційно-правові питання, культури інтелектуальної власності й необхідність підтримки сталості інституцій попри кризові обставини. Гармонізація різних правових та культурних стандартів залишається складною задачею.

Перспективи зростання полягають у розвитку нових форм співпраці у сферах музики, літератури, кіно, театру, дизайну та мистецтва. Молоді митці і студенти все частіше ініціюють спільні проєкти, які стають новим полем для творчості, сприяють розширенню міжнародного культурного обміну та допомагають формувати спільний міжкультурний простір.

Ця комплексна робота створює міцні умови для подальшого розвитку двосторонньої культурної дипломатії, розширення інтелектуальних і креативних зв'язків, а також сприяє налагодженню стабільного партнерства між Україною і Республікою Корея у сучасних глобальних викликах.

Отже, культурна дипломатія Республіки Корея в Україні є багатовимірним і динамічним процесом, що значно посилюється упродовж останніх років, особливо через зростаючий інтерес української молоді до корейської культури й активну підтримку гуманітарних ініціатив у контексті військового конфлікту. Системна діяльність Інституту Кінсе Джонг, освітні програми, мовні курси, наукові обміни та стипендії стали основою формування міцного культурного та освітнього мосту між двома країнами, що сприяє глибшому міжкультурному діалогу.

Культурні форуми, фестивалі, презентації корейського мистецтва і традицій у різних українських містах створюють живе середовище, яке активізує інтерес до Кореї, стимулює творчість і допомагає долати культурні бар'єри. У свою чергу, Україна активно презентує на корейських майданчиках

власну культурну спадщину, що поглиблює взаємне збагачення і сприяє формуванню багатопланового культурного партнерства.

Особливу увагу заслуговує мобілізація молодіжних обмінів та творчих спільнот, які формують живі креативні індустрії і підтримують культурний обмін навіть у складних умовах воєнного конфлікту. Це підкреслює важливість гнучкості, адаптації і сталості інституцій в умовах глобальних викликів.

Загалом, культурна дипломатія Південної Кореї в Україні виступає потужним чинником розвитку двосторонньої співпраці, сприяє формуванню довготривалих партнерських відносин і зміцненню культурної ідентичності обох народів, що має велике значення для стабільності і взаєморозуміння у сучасному світі.

3.3. Перспективи трансформації зовнішньої політики Республіки Корея в умовах глобальних викликів у XXI столітті.

У XXI столітті зовнішня політика Республіки Корея зазнає суттєвих змін, позиціонуючи країну як незалежного гравця на міжнародній арені, що водночас підтримує стратегічні союзницькі зв'язки. Політика Сеула базується на комплексному підході, який включає зміцнення економічного потенціалу, технологічного розвитку, модернізації оборони і гнучкого балансування між цілями автономії та союзницькими зобов'язаннями.

Президент Лі Чже Мьон виступає за «епоху великої трансформації», прагнучи побудувати сильну державу через прагматичну зовнішню політику і модернізовану оборонну стратегію. Хоча корейсько-американський альянс вважається ключовою опорою безпеки на півострові, Сеул одночасно зміцнює відносини з Китаєм і Росією, прагнучи зберегти баланс інтересів у своєму регіоні, враховуючи географічні й економічні зв'язки з цими країнами. Лі публічно проголошує необхідність підтримувати тісну співпрацю з США і Японією, але без звинувачень і виключення інших гравців з дипломатичного простору.

Цей баланс проявляється у прагненні уникати радикалізації позицій, особливо у контексті напруженості з Північною Кореєю і складних геополітичних умов, включно з війною в Україні та розгортанням нових глобальних конфліктів. Нові мирні ініціативи Сеула щодо Пхеньяна, такі як зниження напруженості на демілітаризованій зоні та відновлення гуманітарних контактів, говорять про прагнення до політики діалогу при збереженні оборонної готовності. Водночас відносини з Росією залишаються складними через санкції і військові дії, але Корея намагається зберігати дипломатичні канали для захисту національних інтересів.

На стратегічному рівні Корея продовжує посилювати свою роль у глобальних мережах, використовуючи інновації, креативні індустрії і м'яку силу як інструменти зовнішньої політики. Метою є не лише економічний розвиток, а й формування позитивного іміджу країни як сучасної, відкритої,

технологічно вдосконаленої держави, що здатна долати виклики ХХІ століття самостійно, маючи підтримку союзників і партнерів по всьому світу.

Тож модерна зовнішня політика Кореї — це зважений баланс між прагматизмом та стратегічною гнучкістю, між потужною військовою доктриною і м'якою силою культури, відданість принципам союзу і ключова роль самостійності у зовнішньополітичних рішеннях, що робить країну непересічним і активним гравцем у регіоні і на світовій арені.

Пріоритетом для Сеула є формування гнучкого зовнішньополітичного курсу, здатного балансувати між інтересами великих держав і національними викликами. Президент Лі Чже Мьон акцентує увагу на «епосі великої трансформації» — сильній, модернізованій державі, яка зберігає стратегічний альянс з США і Японією, водночас підтримуючи конструктивні відносини з Китаєм і Росією, що необхідно через їхню близькість і тісні економічні зв'язки

Ключовим інструментом трансформації є глобальна система культурних зв'язків з акцентом на Hallyu, інновації, науку та інтелектуальний потенціал, що позиціонує Корею як сучасну демократичну та відкриту країну. Ця м'яка сила стала не лише важелем культурної дипломатії, а й засобом зміцнення економічних, академічних і технологічних партнерств, в чому вагому роль відіграють провідні корпорації Samsung, Hyundai, LG.

Глобальні кризи — включно зі світовою економічною турбулентністю, пандеміями, війною в Україні, регіональними безпековими викликами, демографічними змінами і технологічною революцією — спонукають Корею до стійкості і адаптивності. Сеул збільшує інвестиції у креативні індустрії, цифрові технології, оборонний потенціал і міжнародний бізнес. Багатосторонність, участь у регіональних ініціативах і глобальних організаціях є базисом для забезпечення автономії та безпеки у складному геополітичному ландшафті [29].

Також трансформація відбувається з огляду на загрозу Північної Кореї, що потребує комплексного поєднання військового стримування з дипломатичним діалогом і культурною дипломатією. Корея активно інтегрує

інновації, технології й soft power у стратегію зовнішньої політики, намагаючись зберегти баланс між світовими гравцями та утвердити себе як ключовий стабілізуючий фактор у регіоні.

У підсумку, зовнішня політика Республіки Корея у XXI столітті — це витончене поєднання прагматизму, інноваційності та гнучкості, що дозволяє країні зберігати сталий розвиток і міжнародний вплив у період стрімких змін і глобальних викликів.

У сучасних умовах XXI століття зовнішня політика Республіки Корея переживає складний період динамічної трансформації, спричинений низкою глобальних та регіональних викликів. Країна прагне утвердити себе як потужний економічний і технологічний лідер у регіоні, при цьому посилюючи свою військову силу та модернізуючи оборонні структури. Стратегічною метою є досягнення максимальної автономії в прийнятті рішень на світовій арені, зберігаючи при цьому міцні союзницькі стосунки з ключовими гравцями як США, Японія, Китай та Європейський Союз.

Президент Лі Чже Мьон, який обійняв посаду у 2025 році, спрямовує політику на створення “ нової епохи трансформації”, що комплексно поєднує прагматизм, дипломатичну гнучкість і модернізацію. Він підкреслює необхідність балансу між стратегією співпраці із західними країнами та збереженням конструктивних відносин із сусідніми державами Китаєм і Росією, що є для Кореї ключовими торговельними та безпековими партнерами. У цьому контексті Сеул уникає надмірної конфронтації, прагнучи до стабільності і сталого розвитку без втрати національних інтересів [61].

Ключовим елементом трансформації є розбудова глобальних культурних зв'язків через Hallyu, розвиток високотехнологічних індустрій і інтелектуального потенціалу країни. Компанії як Samsung, Hyundai, LG виступають не лише економічними гігантами, а й носіями культурного іміджу, що підсилює вплив Кореї у світі культурною, економічною та технологічною дипломатією.

У контексті глобальних криз, пандемій, економічної нестабільності, війни в Україні, демографічних змін та технологічного прогресу — Корея ухвалює політику гнучкості і адаптації. Вона інвестує великі ресурси у розвиток креативних галузей, цифрових технологій, посилення обороноздатності та розширення міжнародних економічних зв'язків, одночасно зміцнюючи свою присутність у міжнародних організаціях і регіональних альянсах.

Важливим аспектом є й безпекові виклики, пов'язані з активністю КНДР, що залишаються джерелом напруженості на Корейському півострові. У цьому контексті зовнішня політика Кореї орієнтована на поєднання військового стримування з дипломатичними зусиллями та розширенням м'якої сили для підтримки стабільності. Цей баланс забезпечує можливість залишатися впливовою і адаптивною державою в умовах посиленої конкуренції великих світових сил.

Отже, трансформація зовнішньої політики Республіки Корея у XXI столітті є багатовимірним і стратегічно важливим процесом, що об'єднує прагматизм, інновації та гнучкість для збереження національної безпеки, укріплення міжнародного статусу та успішної інтеграції у глобальний політичний і економічний простір.

Сучасна зовнішня політика Республіки Корея демонструє прагнення до стратегічної автономії в складних геополітичних умовах XXI століття за одночасного збереження міцних і багатовекторних союзницьких зв'язків із ключовими гравцями на міжнародній арені — США, Китаєм, Японією та ЄС. Цей баланс є ключовим компромісом між бажанням зберегти незалежність у прийнятті зовнішньополітичних рішень і необхідністю підтримувати безпеку й економічну стабільність країни.

Одним із головних викликів стала зміна політичного курсу, спричинена виборами 2025 року та появою нового президента Лі Чже Мьона. Його стратегія пов'язана з ідеєю «епохи великої трансформації» Кореї, що передбачає модернізацію політичної системи, зміцнення обороноздатності та

активну дипломатію. Водночас політика нового лідера прагматична: він визнає важливість корейсько-американського альянсу, але водночас наголошує на необхідності налагоджувати конструктивні відносини з Китаєм і Росією, що відображає гнучкий підхід до зовнішньої політики на тлі конфліктів і санкцій.

Період президентства Дональда Трампа створив сильний тиск на Корею щодо збільшення оборонних витрат і посилення ролі США у двосторонніх відносинах. Повернення Трампа може означати посилення цього курсу і подальшу активізацію національної оборонної промисловості Південної Кореї. Водночас це призводить до необхідності потужної дипломатичної роботи, щоб не допустити надмірного охолодження відносин із сусідами — Китаєм і Росією.

Щодо російсько-української війни, вона загострила делікатний баланс Кореї: підтримка України у рамках гуманітарної дипломатії й участь у санкційних режимах співіснують з прагненням зберегти діалог і торгівельні канали з Росією. Це ускладнює відносини з КНДР, яка посилює військову агресію і отримує військову допомогу від Росії, що загрожує безпеці регіону. Це вимушує Сеул підвищувати обороноздатність і вдосконалювати стратегію реагування на загрози.

Глобальні виклики, такі як економічна нестабільність, пандемії, технологічні зміни і демографічні проблеми, змушують Корею постійно інноваційно підходити до розвитку освіти, STEM сфер, зеленої енергетики та цифрової демократії. Крім того, країна посилює м'яку силу через культуру, науку, спорт і економіку, використовує багатосторонні формати співпраці для забезпечення автономії й безпеки на світовій арені.

Лично моє бачення подальшого розвитку політики: Республіка Корея успішно поєднує прагматизм і гнучкість, прагнучи зберегти баланс між великими світовими гравцями. Вона формуватиме міжнародний статус через розбудову глобальних брендів (технологічних, культурних, освітніх) і водночас реагуватиме на стрімкі зміни, що диктує сучасність. Саме ця

здатність швидко адаптуватися і стратегічно маневрувати робить корейську зовнішню політику ефективною і перспективною у XXI столітті.

Сучасна зовнішня політика Республіки Корея стоїть на перетині викликів і можливостей, що формують її майбутнє в глобальному і регіональному контекстах. Моє особисте бачення подальшого розвитку цієї політики базується на гнучкості, багатовекторності та прагматизмі, що є важливим фактором в умовах складного міжнародного середовища.

Одним із ключових елементів є зміцнення стратегічного альянсу з США, що залишається основою безпеки країни, особливо з огляду на постійні загрози з боку Північної Кореї. Водночас вороже ставлення адміністрації Дональда Трампа до союзників посилює тиск на Корею щодо збільшення оборонних витрат і більш принципової позиції у двосторонній торгівлі. Очікуване повернення Трампа на посаду президента США може ще більше загострити ці вимоги, активізувати розвиток національного військового комплексу та змусити Сеул діяти більш жорстко і самостійно у військовій політиці. Однак саме прагнення зберегти баланс між потребами союзництва та регіональними інтересами спонукатиме Корею до тривалої дипломатичної активності і тонкого маневрування між великими геополітичними гравцями, як Китай і Росія.

Російсько-українська війна стала черговим складним викликом, який розділяє внутрішні політичні кола в Кореї. З одного боку — підтримка гуманітарних ініціатив, підтримка України дипломатично і на міжнародній арені, з іншого — прагнення уникнути прямої військової конфронтації з Росією й зберегти стабільні торговельно-економічні та безпекові відносини. У разі посилення співпраці КНДР із РФ і подальшого зростання напруженості загрози безпеці ще більше зростуть, що вимагатиме швидких і комплексних заходів безпеки з боку Сеула.

Крім безпекових аспектів, глобальні виклики — світова економічна нестабільність, вплив пандемій, технологічна конкуренція і демографічні зміни — стимулюють Корею інвестувати у ключові сфери: освіту, науку,

STEM, "зелені" технології та цифрові формати демократії. М'яка сила через культуру, науку, спорт та інновації доповнює важелі зовнішньої політики, забезпечуючи Кореї міцні позиції на міжнародній арені.

Отже, я вважаю, що майбутня зовнішня політика Південної Кореї залишатиметься гнучкою і багатовимірною, базуватиметься на стратегічному маневруванні між глобальними центрами впливу і внутрішніми прагненнями, швидко адаптуватиметься до нових реалій і надалі буде формуватися через розвиток технологічних, культурних і освітніх брендів, що продовжить посилювати міжнародний статус і забезпечуватиме довготривалу стабільність і процвітання країни.

Висновок до розділу 3

Розділ 3 цієї роботи присвячений аналізу сучасних і майбутніх викликів, з якими зіштовхується Корея у сфері реалізації своєї стратегії «м'якої сили». Цей аналіз базується на дослідженні як внутрішніх, так і зовнішніх факторів, що визначають її ефективність у глобальному просторі, а також стратегічних напрямів подолання існуючих проблем.

Одним із головних викликів для Південної Кореї є регіональна конкуренція з Китаєм та Японією. Китай впроваджує масштабну політику «М'якої сили», активно просуваючи свої культурні цінності, інвестиційну політику та технологічне домінування у світовому просторі. Це спричиняє загострення міжкультурної конкуренції, яка ускладнює збереження власної унікальності та поширення корейської культури за кордоном.

Японія, яка вже довгі роки зберігає високий рівень впливу через аніме, моду та інші культурні продукти, також залишається особливим конкурентом. Водночас, зростає вплив інших регіональних і глобальних акторів, таких як Індія та країни Близького Сходу, що мають амбіції створювати власний культурний простір.

Внутрішні політичні виклики також досить вагомі. Внутрішня політична нестабільність, боротьба між правими та лівими силами, проблеми з рівністю і соціальною справедливістю можуть негативно вплинути на довгострокову стратегію культурної дипломатії. Це напруження відкладає відповідь на запит про те, як країна зможе зберегти єдину платформу для реалізації «м'якої сили» у мінливому політичному кліматі.

У сучасному світі технології є головним драйвером розвитку «м'якої сили», але вони ж і створюють нові ризики. З одного боку, цифрові платформи надають можливість для широкого поширення культурного контенту у глобальному масштабі, сприяючи формуванню позитивного іміджу. З іншого — побільшення платформ й алгоритмів викликає ризик втрати контролю над

поширюваною інформацією, а також уразливість до інформаційних атак і дезінформації.

Крім того, швидкий розвиток технологій вимагатиме від Кореї постійного оновлення і модернізації інституційних механізмів, що забезпечують культурну дипломатію. Неспіввідношення темпів технологічних змін і здатності державної системи до їхньої адаптації може призвести до зниження ефективності стратегії.

Динаміка суспільних настроїв у Заході та Азії є ще одним важливим чинником. Поширення культурних трендів у цифрову епоху зумовлює необхідність постійної адаптації аудієнтів та збереження автентичності культурних продуктів. Водночас, зростає розуміння, що концентрація уваги на комерціалізації культури може викликати критику, знецінювати її оригінальність і зробити її більш залежною від глобальних комерційних трендів. Збереження культурної автентичності та одночасна глобалізація вимагає балансування культурних цінностей і ринкових механізмів, що ускладнює цілісне управління стратегією.

Перспективами розвитку «м'якої сили» на наступну перспективу є інтеграція сучасних унікальних технологій, таких як штучний інтелект, великий аналіз даних, віртуальна та доповнена реальність для створення нових форматів культурних взаємодій. Вивчення культурних трендів із застосуванням мультимедійних платформ допоможе краще розуміти зміни в глобальній аудиторії й створювати гнучкі і цілісні стратегії впливу.

Не менш важливою є необхідність міждисциплінарних досліджень щодо впливу «м'якої сили» у різних контекстах: політичному, економічному, соціальному та культурному. Це допоможе формувати більш ефективні політики, гнучко реагуючи на геополітичні та технологічні зміни.

Загалом, стратегія повинна бути здатною до постійної адаптації й інновацій, коли зовнішній світ відчуває нові загрози і виклики, що диктує потребу формувати гнучкі алгоритми прийняття рішень і стратегічної поведінки.

ВИСНОВКИ

У ході дослідження концепції «м'якої сили» у зовнішній політиці Республіки Корея було встановлено її ключову роль як ефективного інструменту сучасної дипломатії, що дозволяє формувати позитивний міжнародний імідж, посилювати культурний та економічний вплив країни без застосування примусових засобів. Це підтверджує значущість теми і дає підґрунтя для практичного застосування теоретичних знань у сфері міжнародних відносин. Історичний розвиток концепції soft power є результатом складної трансформації світового політичного ландшафту, що відбулася внаслідок процесів глобалізації, науково-технічної революції та посилення міжкультурної конкуренції, особливо в азійському регіоні. Ідеї, які лягли в основу цієї концепції, почали формуватися вже у другій половині XX століття, проте сам термін увів у 1990-х роках американський політолог Джозеф Най. Він наголосив, що сила держави визначається не лише її військовою могутністю чи економічною владою, а радше здатністю формувати привабливі цінності, ідеї та культурні стандарти, що спонукають інші країни добровільно приймати її вплив без застосування сили.

У контексті глобалізації, зростаюча взаємозалежність країн і розширення каналів інформаційного обміну істотно змінили характер міжнародних відносин. Інформаційні технології, інтернет, соцмережі та масові медіа надали можливість державам формувати свій позитивний імідж у світовому медіа-просторі, впливати на суспільні настрої та політичні процеси без необхідності застосування традиційних жорстких методів.

Південна Корея стала зразковим прикладом успішної реалізації концепції soft power у XXI столітті. Активна державна підтримка креативних індустрій — кіно, музики (К-поп), моди, освітніх та культурних програм — створила національний бренд, відомий у всьому світі як «Корейська хвиля» (Hallyu). Цей феномен не лише посилив культурний вплив країни, а й сприяв

розвитку її економіки через збільшення експорту культурних продуктів, туризму, а також залучення іноземних студентів до корейських вишів.

Важливою складовою успіху стала системна культурна дипломатія, що включає підтримку державою численних центрів, фондів і програм, які сприяють популяризації корейської мови, науки, традицій і сучасних технологій за кордоном. Країна вміло поєднала культурний компонент із бізнесом та технологіями, створюючи позитивний образ відкритої, інноваційної і демократичної держави.

Отже, концепція *soft power*, що виникла як ідея нонконформістського впливу, у наші дні стала одним із найефективніших інструментів ведення зовнішньої політики, особливо у світі, який все більше залучений до глобальної інформаційної системи. Приклад Південної Кореї демонструє, що ефективна інтеграція культурної дипломатії, підтримки креативних індустрій і новітніх інформаційних технологій може суттєво підвищити міжнародний статус і вплив держави без застосування силових методів, формуючи нове розуміння міжнародної сили як привабливості, а не примусу.

Аналіз соціально-політичних передумов застосування «м'якої сили» Кореї підтвердив унікальні стратегічні підходи країни до балансу між *hard power* і *soft power*. Південна Корея поєднує значні військові та економічні можливості з активною культурною дипломатією та інформаційною політикою. Це дозволяє країні не лише зберігати потужний оборонний потенціал, а й водночас будувати свій позитивний образ через культуру, освіту та технології, що є особливо важливим у контексті регіональної напруженості та геополітичних ризиків, зокрема загрози з боку Північної Кореї. Державна стратегія відображає концепцію «розумної сили» (*smart power*), що поєднує сили гнучкості і жорсткості, забезпечуючи ефективну дипломатію та зовнішню політику.

Методологічні підходи, включаючи контент-аналіз офіційних документів і політичних заяв, а також SWOT-аналіз, дозволили глибоко охарактеризувати складові ефективного застосування *soft power*. За

допомогою контент-аналізу було виявлено, які культурні, освітні і технологічні ініціативи отримують пріоритетну увагу у державних програмах. SWOT-аналіз допоміг ідентифікувати сильні сторони (сильний культурний бренд, державна підтримка), слабкості (обмеження через політичні чинники), можливості (розширення цифрової дипломатії, глобальний інтерес до корейської культури) та загрози (зростання конкуренції з боку Китаю і Японії, зміни у світовій політиці). Ці методології забезпечили комплексний огляд і практичні рекомендації щодо подальшого розвитку стратегії soft power.

Інституційна база, зосереджена навколо Міністерства культури, спорту і туризму (МКСТ), Корейського фонду культури, Корейського агентства міжнародного обміну та інших організацій, забезпечує системність та сталість реалізації політики soft power. Ці структури координують культурні, просвітницькі, мовні та освітні програми, сприяють розвитку креативної економіки і підтримують експорт культурних продуктів. Державні ініціативи тісно взаємодіють із приватним сектором, що підвищує інноваційність та ефективність просування корейської культури в світі. Важливою є роль спеціалізованих центрів, які працюють за кордоном, поширюючи корейську мову і культуру, а також залучають іноземних студентів і дослідників.

Аналіз культурних феноменів показав, що такі явища, як BTS і К-поп, відіграють ключову роль у просуванні позитивного іміджу країни. Ці культурні продукти мають глобальний резонанс і зміцнюють «м'яку силу» південнокорейського бренду. Активне використання сучасних медіа, соціальних мереж, інтерактивних платформ створює нові можливості для культурної дипломатії, дозволяючи країні комунікувати напряду з аудиторіями у різних частинах світу. Водночас популярність цих феноменів стимулює розвиток суміжних галузей, підтримуючи комплексний вплив держави.

Виявлено основні виклики і ризики, що стоять перед реалізацією політики soft power. Серед них — жорстка конкуренція з Китаєм і Японією, які також активно просувають свої культурні та економічні інтереси у регіоні й

світі. Крім того, динамічність і швидкість змін в інформаційному полі вимагають постійної адаптації стратегій і інструментів. Іншим викликом є необхідність підтримання балансу між традиційними культурними цінностями та інноваційними тенденціями в комунікації. Вплив внутрішніх соціополітичних факторів та нерівномірний доступ до цифрових технологій також можуть створювати перепони для послідовного впровадження стратегії. Водночас, міжнародна політична нестабільність і ризики безпеки стимулюють розробку комплексних моделей, де культурний вплив поєднується з економічними і військовими важелями.

Ці детальні відповіді на завдання дослідження свідчать про глибоке розуміння ролі і механізмів *soft power* у зовнішній політиці Республіки Корея, її сильних сторін, сучасних викликів і перспектив подальшого розвитку, що має високу прикладну актуальність для інших держав, зокрема України.

Практична значимість дослідження розкривається через можливість його безпосереднього застосування для формування та реалізації ефективних стратегій публічної дипломатії України з урахуванням успішного досвіду Південної Кореї. Дослідження інформує про ті механізми, які дозволяють не лише збільшити міжнародну впізнаваність країни, а й посилити її конкурентоспроможність на світовій арені через культурні та освітні ініціативи.

По-перше, розвиток культурних програм сприятиме збереженню і популяризації національної ідентичності України, водночас інтегруючи українську культуру у світовий контекст. Залучення творчих індустрій — музики, кіно, літератури та сучасного мистецтва — є ключовим інструментом для формування позитивного іміджу держави. Корейський досвід показує, що системна державна підтримка таких секторів створює потужний бренд, який можна транслювати у світі через масову культуру.

По-друге, активізація міжнародного культурного обміну, як через проведення спільних подій, фестивалів, виставок, так і через освітні програми та академічні обміни, є важливою складовою розвитку публічної дипломатії.

Взаємодія з іноземними культурними інституціями покращує розуміння України за кордоном і сприяє формуванню дружніх міжнародних відносин. Приклади корейсько-української культурної співпраці надихають на створення аналогічних проектів з урахуванням специфіки національних традицій.

По-третє, підтримка креативних індустрій в Україні здатна стати базою для зростання експортної діяльності у культурній сфері. Створення сприятливих умов для розвитку інноваційних проектів, залучення інвестицій, а також використання медіа-інструментів — це фактори, що підвищують значимість культурної дипломатії як елемента зовнішньої політики країни.

По-четверте, впровадження цифрових медіа, інтернет-технологій і соціальних мереж у комунікаційні стратегії дозволяє активно поширювати український культурний продукт, залучати молодіжну аудиторію та створювати глобальну спільноту прихильників України. Діджиталізація є надзвичайно важливим напрямом у модернізації публічної дипломатії, де український досвід може значно збагатитися за рахунок прийняття корейських практик.

Загалом, практична значимість результатів роботи полягає у створенні основи для комплексного розвитку публічної дипломатії України, яка включає культурні, освітні, цифрові і міжнародні компоненти. Це сприятиме підвищенню іміджу країни, формуванню стійких партнерських відносин і зміцненню позицій на міжнародній арені, що є вкрай актуальним у сучасних глобальних викликах.

Проведене дослідження внесло суттєвий науковий внесок у розуміння комплексної реалізації концепції *soft power* у контексті державної політики, поєднуючи глибокий теоретичний аналіз із практичними кейсами, зокрема досвідом Республіки Корея.

Об'єктивна оцінка політики «м'якої сили» Республіки Корея, що здійснена на основі аналізу сучасної зарубіжної історіографії та джерел, зокрема нормативних документів, офіційних стратегій та численних

практичних прикладів. Запропоновано систематизацію стратегічних підходів і механізмів реалізації, які дозволяють розкривати потенціал культурної дипломатії як засобу посилення позицій країни у світі.

Узагальнення сучасних тенденцій і викликів, що стоять перед країнами, які застосовують *soft power* у своїй зовнішній політиці, з врахуванням регіональних особливостей та глобальних транснаціональних загроз. Серед них виокремлені питання конкуренції культурних впливів, цифрової трансформації дипломатії та вимог гнучкості в умовах швидкозмінного інформаційного середовища.

Запропоновано адаптаційні механізми, що є новаторськими у методології дослідження та можуть бути використані для подальших наукових робіт. Зокрема акцент зроблено на ролі міждисциплінарних підходів (комбінація історико-порівняльного, контент-аналізу, SWOT-аналізу), що дають змогу комплексно оцінити ефективність та перспективи розвитку *soft power*.

Практичний кейс Республіки Корея в дослідженні виступає як модель, яка ілюструє, яким чином можна інтегрувати креативні індустрії, культурні проекти, освітні ініціативи та цифрові медіа у єдину державну політику для формування потужної національної *soft power*. Аналіз феномену «Корейської хвилі» (Hallyu), а також ролі ключових творчих колективів, бізнес-структур і державних інституцій дає оригінальне комплексне бачення стратегії.

Проведене дослідження всебічно охоплює ключові аспекти застосування концепції «м'якої сили» у зовнішній політиці Республіки Корея, проте має декілька суттєвих обмежень, які впливають на повноту та актуальність отриманих результатів. Основними з них є динамічність міжнародного медіа-простору, швидка зміна технологічних платформ, а також непередбачуваність геополітичної ситуації, які створюють виклики для сталого аналізу та прогнозування розвитку стратегії *soft power*.

По-перше, інформаційний простір у XXI столітті швидко трансформується: нові соціальні мережі, цифрові формати, алгоритми

поширення контенту постійно змінюють способи взаємодії держав з аудиторіями, що уможливорює як нові можливості для впливу, так і загрози, зокрема у вигляді інформаційних війн і маніпуляцій. Ця швидкість змін залишає недостатньо часу для повного аналізу довгострокових результатів культурної дипломатії, що загалом впливає на складність точного оцінювання ефективності *soft power*.

По-друге, геополітичний контекст регіону Східної Азії, де розташована Республіка Корея, є особливо нестабільним. Внутрішні і зовнішні політичні трансформації, конфлікти та конкурентні стратегії великих держав постійно модифікують рамки можливого застосування *soft power*. Ці фактори створюють обмеження для стійкості та універсальності виявлених моделей і підходів, адже вони мають значну залежність від поточної політичної кон'юнктури.

По-третє, власне культурні тренди та суспільні настрої, які є центральними у *soft power*, мають неоднорідний характер і піддаються впливу багатьох зовнішніх і внутрішніх чинників, таких як глобалізація, локальний націоналізм, технологічні інновації, демографічні зміни та інші соціокультурні динаміки. Тому для глибшого розуміння цих процесів необхідні подальші міждисциплінарні дослідження.

Відтак, перспективи майбутніх досліджень включають:

1. Розвиток напрямку цифрової дипломатії з урахуванням сучасних технологічних можливостей, таких як штучний інтелект, аналітика великих даних, мобільні платформи і онлайн-комунікації.
2. Поглиблений аналіз нових культурних трендів, їх впливу на міжнародні відносини, що допоможе адаптувати стратегії *soft power* більш ефективно відповідно до глобальних культурних змін.
3. Інтеграцію політологічних, соціологічних, економічних і медіа-досліджень для створення цілісних, гнучких моделей просування державних інтересів у сучасному багатовимірному світі.

4. Вивчення взаємодії між soft power і традиційними формами державної сили у контексті нових глобальних викликів і загроз, щоб оптимізувати баланс між військовими, економічними та культурними ресурсами.

У результаті, усвідомлення та врахування цих обмежень і перспектив сприятиме не лише підвищенню наукової якості наступних досліджень, а й більш ефективному використанню м'якої сили у державній політиці на національному та міжнародному рівнях, особливо для країн з високою геополітичною значущістю, таких як Україна та Республіка Корея.

У рамках проведеного дослідження було комплексно проаналізовано концепцію «м'якої сили» у зовнішній політиці Республіки Корея, що стала центральним елементом сучасної дипломатії та міжнародного впливу. Зіставлення теоретичних підходів і практичних кейсів показало, що ця стратегія дозволяє ефективно формувати позитивний імідж країни, посилювати її культурний, економічний і політичний вплив на регіональному та глобальному рівнях без застосування силових заходів.

Встановлено, що історичний шлях розвитку soft power тісно пов'язаний із процесами глобалізації та інформаційної революції, які кардинально змінили структуру міжнародної взаємодії, передбачивши зростання ролі культурних і нематеріальних ресурсів у зовнішній політиці. Південна Корея, активна державна підтримка її креативних галузей, створення й поширення феномену «Корейської хвилі» (Hallyu), а також вміння поєднувати культурний потенціал із сучасними технологіями й бізнесом, забезпечили їй провідні позиції у світі.

Аналіз стратегічних підходів підтвердив існування балансу між hard power та soft power, що відображає концепцію «розумної сили» (smart power) – адаптивної стратегії, яка відповідає викликам сучасної геополітики. Методологічні інструменти, зокрема контент- та SWOT-аналіз, забезпечили глибоке розуміння сильних і слабких сторін і визначили напрями подальшого вдосконалення політики soft power.

Інституційна підтримка реалізації цих стратегій через органи державної влади, наукові та культурні установи, створює стійку основу для сталого розвитку культурної дипломатії. Розгляд окремих культурних феноменів, як от BTS і K-pop, продемонстрував значний потенціал масової культури у формуванні позитивного іміджу держави.

Водночас ідентифіковано низку викликів, які ускладнюють реалізацію стратегії: посилена конкуренція з регіональними гравцями (Китаєм, Японією), швидка еволюція інформаційних технологій і соціокультурних тенденцій, нерівномірність доступу до цифрових ресурсів, а також геополітична нестабільність регіону.

Обмеження дослідження зумовлюють нові виклики, які потребують подальшої уваги та розробки. Основні перспективи пов'язані з розвитком цифрової дипломатії, інтеграцією новітніх медіаінструментів, формуванням гнучких моделей взаємодії *soft power* і традиційних форм влади, а також поглибленим вивченням культурних процесів у глобалізованому світі.

Практична значимість дослідження полягає у формуванні науково обґрунтованих рекомендацій для розвитку публічної дипломатії України, використанні здобутого досвіду Південної Кореї у сфері культурної політики, підтримки креативних індустрій, міжнародної співпраці та цифрових медіа. Це сприятиме підвищенню міжнародного престижу України та зміцненню її позицій на світовій арені.

Загалом, дослідження робить внесок у теорію та практику міжнародної політики, відкриває нові горизонти для розвитку культурної дипломатії та визначає стратегічні орієнтири для держав, що прагнуть ефективно посилювати свій міжнародний вплив у XXI столітті.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

Офіційні документи глав держав, урядів, установ та організацій

1. Меморандум про взаєморозуміння щодо заснування Спільного Комітету з торгівлі, промисловості та енергетики Республіки Корея від 17.12.1996 р. // Верховна Рада України. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/410_020#Text
2. Посольство України в Республіці Корея. Офіційний сайт. Комюніке про встановлення дипломатичних відносин між Україною та Республікою Корея. Договірно-правова база українсько-корейських відносин. URL: <https://korea.mfa.gov.ua/spivrobitnictvo/398-dogovirno-pravova-baza-mizh-ukrajinoju-ta-korejeju>
3. Спільна декларація про принципи відносин і співробітництва між Україною та Республікою Корея від 16.12.1996 р. / Верховна Рада України. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/410_026
4. Торговельна Угода між Урядом України та Урядом Республіки Корея від 30.11.1995 р. Угоду ратифіковано Законом України № 197/97– ВР від 11.04.1997 р. // Верховна Рада України. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/410_723
5. Угода між Кабінетом Міністрів України та Урядом Республіки Корея про безвізові поїздки громадян, які користуються дипломатичними паспортами. Угоду затверджено Постановою Кабінету Міністрів України № 1020 від 26.07.2006. // Верховна Рада України. URL: https://zakon1.rada.gov.ua/cgi-bin/laws/main.cgi?nreg=410_015
6. Угода між Кабінетом Міністрів України і Урядом Республіки Корея про торговельне судноплавство від 20.10.2005. Угоду ратифіковано Законом України № 1357-IV від 20.05.2009 р. // Верховна Рада України. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/410_024
7. Угода між Урядом України та Урядом Республіки Корея про грантову допомогу та технічне співробітництво від 20.10.2005. Угоду ратифіковано Законом України № 36-V від 26.07.2006 р. // Верховна Рада України. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/410_014
8. Угода між Урядом України та Урядом Республіки Корея про сприяння та взаємний захист інвестицій. Угоду ратифіковано Законом України No 577/97–ВР від 16.10.1997 р. // Верховна Рада України. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/410_001

9. Free trade agreement between the European Union and its Member States, of the one part, and the Republic of Korea, of the other part. 2011 // Official Journal of the European Union. URL: <https://surl.li/jgkizy>

10. Global Korea: the national security strategy of the Republic of Korea: the Lee Myung-bak administration's foreign policy and national security vision[Seoul]: Cheong wa dae (Office of the President), 2009. 37 p. URL: <https://search.worldcat.org/title/613558463>

11. Treaty on basic relations between Japan and the Republic of Korea. 1965. URL: <https://treaties.un.org/doc/Publication/UNTS/Volume%20583/volume-583-I-8471-English.pdf>

12. United States and the Republic of Korea, "Joint Statement of the 2012 United States-Republic of Korea Foreign and Defense Ministers' Meeting," Washington, D.C., press release, June 14, 2012.

13. White Paper – Republic of Korea, 2016 // White Paper. URL: http://www.mnd.go.kr/user/mndEN/upload/pblict/PBLICTNEBOOK_201705180357180050.pdf

14. White Paper on Korean Unification 2022 / Ministry of Unification, ROK. URL: https://unikorea.go.kr/web/eng_unikorea/contents/Publications_whitepaper

Інформація з офіційний сайтів органів влади, установ, організацій

15. Завдяки підтримці Південної Кореї постраждали від війни та ВПО в Україні, а також біженці у Польщі та Угорщині, отримають важливу допомогу. The UN Refuge Agency, 2024. URL: <https://surl.li/cllulj>

16. Офіційний сайт Посольства Республіки Корея в Україні. Офіційний сайт. URL: <https://ukr.mofa.go.kr/ua-uk/index.do>

17. Офіційний сайт Президента України. Промова першої леді під час саміту Global Soft Power Index. URL: <https://www.president.gov.ua/news/persha-ledi-pid-chas-samitu-global-soft-power-index-myaka-si-89457>

18. Brand Finance. Global Soft Power Index. Official website. URL: <https://brandirectory.com/softpower>

19. International Monetary Fund. Official website. URL: <https://surl.li/oynrkl>

20. Global Cities Education Network. South Korean Education Reforms. Official website. URL: <https://surl.li/vjuqdn>

21. Global Soft Power Index 2025: The shifting balance of global Soft Power. URL: <https://surli.cc/aiixpq>

22. King Sejong Institute Foundation. Official website. URL: <https://www.iksi.or.kr/lms/main/main.do>
23. Korea Creative Content Agency (KOCCA). Official website. URL: <https://www.kocca.kr/en/main.do>
24. Korean Culture and Information Service. Official website. URL: <https://www.kociscenter.kr/eng/index.do>
25. Korean Foundation for International Cultural Exchange. Official website. URL: <http://eng.kofice.or.kr/>
26. Korea Foundation. Official website. URL: <https://www.kf.or.kr/kfEng/main.do>
27. Korea Heritage Service. Acts. Official website. URL: <https://surl.li/ywliza>
28. Korean Education Centre in Ukraine. Official website. URL: <https://www.uakoreaedu.org/ua/index>
29. Korean National Commission (UNESCO). Official website. URL: <https://unesco.or.kr/eng/>
30. Ministry of Economy and Finance of the Republic of Korea. Official website. URL: <https://english.moef.go.kr/>
31. Ministry of Sport, Culture and Tourism of the Republic of Korea. Official website. URL: <https://www.mcst.go.kr/english/>
32. Organization for Economic Cooperation and Development. Official website. URL: <https://www.oecd.org/>
33. Pew Research Center. Official website. URL: <https://surl.li/tyactb>
34. UNESCO World Heritage. World Heritage Convention. States Parties. Official website. URL: <https://whc.unesco.org/en/statesparties/kr/documents>
35. UN Resolution 112 (II) «The Problem of the Independence of Korea» – 1947. URL: <https://digitalarchive.wilsoncenter.org/document/117705>
36. World Value Survey. Official website. URL: <https://www.worldvaluessurvey.org/wvs.jsp>

Публікації ЗМІ

37. Бутирська Н., Південна Корея уникає підтримки України – Сеул шукає мир із Пхеньяном. 2025. Режим доступу: <https://renews.com.ua/svit/pivdenna-koreia-ynikaye-pidtrimki-ukrayini-seyl-shykaye-mir-iz-phenianom> (дата звернення: 28.10.2025).
38. Бутирська Н., Посилення азійського флангу для підтримки України (Японія, Південна Корея, Тайвань). Центр Нова Європа., 2025. URL :

<https://neweurope.org.ua/analytics/posylennya-azijskogo-flangu-dlya-pidtrymky-ukrayiny-yaponiya-pivden-na-koreya-tajvan/>

39. Б'юнг К. К., Фогель Е.Ф. «Епоха Пак Чон Хі. Трансформація Південної Кореї», 2011. URL : <https://novadoba.org.ua/korea/tema-4/theme-4-2-2.php>

40. «Гра в кальмара»: Чому серіал такий популярний? – Bilshe.com. [Електронний ресурс]. – URL : <https://surli.cc/tukvoy>

41. Єфремов І., Пак Ч.Х. Через диктатуру до «кореїського дива». WAS. 2025. URL : <https://surl.li/sknusy>

42. Інститут Просвіти. Доскоч В., Південна Корея: економічне диво за одне покоління., 2019. URL: <https://iprosvita.com/pivden-na-koreia-ekonomichne-dyvo-za-odne-pokolinnia/>

43. Кот К., Гончаренко Л. Кі-чан Квон: «Кореїці ніколи по-справжньому не асимілювалися, тому що у нас завжди була своя мова, яка вірізняла й об'єднувала нас» / Голос України. 9 грудня 2019. URL: <http://www.golos.com.ua/article/323836>

44. Мацькович О. «Секретна зброя Південної Кореї»: k-поп як політичний інструмент. Аналітичний центр ADAstra. 2021. URL: <https://surl.li/lslhsg>

45. Між молотом і ковадлом: Південна Корея намагається знайти баланс у конкуренції між США та Китаєм. Аналітика. 2024. URL: <https://surl.li/xltrbj> (дата звернення: 28.10.2025).

46. Міжнародні відносини ВПЛ в умовах військового стану в Україні. Колектив авторів. 2025. URL: <https://surl.li/ndqrml> (дата звернення: 28.10.2025).

47. Мірошнікова А., «Кореїське освітнє диво: як Південна Корея зробила ставку на освіту в розпал війни». МедіаОсвіторія. 2025. URL: <https://osvitoria.media/experience/korejske-osvitnye-dyvo-yak-pivden-na-koreya-zrobila-stavku-na-osvitu-u-rozpal-vijny/>

48. Новіков В., «Коротка історія корейської олігархії. Генерал та кабелі» (2020) URL : <https://surl.li/tpqvia>

49. Новіков В. Людський капітал: роль освіти в створенні корейського економічного дива, 2023. URL : <https://sensor.net/m3414772>

50. Новіков В., Післявоєнна економічна політика Південної Кореї як модель для України. URL : <https://sensor.net/m3407377>

51. Новіков В., «Творці економічного дива. Пак Чон Хі» (2017) URL : <https://petrimazepa.com/ru/miraclecreatorpakchonhi.html>

52. Омельченко Т. Посол Республіки Корея: «Для малих та середніх корейських підприємців інвестування в Україну є досить ризикованим» // Mind. 2021. 16 лют. URL: <https://surl.li/koiiicp>

53. Охотник М., Павлюк О. Від К-поп до «Паразитів»: як світ накрила хвиля корейської культури. Журнал «Hromadske». URL: <https://hromadske.ua/posts/vid-k-pop-do-parazitiv-yak-svit-nakrila-hvilya-korejskoyi-kulturi>

54. Попова Т., Наш імідж. Як Україну сприймають у світі. URL : <https://nv.ua/ukr/opinion/nash-imidzh-jak-ukrajinusprijmajut-u-sviti-2459084.html>

55. Порівняльний аналіз країн Азії в контексті сучасної геополітики. Колектив авторів. Режим доступу: <https://surl.li/lohkhj> (дата звернення: 28.10.2025).

56. Прес-служба НАН України., Досвід «дива на річці Хан» для України. URL : <https://surl.lt/cdpnad>

57. Світова сарафанна сенсація: 3 причини популярності «Гри в кальмара». – Marketer. [Електронний ресурс]. – URL : <https://surl.lt/qxaacI>

58. Україна та Південна Корея – порівняння. URL : <https://clout.com.ua/ukrayina-ta-pivden-na-koreya-porivnyannya.html>

59. Швець, В. Особливості реалізації культурної дипломатії Південної Кореї. 2025. URL : <https://elibrary.kubg.edu.ua/id/eprint/52881>

60. Юхименко, І. Ідеологізація як технологія зовнішньої політики Південної Кореї. 2020. Режим доступу: <https://www.academia.edu/81393958> (дата звернення: 28.10.2025).

61. BBC. BTS will be first k-pop group to speak at the United Nations. URL: <https://www.bbc.co.uk/newsround/45601232>

62. BLACKPINK named advocates for UN climate change conference. NME. 26.02.2021. URL: <https://surl.li/yzkutq>

63. BTS and Big Hit renew commitment to «LOVE MYSELF» campaign to support UNICEF in ending violence and neglect as well as promoting self-esteem and well-being. UNICEF. 04.03.2025. <https://lnk.ua/KVvdl6k4E>

64. BTS appointed as special presidential envoy; to attend UN General Assembly. Manila Bulletin. 21.07.2021. URL: <https://lnk.ua/be8APEjV5>

65. Brands Ride on the Squid Game Hype: The Rise of the Hit Show on Social Media. – Beyond PR: Asia. [Electronic resource]. – Mode of access: <https://en.prnasia.com/blog/2021/10/brands-ride-on-the-squidgame-hype-social-media/>

66. China went up against a K-pop giant and lost. The Washington Post. 20.10.2020. URL: <https://www.washingtonpost.com/opinions/2020/10/26/bts-china-spat-korean-war/>

67. Gowithguide. South Korea Tourism Statistics 2025: All You Need to Know / gowithguide.com, 2025. URL: <https://gowithguide.com/blog/south-korea-tourism-statistics-2025-all-you-need-to-know-5254> (дата звернення: 29.10.2025).

68. How K-Pop Fans Actually Work as a Force for Political Activism in 2020. Time. 25.07.2020. URL: <https://time.com/5866955/k-pop-political/>
69. Is South Korea the New Quintessential Representation of Soft Power? — URL: <https://is.gd/XbP4SQ> (дата звернення: 28.10.2025).
70. Kim, H. Surfing the Korean Wave: How K-pop Is Taking Over the World / H. Kim. — The McGill Tribune, 2016. — URL: <https://is.gd/fGR2jS> (дата звернення: 28.10.2025).
71. Korea Herald. K-pop industry raked in \$900 million from overseas last year / koreaherald.com, 2024. URL: <https://www.koreaherald.com/article/3439905> (дата звернення: 29.10.2025).
72. KoreaBizWire. K-pop Album Exports and Sales Decline Sharply / koreabizwire.com, 2025. URL: <https://surl.li/pqdzyj> (дата звернення: 29.10.2025).
73. Moon H. C., The strategy for Koreas economic success. Oxford University Press. 2016. P. 12–15. URL : <https://surl.li/mlzgjr>
74. New research guides marketers in connecting with Gen Z, today's power-shopper population. – Agility PR Solutions. [Electronic resource]. – URL : <https://surl.li/bsgepx>
75. New York Times. Why obsessive k-pop fans are turning toward political activism [Електронний ресурс] / New York Times. – 2020. – URL : <https://www.nytimes.com/2020/06/22/arts/music/k-popfans-trump-politics.html>
76. Nishonova Z., Defining soft power in the context of South Korea's Foreign Policy: Theoretical approaches and Interpretations. International Journal of Artificial Intelligence. 2025. URL : <file:///C:/Users/User/Downloads/930-936.pdf>
77. Oxford English Dictionary. Daebak! The OED gets a K-update. 2025/ URL: <https://www.oed.com/discover/daebak-a-k-update/?tl=true>
78. Roll M., Korean Wave (Hallyu) – Rise of Korea's Cultural Economy / martinroll.com, 2021. URL: <https://surl.li/nlpqld> (дата звернення: 29.10.2025).
79. Roadgenius. South Korea Tourism Statistics / roadgenius.com, 2025. URL: <https://roadgenius.com/statistics/tourism/south-korea/> (дата звернення: 29.10.2025).
80. South Korean bakeries shut down ovens as Ukraine war sends wheat prices soaring // South China Morning Post Publishers. URL: <https://surl.li/ucuuub>
81. South Korea: Hallyu's Impact on Culture and Economy / studocu.vn. URL: <https://surl.li/lahvuu> (дата звернення: 29.10.2025).
82. The Chosun Daily. Gangnam Photo Exhibition Marks 50 Years of Urban Change. URL: <https://surl.li/zouckn>
83. The Korea Times. Official website. URL: <https://surli.cc/bmbprd>
84. The Peninsula. Ramage T., Economic Allies: Highlights of the Past Seventy Years of U.S.-Korea Economic Relations., 2023. URL: <https://surl.li/jubcag>

85. Treasury Today. 'Hallyu' shifts perception of Korea's economy / treasurytoday.com. URL: <https://surl.lt/qzilxq> (дата звернення: 29.10.2025).

86. Why 26 Korean words have been added to Oxford English Dictionary. BBC News. 5 October 2021. URL: <https://www.bbc.com/news/newsbeat-58749976> (дата звернення: 26.03.2025).

Монографії, підручники, посібники, статті

87. Амсдем Е., «Корейське економічне диво». URL : <https://surl.li/ttnaiz>

88. Бакланова Н. М., Букач В. М. Культурно-освітня стратегія КНР у зовнішній політиці. Політичне життя. 2022. № 3. С. 113–119. URL : <https://doi.org/10.31558/2519-2949.2022.3.14>

89. Білоконь О. С. «М'яка сила» Китаю як інструмент формування нового міжнародного порядку. Філософія і політологія в контексті сучасної культури. 2014. Вип. 8. С. 157–159.

90. Бульбенюк С. С. Геополітичні й геоекономічні амбіції та «м'яка сила» Китаю: зауваги до дискурсу про особливості просування й утвердження. Китаєзнавчі дослідження. 2022. № 2. С. 39–53. URL : <https://doi.org/10.51198/chinesest2022.02.039>

91. Бутирська Н., “Україна та Республіка Корея: далекі географічно – близькі за духом”. Рада зовнішньої політики “Українська призма”, 2023. URL : https://prismua.org/wp-content/uploads/2023/11/UKR_Korea.pdf

92. Вегнер В. Перспективи розвитку співробітництва України з Республікою Корея у пріоритетних видах економічної діяльності // Європейський науковий журнал економічних та фінансових інновацій. 2020. № 1(5). С. 4-17.

93. Гуцал С. А. Публічна дипломатія та стратегічні комунікації: визначення концептуальних основ. 2015. URL: <https://surl.li/cc/clmosw>

94. Дорош Л., Яблонська М. «М'яка» сила Китаю: оцінка ефективності та реакція на сучасні виклики. Гуманітарні візії. 2021. Т. 7. № 2. С. 22–27. URL : <https://doi.org/10.23939/shv2021.02.022>

95. Заінчківська, М. Що таке м'яка сила та як вона впливає на розвиток економіки та імідж країни? URL: <https://surl.lu/bdvesu> (дата звернення: 07.05.2025).

96. Іваннікова І. Теоретико-методологічні засади дослідження «м'якої сили» КНР. Емінак: науковий щоквартальник. 2017. № 2 (18). Т. 1. С. 99–104.

97. Кан Д. С. Стан дослідження Корейської проблеми в сучасній міжнародно-політичній науці Міжнародні відносини. Серія "Політичні

науки"– 2019. – № 20. – С. 1 - 21. URL: <https://surl.lu/iudnkd> (дата звернення: 07.05.2025).

98. Кан Д.С. Еволюція політики США щодо Кореї. Вісник Донецького національного університету імені Василя Стуса. Серія політичні науки. 2021, 40-48. URL: <https://doi.org/10.31558/2617-0248.2020.5.6>.

99. Кіктенко В. О. Роль теорії «м'якої сили» у створенні нового образу Китаю. Китаєзнавчі дослідження. 2015. № 1-2. С. 39–50.

100. Климчук І. І., Орлов С. Ю. «Гостра сила» Китаю в контексті України. Молодий вчений. 2021. № 10 (98). С. 188–191. URL : <https://doi.org/10.32839/2304-5809/2021-10-98-40> 9.

101. Коміренко І. Міжнародні відносини та зовнішня політика країн Північно-Східної Азії. Міжнародні відносини та зовнішня політика 1980-2000 роки / Л. Гайдуков, В. Кремень, Л. Губерський. Київ : Либідь, 2001. С. 399–422.

102. Коротков Д. С. Публічна дипломатія – як інструментарій зовнішньої політики Китаю. Китайська цивілізація: традиції та сучасність: матеріали XIV міжнародної наукової конференції, 5 листопада 2020 р. Київ: Видавничий дім «Гельветика», 2020. С. 199–203.

103. Кравченко А. Культурна дипломатія Китаю в Україні: ціннісні вектори взаємодії. Матеріали Міжнародної науково-практичної інтернет-конференції «Тенденції та перспективи розвитку науки і освіти в умовах глобалізації»: збірник наукових праць. Переяслав, 2021. Вип. 75. С. 98–103.

104. Краснопольська Т. М. Публічна дипломатія як складова «м'якої сили» Китаю. Європейський вибір України, розвиток науки та національна безпека в реаліях масштабної військової агресії та глобальних викликів ХХІ століття»: матеріали міжнародної науково-практичної конференції (м. Одеса, 17 червня 2022 р.) у 2 т. Одеса: Видавничий дім «Гельветика», 2022. Т. 1. С. 206–209.

105. Коннова В. Дипломатія знаменитостей як інструмент «м'якої сили» Південної Кореї. Збірник матеріалів V Міжнародної наукової конференції студентів і молодих вчених. Запоріжжя, 2023. С. 188–191. URL: <https://jts.donnu.edu.ua/article/view/14424> (дата звернення: 09.05.2025).

106. Кукалець, О. Публічна дипломатія в теорії міжнародних відносин. Міжнародні відносини. 2020. С. 141–147. URL: <https://eprints.oa.edu.ua/id/eprint/8273/1/17.pdf> (дата звернення: 09.05.2025).

107. Коцан Н. Н., Коцан Р.І. Методологія досліджень міжнародних відносин: теорія та практика: Навчальний посібник. Луцьк: «Вежа-Друк», ФОП Гадяк Жанна Володимирівна, друкарня «Волиньполіграф»ТМ, 2022. 120с. URL: <https://surl.cc/cigokf>

108. Китай очима Азії. Колективна монографія / Інститут сходознавства ім. А. Ю. Кримського НАН України; Українська асоціація китаєзнавців. – Київ, 2017. – 316 с. URL: <https://sinologist.com.ua/wp-content/uploads/2017/07/Book-1.pdf>
109. Корсунський С. Як будувати відносини з країнами Азії. Економіка, дипломатія, культурні особливості. Харків: Віват, 2021. 288 с.
110. Корсунський С. Як нації відновлюються: досвід Східної Азії. Харків: Віват, 2023. 192 с.
111. Котляр К., Нагорняк Т. Імідж України у контексті міжнародних рейтингів. Вісник студентського наукового товариства ДонНУ імені Василя Стуса. 2019. Т. 1. № 11 (2019). С. 14–19. URL: <https://lnk.ua/J4ZP3nZVE>
112. Луцишин Г. Особливості розвитку культурної дипломатії в сучасних умовах / Г. Луцишин, А. Гончарук. Humanitarian vision. 2017. Т. 3. №. 1. С. 25–30. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/hv_2017_3_1_7.
113. Луценко А.В., Піскорська Г.А. «М'яка сила» в сучасній геополітиці : Монографія, Київ, 2011. URL : <https://surl.li/wpxroy>
114. Мателешко Ю. П. Культурно-освітні інструменти «м'якої сили» Китайської Народної Республіки. Китайська цивілізація: традиції та сучасність: матеріали XIV міжнародної наукової конференції, 5 листопада 2020 р. Київ: Видавничий дім «Гельветика», 2020. С. 214–218.
115. Мовчан М. Концепція «м'якої сили» в американсько-китайських відносинах. Зовнішні Справи. 2015. № 4. С. 52–53.
116. Матлай Л. С. Нова публічна дипломатія у світовому сприйнятті образу держави (на прикладі Республіка Корея). Вісник НТУУ «КПІ». Політологія. Соціологія. Право. Вип. 3/4 (23/24). 2014. С. 162–165. URL : <http://socio-journal.kpi.kiev.ua/archive/2014/3-4/25.pdf>
117. Ожеван М. А., Кучмій О.П. Культурна дипломатія. Українська дипломатична енциклопедія: у 2-х т. / редкол.: Л. В. Губерський (голова) та ін. Київ: Знання України, 2004. Т. 1. С. 380-381. URL : <https://surl.li/cc/puhynn>
118. Процюк, М. Вплив діаспори на формування міжнародного іміджу України. Історико-політичні проблеми сучасного світу. 2015. С. 328–333. URL: <https://surl.li/grgrnu> (дата звернення: 28.10.2025).
119. Процюк, М. Публічна та культурна дипломатія як засіб «м'якої сили» України. Науковий вісник Дипломатичної академії України. 2016. №23(2), С. 21–28. URL: <https://surl.li/mrzihb> (дата звернення: 28.10.2025).
120. Пересулько Т. Політика «тиші». Культурна дипломатія України повинна перетворитися на чинник національної безпеки. 2014. URL: <http://www.day.kiev.ua/uk/blog/politika/politika-tishi>.

121. Павлов, С. В. Особливості економічного розвитку Південної Кореї у сучасних умовах. Features of economic development of South Korea in modern conditions : дипломна робота бакалавра / С. В. Павлов. – Одеса, 2022. – 50 с. URL : <https://surl.lt/cgxzfj>
122. Павлюх, М.В., Кушней, С.Р. Публічна дипломатія як тренд у сучасних політичних відносинах. Політичне життя. 2023. С. 122–127. URL: <https://doi.org/10.31558/2519-2949.2022.4.14> (дата звернення: 28.10.2025).
123. Петько С. М. Досвід «економічного дива» Республіки Корея для післявоєнного відновлення України. Військова освіта і наука: сьогодення та майбутнє: тези XVIII Міжнародної наук.-практ. конференції (м. Київ, 25 листопада 2022 р.) / Київський нац. ун-т імені Тараса Шевченка. Київ, 2022. С. 274–275.
124. Петько С. М. Основні проблемні питання торговельно-інвестиційних відносин між Україною та Республікою Корея. Development strategiest for modern education and science : Materials of the III International research and practical internet conference (Zdar nad Sazavou, February 28, 2022) : collection of abstracts Czech Republic, Zdar nad Sazavou : “DEL a.s.”, 2022. P. 14–16.
125. Петько С. М. Роль центрів інформаційної безпеки в захисті ІТінфраструктури компаній. Інформаційна безпека та інформаційні технології: зб. матеріалів IV Міжнародної наук.-практ. конф. (м. Львів, 30 листопада 2022) /Львівський державний ун-т безпеки життєдіяльності. Львів: Растр-7, 2022. С. 81–83. URL: <https://doi.org/10.32782/dees.2-27>
126. Петько С. М. Масштаби та організаційні виміри діяльності південнокорейських корпорацій в умовах їх цифрової трансформації. Інтелект XXI. 2021. № 5. С. 7–12. URL : <https://ir.kneu.edu.ua/handle/2010/39347>
127. Петько С.М. Вплив технології 5G на формування цифрової економіки в Республіці Корея. Досвід для України. с.80-82. URL: <https://surl.li/tuwqfp>
128. Петько С. М. Механізми реалізації інвестиційних проектів у Південній Кореї та досвід для України / Петько С. М. // Держава та регіони. Серія: Економіка та підприємництво : наук.-виробн. журн. / Класич. приват. ун-т ; [редкол.: О. В. Покатаєва (голова) та ін.]. – Запоріжжя, 2020. – № 2. – С. 32–38. URL: <https://surl.lu/dyjjee>
129. Петько С. М. Підтримка урядовими організаціями малого та середнього бізнесу в Південній Кореї. URL: <https://surl.li/lpvsze>
130. Петько С.М. Сучасний стан економіки Республіки Корея та цифрові перспективи її розвитку. 2024. URL: <https://surl.li/jskosi>

131. Петько С.М. «Економічне диво» на річці Хан. Розвиток демократії. URL: <https://surl.li/kmcmsb>
132. Савон, К. Вплив політики «м'якої сили» на імідж держави. Актуальні проблеми політики. 2020. С. 112–117. URL: http://app.nuoua.od.ua/archive/66_2020/18.pdf (дата звернення: 28.10.2025).
133. Слісаренко, І. Теорія і практика «м'якої сили» в міжнародних відносинах. Український науковий журнал. 2008. С. 102–108. URL: <https://social-science.uu.edu.ua/article/24> (дата звернення: 28.10.2025).
134. Стасевська, О., Уколова, В. Культурна дипломатія Республіки Корея. Право та інновації. 2023. №4(36), С. 27–33. URL: <https://surl.li/ojgqqj> (дата звернення: 28.10.2025).
135. Стасевська О. А., Маланчук І. І. Культурна дипломатія: симбіоз культурного та правового потенціалу. Право та інновації. 2021. № 1 (33). С. 89–95. URL : http://nbuv.gov.ua/UJRN/apir_2021_1_15.
136. Сенченко О. Особливості національних моделей «м'якої сили» КНР і США. Вісник Книжкової палати. 2022. № 8. С. 24–30.
137. Теорія міжнародних відносин : підручник / [М. П. Требін, Л. М. Герасіна, О. Ю. Панфілов та ін.] ; за ред. М. П. Требіна ; Нац.юрід. ун-т ім. Ярослава Мудрого. – Харків : Право, 2022. – 472 с. URL: file:///C:/Users/User/Downloads/___2022_1.pdf (дата звернення: 09.05.2025).
138. Турчин Я. Б. Стратегія «м'якої сили» КНР: основні механізми реалізації на початку XXI ст. Гілея: науковий вісник. 2011. Вип. 54 (№ 11). С. 657–662.
139. Федорів, І. (2025). Політика «м'якої сили» Республіки Корея: геополітичні можливості та наслідки. Консенсус, (1), 281-292. URL: <https://doi.org/10.31110/consensus/2025-01/281-292> (дата звернення: 08.05.2025).
140. Федорів І., Чекрыгіна Я. Торговельно-економічне співробітництво між Україною та республікою Корея: стан і перспективи // Консенсус. 2023. № 1. С. 154-162. URL : <https://konsensus.net.ua/index.php/konsensus/article/view/52>
141. Фесик, О. Категорія «м'яка сила» в сучасній міжнародній політиці. Науковий вісник ОНЕУ. 2015. №231, С. 196–209.
142. Хоменська, І. Інституційна компонента публічної дипломатії. Том 3. 2024. С. 54–61. URL: <https://surl.li/rjxqjg> (дата звернення: 28.10.2025).
143. Ціватий В. Г. Публічна дипломатія та основні напрями політики «м'якої сили» Китаю в умовах поліцентричного світоустрою XXI століття: інституціональний і діаспоральний аспекти. Китайська цивілізація: традиції та сучасність: матеріали XIV міжнародної наукової конференції, 5 листопада 2020 р. Київ: Видавничий дім «Гельветика», 2020. С. 257–261.

144. Чекригіна, Я. Застосування політики «м'якої сили» Республікою Корея у XXI ст. 2022. URL: <https://surl.li/tcaejr> (дата звернення: 28.10.2025).
145. Чугаєв О. Міжнародні економічні фактори іміджу Китаю у країнах світу. Вісник Київського національного університету ім. Т.Шевченка. Серія: Міжнародні відносини. 2015. Т. 1. № 43. С. 36–39.
146. Шевчук О. В. Стратегія «м'якої сили» КНР на початку XXI століття. Наукові праці: науково-методичний журнал. Миколаїв: Вид-во ЧДУ ім. Петра Могили, 2011. Вип. 150. Т. 162. Політологія. С. 96–100.
147. Armstrong, C. Inter-Korean Relations in Historical Perspective / C. Armstrong. — International Journal of Korean Unification Studies, 2005. — Vol. 14, No. 2, P. 1–20. — URL: <https://core.ac.uk/download/pdf/31065567.pdf> (дата звернення: 28.10.2025).
148. Armstrong C. Parasite and the global arrival of the Korean cinema: notes from the underground/ C. Armstrong // The Soft Power of the Korean Wave: Parasite, BTS and Drama / Editor: Y. Kim. – 2021. – P. 54–66.
149. Ayhan, K. Korea's Soft Power and Public Diplomacy under Moon Jae-In Administration: A Window of Opportunity / K. Ayhan. — Korea's Soft Power and Public Diplomacy, 2017. — P. 13–32. — URL: <https://is.gd/hyOE08> (дата звернення: 28.10.2025).
150. Bleiker, R. Divided Korea: Toward a Culture of Reconciliation / R. Bleiker. — University of Minnesota Press, 2008. — 240 p. — URL: <https://is.gd/O0l39I> (дата звернення: 28.10.2025).
151. Cha, V. Security and Democracy in South Korean Development / V. Cha. — Korea's Democratization, 2009. — P. 201–219. — URL: <https://is.gd/n07sZD> (дата звернення: 28.10.2025).
152. Chiang, M. Contemporary South Korean Economy: Challenges and Prospects / M. Chiang. — World Scientific Publishing Company, 2017. — 168 p. — URL: <https://v.gd/u6hB6q> (дата звернення: 28.10.2025).
153. Cho, H. Reading the “Korean Wave” as a Sign of Global Shift / H. Cho. — Korea Journal, 2005. — P. 147–182. — URL: <https://is.gd/Jm9kI3> (дата звернення: 28.10.2025).
154. Choi, C. The Korean Question in the United Nations / C. Choi. — Verfassung und Recht in Übersee, 1975. — Vol. 8, No. 3/4, P. 395–406. — URL: <https://is.gd/WlnQx1> (дата звернення: 28.10.2025).
155. Caprio, M. “The Park Chung Hee Era: The Transformation of South Korea.” Asian Studies Review, 2014. URL : <https://surl.li/eimkps>
156. Choi, S. “The Rise of Soft Power in South Korea's Foreign Policy.” International Relations of the Asia-Pacific, 11(2), 271–297, 2011.

157. Chung, M. L., Botto, K. The Case for South Korean Soft Power / M. L. Chung, K. Botto. — Carnegie Endowment for International Peace, 2020. — URL: <https://is.gd/r4w7oe> (дата звернення: 28.10.2025).
158. Dinnie, K. Repositioning the Korea Brand to a Global Audience: Challenges, Pitfalls, and Current Strategy / K. Dinnie. — Korea Economic Institute, 2010. — Vol. 3, P. 95–104. — URL: <https://is.gd/CXBAfG> (дата звернення: 28.10.2025).
159. Fan, Y. Soft Power: Power of Attraction or Confusion? / Y. Fan. — Place Branding and Public Diplomacy, 2008. — Vol. 4, No. 2, P. 147–158. — URL: <https://is.gd/Bgb7YY> (дата звернення: 28.10.2025).
160. Fiori, A. Whither the Inter-Korean Dialogue? Assessing Seoul's Trustpolitik and Its Future Prospects / A. Fiori. — Istituto Affari Internazionali, 2017. — P. 1–19. — URL: <https://is.gd/s9xMBg> (дата звернення: 28.10.2025).
161. Ganghariya, G., Kanozia, R. Proliferation of Hallyu Wave and Korean Popular Culture Across the World / G. Ganghariya, R. Kanozia. — Journal of Content, Community & Communication, 2020. — Vol. 11, P. 177–207. — URL: <https://is.gd/4MkKjf> (дата звернення: 28.10.2025).
162. Gyu-Soo, Jang. Study of Korean Wave's The Origin and the Usage / Jang, G.-S. — The Journal of the Korea Contents Association, 2011. — №9, P. 167. — URL: <https://is.gd/sg4yqu> (дата звернення: 28.10.2025).
163. Johnke, B. The Unification of Korea: Choices for a New Nation / B. Johnke. — 2019. — 60 p. — URL: <https://apps.dtic.mil/sti/tr/pdf/AD1083497.pdf> (дата звернення: 28.10.2025).
164. Johnson, C. The Democratization of South Korea: What Role Does Economic Development Play? / C. Johnson. — Copenhagen Papers, 1989. — Vol. 4, P. 63–79. — URL: <https://core.ac.uk/download/pdf/51177568.pdf> (дата звернення: 28.10.2025).
165. Joon, Y. The Effects of the Korean Wave (Hallyu) on Attracting International Students to Higher Education Institutions in Korea / Y. Joon. — Global Business Administration Review, 2020. — T.17, №3, P. 39. — URL: <https://is.gd/ltdiLF> (дата звернення: 28.10.2025).
166. Joon A. P., Triangle: Japan – China – USSR and Korea – Soviet policy in Asia: Expansion and Accommodation – Seoul. 1980.
167. Juknevičiūtė, L. The Soft Power Implications of the New South Korean Cinema / L. Juknevičiūtė. — Acta Orientalia Vilnensia, 2011. — Vol. 12, No.1, P. 121–137. — URL: <https://is.gd/yiB8OH> (дата звернення: 28.10.2025).
168. Jung, H., Kim, H. Development of Democratization Movement in South Korea / H. Jung, H. Kim. — Stanford University, 1993. — P. 1–19. — URL: <https://is.gd/B8GiZx> (дата звернення: 28.10.2025).

169. Kim, B. Past, Present and Future of Hallyu (Korean Wave) / B. Kim. — American International Journal of Contemporary Research, 2015. — Vol. 5, No. 5, P. 154–160. — URL: <https://is.gd/P9zY9p> (дата звернення: 28.10.2025).
170. Kim, J. Why Does Hallyu Matter? The Significance of the Korean Wave in South Korea / J. Kim. — The International Journal of Television Studies, 2007. — P. 47–59. — URL: <https://is.gd/vRqCt0> (дата звернення: 28.10.2025).
171. Kim, M. The Role of Government in Cultural Industry: Some Observations from Korea's Experience / M. Kim. — Keio Communication Review, 2011. — No. 33, P. 163–182. — URL: <https://is.gd/cCFILF> (дата звернення: 28.10.2025).
172. Kim, Minsung. The Growth of South Korean Soft Power and Its Geopolitical Implications / M. Kim. — URL: <https://is.gd/EoOnBy> (дата звернення: 28.10.2025).
173. Kim, S. The New Korean Wave in the Middle East and Its Role in the Strategic Approach to Medical Tourism in Korea / S. Kim. — Kritika Kultura, 2017. — Vol. 29, P. 258–271. — URL: <https://is.gd/uZ9lZK> (дата звернення: 28.10.2025).
174. Kim, Sujeong. The Characteristics of the Korean Wave in Southeast Asia and the Transnational Flow of Cultural Taste / S. Kim. — Broadcasting & Communication, 2012. — Vol. 13, №1, P. 14. — URL: <https://is.gd/UTnU0X> (дата звернення: 28.10.2025).
175. Kim, T., Jin, D. Cultural Policy in the Korean Wave / T. Kim, D. Jin. — International Journal of Communication, 2016. — Vol. 10, P. 5514–5534. — URL: <https://surl.li/lfzdpp> (дата звернення: 28.10.2025).
176. Kim, Y. Hallyu and North Korea: Soft Power of Popular Culture / Y. Kim. — South Korean Popular Culture and North Korea, 2019. — P. 1–38. — URL: <https://is.gd/1ntsgo> (дата звернення: 28.10.2025).
177. Kim, Y. "South Korea's Cultural Diplomacy and Soft Power." AsianPolitics&Policy, 5(3), 327-347, 2013.
178. Kim, H. "Economic Diplomacy and Soft Power: South Korea's Global Strategies." Asian Economic Policy Review, 8(2), 194-206., 2013.
179. Kim, S. "Soft Power and Korea's Public Diplomacy." The KoreanJournalofInternational Studies, 49(3), 41-65., 2011.
180. Kistersky L., Marmazov V., Piliaiev I. Modernization of South Korea: Origins, Achievements, and the Experience for Ukraine. Economy of Ukraine. 2021. No. 09. Pp. 56–57 <https://doi.org/10.15407/economyukr.2021.09.041>
181. Kurlantzick, J. Charm Offensive: How China's Soft Power Is Transforming the World. Yale University Press., 2007.

182. Lee, J. "Hallyu and the Changing Dynamics of South Korea's Cultural Diplomacy." *Asian Journal of Communication*, 25(4), 413-432. 2015.
183. Lee, H. "Hallyu: The Korean Wave in the World." *Journal of Korean Studies*, 16(1), 3-16., 2011.
184. Lee, J.W. *Korea's Soft Power and Cultural Diplomacy* / J.W. Lee. — *Asia Perspective*, 2015. — №2, P. 19–31.
185. Martin Roll. *Korean Wave (Hallyu): Rise of Korea's Cultural Economy* / M. Roll. — 2021.
186. Nye, J. *Bound to Lead: The Changing Nature of American Power* / J. Nye. — New York: Basic Books, 1990. — URL: <https://is.gd/1qNTnE> (дата звернення: 28.10.2025).
187. Nye, J. *Soft Power: The Means to Success in World Politics* / J. Nye. — New York: Public Affairs, 2004. URL: <https://surl.li/vlrskc>
188. Nye, J. *The Future of Power* / J. Nye. — New York: Public Affairs, 2011. — P. 20–21. — URL: <https://is.gd/OXDYIm> (дата звернення: 28.10.2025).
189. Nye, J. *South Korea's Growing Soft Power* / J. Nye. — *Foreign Affairs*, 2009. — URL: <https://www.belfercenter.org> (дата звернення: 28.10.2025).
190. Santos B.L., *South Korean Nationalism and the Legacy of Park Chung Hee: How Nationalism Shaped Park's Agendas and the Future Korean Sociopolitical Landscape*» (2018). *Chadron State Graduate Theses*. 1. P. 247. URL : <http://digitalcommons.unl.edu/chadron/1>
191. Statista. *South Korea: Gross Domestic Product (GDP) from 1960 to 2022*. — URL: <https://is.gd/7hL8jV> (дата звернення: 28.10.2025).
192. Varpahovskis E., *Generating Soft Power Through Education: How South Korea approaches Central Asia with its Education Diplomacy*. *Contemporary Issues of International Relations: The Problems of International Community*., Cambridge Scholars Publishing, 2020. pp.377-415. URL : <https://surl.li/bkimiu>
193. Valieva, J. *Cultural Soft Power of Korea* / J. Valieva. — *Journal of History Culture and Art Research*, 2017. — Vol. 7(4). — URL: <https://is.gd/AinDiu> (дата звернення: 28.10.2025).
194. Yim H., *Cultural identity and cultural policy in South Korea*. *The International Journal of Cultural Policy*, 2002 Vol. 8 (1), pp. 37–48. URL : <https://surl.li/fmhxwk>

ДОДАТКИ

ДОДАТОК А

Рис А. Аерофотознімок з періоду будівництва Торгового центру в Сеулі, район Самсунг-дон, 1987 рік (ліворуч), та вигляд Торгового центру (праворуч), знятий під тим самим кутом у 2025 році. Джерело: [81].

ДОДАТОК Б

ВВП Республіки Корея в динаміці за 1970–2023 рр. (млрд дол. США)

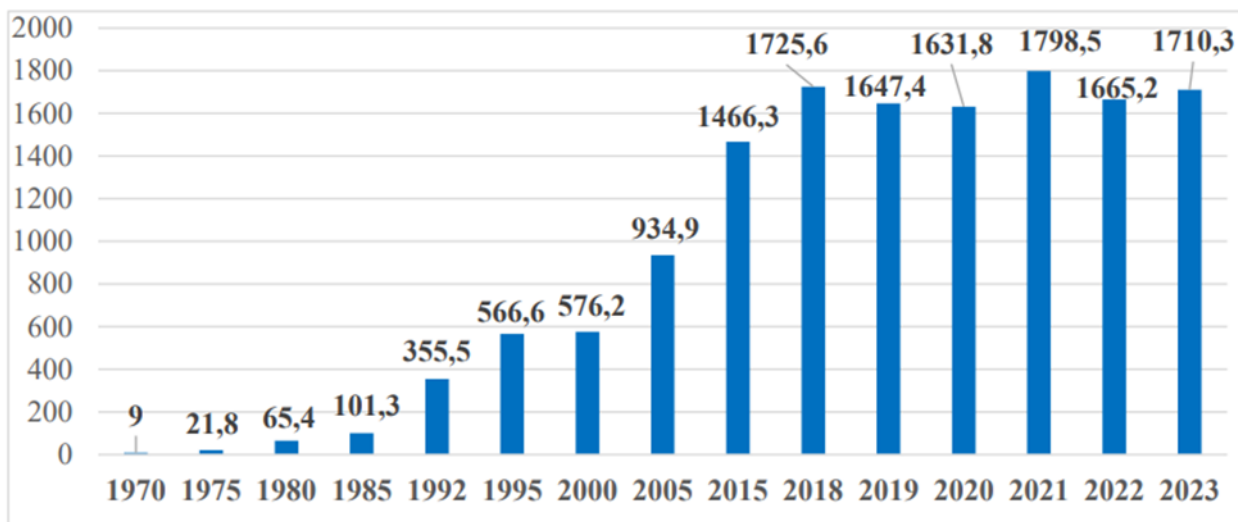

Рис. Б. ВВП Республіки Корея в динаміці за 1970–2023 рр. (млрд дол. США)

Джерело: [19].

ДОДАТОК В

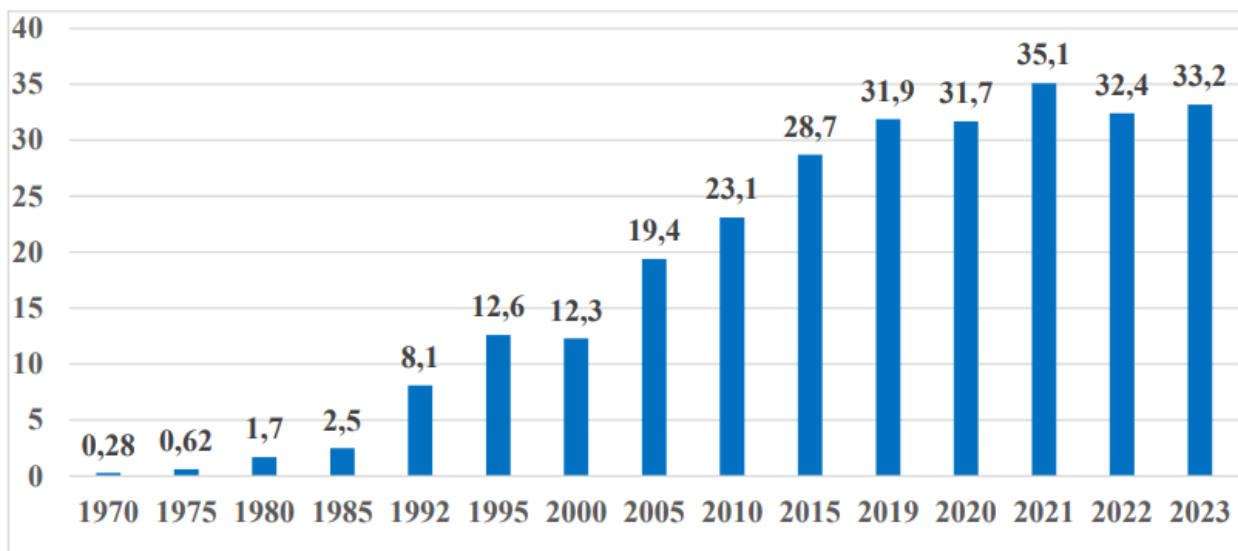
ВВП на душу населення в Республіці Корея в динаміці за 1970–2023 рр.

Рис В. ВВП на душу населення в Республіці Корея в динаміці за 1970–2023 рр. (тис. дол. США). Джерело: [19].

ДОДАТОК Г

Табл.Г. Ключові аспекти концепції «Miracle on the Han River» та її вплив на зовнішню політику Республіки Кореї. Джерело: [131].

№	Аспект	Опис	Вплив на зовнішню політику
1.	Економічне зростання	Феноменальне швидке зростання економіки (1960–1990-ті рр.)	Позиціонування Кореї як успішної моделі розвитку для інших країн
2.	Державне планування	Систематичні п'ятирічні плани, урядовий контроль	Формування ефективних інституцій для регуляції, залучення іноземного капіталу
3.	Індустріалізація та експорто-орієнтованість	Розвиток стратегічних секторів, підтримка	Розширення торгівлі, інтеграція в світову економіку
4.	Соціальні цінності	Конфуціанство, праця, дисципліна, колективізм	Підтримка національної єдності, стабільності внутрішньої політики
5.	Формування національного бренду	Виникнення корпорацій Samsung, LG, Hyundai як символів розвитку	Використання економічного успіху у культурній та технологічній дипломатії
6.	Авторитарний період	Жорстке керівництво, контроль реформ	Забезпечення стабільності процесів, закладення основ майбутньої демократії
7.	Демократизація і відкритість	Поступовий перехід до демократичних інститутів	Розширення міжнародних зв'язків, укріплення іміджу держави
8.	Інновації та освіта	Зростання наукового потенціалу, розвиток людського капіталу	Освітня дипломатія, науково-технічне співробітництво
9.	Soft power	Економічний успіх як «м'яка сила», позитивний світовий імідж	Підвищення впливу на міжнародну арену через культуру, освіту, технології
10.	Виклики	Соціальна нерівність, комерціалізація культури, конкуренція на ринку	Необхідність оновлення стратегій, баланс між традицією та модернізацією

ДОДАТОК Д

Табл. Д. Аналіз ключових економічних та соціальних показників,
пов'язаних із Корейською хвилею (Hallyu) в різні періоди часу.

Джерело: [113].

№	Показник	2004 рік	2019 рік	2024 рік	I півріччя 2025 рік
1.	Загальний економічний ефект Hallyu	1,87 млрд дол. США	12,3 млрд дол. США	близько 12,4 млрд дол. США	понад 130 млрд дол. США
2.	Частка Hallyu у ВВП	0,2%	0,3%	0,5	0,4
3.	К-РОР: експорт альбомів	44,6 млн дол. США	74,6 млн дол. США	291,8 млн дол. США	114,4 млн дол. США
4.	К-РОР: доходи від стрімінгу й концертів	414,6 млн дол. США	704,6 млн дол. США	893 млн дол. США	963,6 млн дол. США
5.	Іноземні туристи (загалом)	10, 5 млн дол. США	17,5 млн дол. США	16,36 млн дол. США	18,5 млн дол. США
6.	Частка Hallyu-туризму	30%	55,3%	63%	69%
7.	Експорт інтелектуальної власності	10 млрд дол. США	10 млрд дол. США	10 млрд дол. США	14 млрд дол. США

ДОДАТОК Е

Табл. Е. Аналіз основних напрямків освітньої дипломатії Кореї у 2025 році. Джерело: [134, 135].

№	Напрямок	Опис	Діяльність	Результат
1.	Інститут Короля Седжона	Глобальна мережа для вивчення корейської мови та культури	Курси мови, культурні заходи, семінари, фестивалі	Розвиток міжкультурного діалогу, поширення
2.	Стипендійні програми	Підтримка іноземних студентів для навчання у Кореї	GKS-G, магістратури, наукові обміни	Формування амбасадорів корейської культури
3.	Цифрові освітні платформи	Онлайн-курси, вебінари, мобільні додатки	Інтерактивне навчання, доступність у будь-якому регіоні	Розширення аудиторії, подолання мовних бар'єрів
4.	Культурні центри та посольства	Організація культурних і освітніх заходів	Тематичні дні Кореї, виставки, лекції	Зміцнення позитивного іміджу, культурний обмін
5.	Мультикультурні спільноти	Спільноти навколо мови і культури	Мовні клуби, фестивалі, культурні зустрічі	Збереження ідентичності, толерантність
6.	Співпраця з університетами світового рівня	Інтеграція корейських програм у навчальні плани партнерів	Спільні академічні програми, підготовка викладачів	Поглиблення освітніх і культурних зв'язків

ДОДАТОК Ж

Табл. Ж. Ключові напрями і інструменти культурної дипломатії
Республіки Корея у 2020–2025 роках, що враховує геополітичні обмеження
та конкуренцію з Китаєм, Японією та США. Джерело: [89, 104].

№	Напрямок культурної дипломатії	Опис та інструменти	Вплив та виклики
1.	Просування Hallyu	К-рор, корейські дорами, кіно, музика, фестивалі	Глобальна популярність, але обмеження на ринках (Китай)
2.	Взаємодія з Китаєм	Протидія через цензуру, локалізація контенту, підтримка С-рор	Суперництво за вплив в Азії, ідеологічний та політичний тиск
3.	Конкуренція з Японією	Паралельне існування J-рор і К-рор, історичні суперечності	Бар'єри в культурному обміні, збереження національної ідентичності
4.	Відносини з США	Зміна політичного курсу, посилення оборонних вимог, підтримка культурних проєктів	Вразливість soft power, пошук стратегічної автономії
5.	Внутрішня підтримка креативних індустрій	Державні інвестиції, розвиток цифрових платформ, освітні програми	Підсилення культурного бренду, інновації в дипломатії
6.	Баланс між безпекою та культурною дипломатією	Адаптація у відповідь на геополітичні ризики (КНДР, Україна)	Маневрування для збереження впливу та партнерств

7.	Розширення міжнародних партнерств	Співпраця з країнами Південно-Східної Азії, Європою, Глобальним Півднем	Диверсифікація культурного впливу, зменшення залежності
----	-----------------------------------	---	---

ДОДАТОК И

**Основні макрофінансові показники та кількість населення
найбільших економік світу в 2023 році**

№	Країна	ВВП країн у 2023 році (трлн дол. США)	ВВП на душу населення у 2023 році (тис. дол. США)	К-сть населення (млн. осіб)
1	США	27.4	81.6	341
2	Китай	17.7	12.5	1 425
3	Німеччина	4.5	52.7	83
4	Японія	4.2	33.8	122
5	Індія	3.6	2.5	1 441
6	Великобританія	3.3	49.1	68
7	Франція	3.0	46.1	65
8	Італія	2.3	38.3	59
9	Бразилія	2.2	10.6	218
10	Канада	2.1	53.5	39
11	РФ	2.0	13.6	144
12	Мексика	1.8	13.5	129
13	Австралія	1.74	65.4	27
14	Республіка Корея	1.71	33.2	51,7
15	Іспанія	1.58	33.0	47
58	Україна	0.172	5.3	37,9

Табл. И. Основні макрофінансові показники та кількість населення найбільших економік світу в 2023 році. (тис. дол. США). Джерело: [30].

ДОДАТОК К

Фінансові показники бюджету Республіки Корея за 2023–2024 роки
(млрд. дол. США)

Бюджет за секторами		2023 фін. рік	2024 фін. рік	Зміни бюджетів	
				2024–2023	у %, +/-
•	Загальні доходи бюджету	463.5	453.4	-10.1	-2,2
•	Загальні видатки бюджету	473.1	486.6	13.5	2,9
1.	Медицина, зростання соціальних стандартів	167.4	179.9	12.5	7,5
2.	Освіта	71.3	66.4	-4.9	-6,9
3.	Культура, спорт, туризм	6.4	6.5	0.1	1,6
4.	Навколишнє середовище, екологія	9.1	9.3	0.2	2,2
5.	НДДКР	23.1	19.2	-3.9	-16,9
6.	Промисловість, енергетика, малий та середній бізнес	19.3	20.2	0.9	4,7
7.	Об'єкти соціальної інфраструктури	18.5	19.4	0.9	4,9
8.	Сільське господарство	18.1	18.8	0.7	3,9
9.	Оборона	42.2	44.1	1.9	4,5
10.	Розвиток дипломатії	4.7	5.7	1.0	21,3
11.	Соціальний порядок та безпека	16.9	18.1	1.2	7,1
12.	Публічне адміністрування та місцеве самоврядування	83.1	82.4	-0.7	-0,08

Табл. К. Фінансові показники бюджету Республіки Корея за 2023-2024 роки (млрд. дол. США). Джерело: [30].

ДОДАТОК Л

Global Soft Power Index – TOP 20

Global Soft Power Index Top 20

© Brand Finance Plc 2025

	1 =	United States	79.5	78.8	+0.7
	2 ▲	China	72.8	71.2	+1.6
	3 ▼	United Kingdom	72.4	71.8	+0.6
	4 =	Japan	71.5	70.6	+0.9
	5 =	Germany	70.1	69.8	+0.3
	6 =	France	68.5	67.3	+1.2
	7 =	Canada	65.2	64.4	+0.8
	8 =	Switzerland	64.9	62.9	+2.0
	9 =	Italy	62.4	62.0	+0.4
	10 =	United Arab Emirates	60.4	59.7	+0.7
	11 ▲	Sweden	60.3	59.0	+1.3
	12 ▲	South Korea	60.2	58.0	+2.2
	13 ▼	Spain	59.7	59.2	+0.5
	14 ▼	Australia	59.6	58.6	+1.0
	15 ▼	Netherlands	58.7	58.2	+0.5
	16 =	Russia	58.1	57.7	+0.4
	17 =	Norway	56.8	56.8	-
	18 ▲	Denmark	56.5	55.5	+1.0
	19 ▲	Belgium	56.0	55.2	+0.8
	20 ▼	Saudi Arabia	55.6	56.0	-0.4

Рис Л. Глобальний індекс «м'якої сили» 2025. Південна Корея стала країною, яка продемонструвала найшвидше зростання серед країн, що увійшли до «ТОП-100» 2025 року, піднявшись на три позиції до 12-го місця після збільшення свого рейтингу «м'якої сили» на 2,2 бали. Джерело: [21].

SUMMARY

The Korean Wave, or Hallyu, continues to be a defining feature of South Korea's soft power strategy in 2025, with its global influence expanding across cultural, economic, and diplomatic dimensions. Over the past decade, South Korea has developed a sophisticated and multifaceted approach to cultural diplomacy, leveraging the immense popularity of K-pop, Korean dramas, cinema, fashion, beauty products, and cuisine to cultivate a powerful international brand and elevate its global stature. This expansion has been supported by the government's proactive policies, cross-sector cooperation, and a deep understanding of digital media dynamics, all contributing to Korea's robust position in the Global Soft Power Index, where it ranked 12th in 2025 with a strong score of 60.2.

The ascendancy of Hallyu is evidenced by key quantitative indicators. The 2025 Global Hallyu Survey, conducted across 28 countries with over 26,000 respondents, confirms K-pop as the foremost cultural symbol of Korea worldwide, with approximately 17.8% of those familiar with Korean culture identifying pop music as their primary association. These results place K-pop ahead of other major cultural exports, including Korean cuisine and dramas. Furthermore, legendary groups such as BTS and Blackpink dominate global surveys of popular artists, underscoring their role as cultural emissaries who not only drive economic gains through music sales, streaming, and concerts but also influence global perceptions of Korea as a vibrant cultural hub.

Beyond public perception, Hallyu contributes significantly to South Korea's economy. Cultural exports have become a key pillar of its GDP, with sectors related to entertainment, fashion, and beauty products generating billions in revenue annually. The Korea Tourism Organization has capitalized on this trend, witnessing a steady increase in inbound tourists inspired by Korean pop culture and events. Online platforms such as YouTube, TikTok, and Netflix provide critical infrastructure that enables rapid content dissemination, helping Korean cultural products penetrate diverse markets and maintain fan engagement. Innovative digital

diplomacy initiatives enhance this outreach by creating interactive content and leveraging analytics to tailor messages to different demographics.

The institutional framework supporting this cultural expansion includes bodies like the Ministry of Culture, Sports and Tourism, the Korean Cultural Foundation, and an extensive network of King Sejong Institutes, which promote Korean language education and cultural exchange worldwide. These efforts empower individuals globally to engage more deeply with Korean culture, fostering a decentralized yet cohesive cultural movement that sustains Korea's soft power leverage.

Nevertheless, the spread of Hallyu faces formidable geopolitical challenges. The rise of China's cultural diplomacy, through state-backed promotion of C-pop, censorship of Korean content, and exclusive support of Chinese cultural products, presents a strategic impediment, especially in East Asia. Similarly, historical rivalries and established cultural dominance enable Japan to maintain a stronghold in global subcultures such as anime and J-pop, constraining Korean cultural penetration in key markets. The fluctuating dynamics of Korea's alliance with the United States also add a layer of complexity, with changing administrations influencing bilateral cultural engagements and necessitating strategic adaptability on Korea's part.

In responding to these challenges, South Korea has exhibited a remarkable capacity for innovation and versatility. It has expanded its influence by targeting emerging markets in Southeast Asia, Latin America, Africa, and Europe, thus relieving some dependency on traditional strongholds. Cultural diplomacy programs have diversified into educational exchanges, joint creative ventures, and humanitarian projects, reinforcing Korea's image as a modern, globally engaged nation.

For countries like Ukraine, Korea's model illustrates the potential of cultural diplomacy to elevate international profiles, forge meaningful partnerships, and stimulate economic and social development. The comprehensive integration of creative industries, government support, and digital media offers a roadmap for

leveraging culture and technology as complementary instruments of public diplomacy.

In sum, by 2025, Hallyu has matured into a global cultural force, intricately woven into South Korea's foreign policy and economic strategy. Its future sustainability will depend on Korea's ability to manage geopolitical tensions, embrace continuous cultural innovation, and harness new digital technologies to remain relevant and compelling on the world stage. This dynamic interplay between culture, technology, and diplomacy positions South Korea as a leading example of soft power in the contemporary international system.

South Korea's cultural diplomacy has evolved into a comprehensive and strategic tool that significantly impacts its international relations, image, and economic development. The Korean Wave, or Hallyu, has emerged as a central phenomenon in this strategy, effectively combining culture, politics, and economics to shape a positive global perception of Korea. The comprehensive analysis reveals that the government's approach to cultural diplomacy is multi-layered, involving institutional frameworks, policy shifts, and a focus on digital integration and cultural exports.

Fundamentally, South Korea's cultural diplomacy aims to promote "soft power," which encompasses cultural attraction, positive nation branding, and two-way engagement with other countries. According to official government publications and scholarly analysis, the core goal is to enhance Korea's prestige worldwide by actively spreading its cultural assets through a variety of channels—music, TV, film, fashion, food, and art. The number of cultural exchanges, festivals, and programs like the King Sejong Institute has skyrocketed, establishing Korea's cultural influence in Asia, Europe, North America, and Africa.

The Government of South Korea has institutionalized its cultural diplomacy activities through ministries such as the Ministry of Culture, Sports and Tourism, and specialized agencies like the Korea Foundation. These bodies organize cultural festivals, exhibitions, and international symposia, which serve as platforms for cultural exchange and national image promotion. Notably, officials' speeches and

policy documents emphasize Hallyu as a “bridge” for building long-term international relationships and fostering mutual understanding.

Digital platforms have become central to Korea’s cultural diplomacy, amplifying the reach of K-pop, Korean dramas, and webtoons—especially through YouTube, TikTok, Netflix, and social media. These channels enable Korea to connect with diverse audiences and support an emergent “digital diplomacy,” which functions as an extension of traditional cultural diplomacy but with a broader, more interactive scope. Such strategies are supported by the government’s efforts to support the entertainment industry, including export incentives, copyright protections, and promotional campaigns.

While the cultural diplomacy strategy shows remarkable success, it faces significant geopolitical challenges. The most pressing adversary is China, which aggressively promotes its own C-pop and applies censorship policies to limit Korean content. Meanwhile, Japan remains a key competitor, especially in anime, manga, and traditional arts, with longstanding historical tensions influencing the scope of cultural exchange. The US, though a strategic ally, often reevaluates its support for Korea’s cultural initiatives amid shifting foreign policy priorities, especially under different administrations.

Other challenges include regional rivalries, the potential commodification and over-commercialization of cultural product, and the risk that authentic cultural expressions may become diluted through mass production and global standardization. Moreover, the evolving technological landscape, while offering new opportunities, also introduces risks related to misinformation, digital manipulation, and content control, all of which could undermine Korea’s cultural influence efforts.

In response, South Korea continues to diversify its cultural diplomacy initiatives. It expands partnerships with Southeast Asian and African countries, invests in intercultural education, and promotes inclusive and authentic representations of Korean culture. Efforts also target new markets through

innovative formats such as web novels, virtual concerts, and augmented reality experiences, all aimed at engaging younger generations.

From an academic and practical perspective, this analysis underscores the importance of embedding cultural diplomacy within a broader strategic framework that includes political, economic, and technological elements. Countries aiming to emulate Korea's success, including Ukraine, can adopt integrated policies that support creative industries, boost digital literacy, facilitate international exchanges, and leverage cultural assets for economic growth and image-building.

In summary, South Korea's experience demonstrates that strategic cultural diplomacy, reinforced by government policies and supported by digital innovation, can significantly enhance a nation's influence and resilience in a complex global environment. The Korean Wave exemplifies how culture, when embedded in comprehensive diplomatic strategies, can serve as a formidable soft power tool that builds bridges, fosters mutual understanding, and elevates national prestige on the world stage.

South Korea's cultural diplomacy strategy, anchored by the global proliferation of the Korean Wave (Hallyu), represents one of the most successful and dynamic cases of soft power advancement in the contemporary world. Over the past three decades, the South Korean government and its associated cultural institutions have systematically harnessed the country's rich cultural assets to bolster its international image, foster bilateral and multilateral cooperation, and stimulate economic growth—including expanding creative industries, tourism, and digital commerce.

Central to this strategy is the role of K-pop idols, film auteurs, television producers, fashion designers, and culinary experts as cultural ambassadors on the global stage. K-pop groups such as BTS and Blackpink do not only entertain audiences but also serve as intentional diplomats who embody and disseminate contemporary Korean values of creativity, innovation, and social connectivity. Their extensive engagement with fans worldwide through concerts, social media, and philanthropic activities nurtures tight-knit transnational communities that translate

cultural affinity into tangible diplomatic support and brand loyalty for South Korea. Such fandom-driven diplomacy amplifies Korea's cultural reach far beyond governmental efforts alone.

Moreover, the government's proactive measures—such as the establishment and continual expansion of King Sejong Institutes worldwide—enable thousands of learners to engage directly with Korean language and culture, fostering grassroots cultural literacy and enhancing the soft power effect. These learning hubs also foster academic collaborations that strengthen educational bonds and promote scholarly exchanges.

Digital diplomacy underscores the country's ability to adapt and lead in the age of communication technologies. Online streaming platforms like YouTube and Netflix facilitate unprecedented access to Korean dramas, variety shows, and films for global audiences, while social media campaigns harness analytics to carefully tailor cultural messaging to diverse international demographics. Korea's embrace of cutting-edge digital engagement tools highlights its innovative governance model that integrates culture, technology, and diplomacy.

However, Korea's ascendance in cultural diplomacy navigates a complex geopolitical environment. China's rise as a cultural superpower, through significant investments in local cultural industries and the imposition of stringent content regulation, restricts Korea's market access and compels Korea to innovate its approaches continually. Meanwhile, Japan's enduring cultural legacy and formidability in popular culture domains like anime continue to challenge Korean outreach, necessitating nuanced diplomatic efforts that acknowledge historical sensitivities.

The evolving U.S.-Korea alliance adds another dimension, with policy oscillations prompting Korea to pursue more autonomous cultural diplomacy routes, diversify partnerships, and seek new markets in Southeast Asia, Latin America, Europe, and beyond. These diversification efforts mitigate risks of over-reliance and help sustain Korea's international cultural footprint.

South Korea's cultural diplomacy success offers valuable lessons for emerging nations seeking to enhance their global presence. Key among these are the synchrony of government support, industry innovation, educational outreach, and digital media fluency. Ukraine, for example, could adapt aspects of this model by investing in its cultural industries, expanding language and educational programs, and leveraging digital platforms for a broad international audience.

Looking ahead, sustaining Korea's soft power position will require ongoing cultural innovation, strategic geopolitical navigation, and continual engagement with emerging technological trends—such as augmented reality and artificial intelligence—ensuring that the Korean Wave remains relevant, authentic, and influential in a rapidly evolving world.